

IX. Rules of the Game

a) Indoor Handball

Edition: 1 July 2025

قوانین و مقررات بازی هندبال سالنی

فدراسیون هندبال جمهوری اسلامی ایران

(کمیته داوران)

انتشار تیر ۱۴۰۴

۱	سخن رئیس فدراسیون
۲	۱. مقدمه
۳	قانون ۱
۱۰	قانون ۲
۱۵	قانون ۳
۱۶	قانون ۴
۲۱	قانون ۵
۲۳	قانون ۶
۲۵	قانون ۷
۲۹	قانون ۸
۳۸	قانون ۹
۴۰	قانون ۱۰
۴۲	قانون ۱۱
۴۳	قانون ۱۲
۴۴	قانون ۱۳
۴۷	قانون ۱۴
۴۹	قانون ۱۵
۵۳	قانون ۱۶
۵۸	قانون ۱۷
۶۰	قانون ۱۸
۶۱	علائم دست
۷۰	۲. توضیحات پیرامون قوانین بازی
۹۳	۳. مقررات منطقه تعویض
۹۵	۴. رهنمود ها و تفاسیر
۱۰۹	۵. راهنمای زمین بازی و دروازه ها

نکته: قوانین فعلی در حال حاضر در دست باز نویسی است (که به سه کتاب مجزا تقسیم خواهد شد) .

سخن رئیس فدراسیون

مجموعه قوانین و مقررات هندبال، به عنوان آخرین مرجع قوانین فدراسیون جهانی هندبال بوده و از تاریخ اول ژوئیه ۲۰۲۵ در کلیه سطوح مسابقات اجرا خواهد گردید. رقابت های بسیار نزدیک هندبال نشان از مسئولیت پذیری قشر زحمتکش داوران در حساسیت های قضاوت و امر مدیریت مسابقات را دارد.

توجه خاص فدراسیون به داوران جوان می طلبد که فضای آموزش را قوی تر از گذشته دنبال کرده و با علم روز و روش و رفتار داوری در جهان همگام باشیم. امروزه ورزش زیبا و پرتحرک هندبال در کشورمان به عنوان یک ورزش پرافتخار در قاره پهناور لقب گرفته، شهرت و محبوبیت آن به خاطر ماهیت بازی و اجرای صحیح قوانین و مقررات حاکم بر آن توسط «داوران» است.

اینک که هندبال ایران فراتر از آسیا قرار دارد و خود را در جهان مطرح نموده، خواندن کتاب قوانین و مقررات هندبال، سطح علمی داوران را افزایش داده و موجب می شود تا آنان همپای داوران طراز اول جهان حرکت نمایند. داوران پرتوان امروزه از حمایت های فدراسیون برخوردار و همسو با داوران بین المللی دیگر کشورها در اکثر مسابقات برون مرزی فعال هستند. جامعه داوری دست در دست یکدیگر و همگام با افتخار آفرینان تیم های ملی هندبال دین خود را به ملت شریف وفادار ادا نموده است.

داوران جوان تحصیل کرده و با تکنیک و فیزیک مناسب که در امر داوری مشتاق هستند، اعتماد به نفس همگان را فراهم نموده اند. افرادی که در میادین بین المللی به عنوان داور یا ناظر از سوی فدراسیون معرفی می گردند می بایست از تمام جزئیات امر داوری مطلع باشند. اشراف بر قوانین و مقررات و به کارگیری آن در داخل زمین یکی از مهم ترین اصول داوری هندبال و رمز موفقیت در آن است. داوران با تداوم در مطالعه قوانین بایستی اطلاعات خود را همواره به روز نگه داشته و آن را ترقی دهند.

امید است داوران جوان و توانای این مرزوبوم بتوانند با بهره مندی از دانش و اندوخته های خود روز به روز به فتح قله های داوری در سطوح آسیایی و جهانی نزدیک شوند. همچنین کلیه قوانین داوری هندبال موجود در کتاب قوانین و مقررات هندبال مرجعی برای بازیکنان، مربیان و داوران در رده مردان و زنان است. درک این مطلب ضروری است که این قوانین باید در عمل مورد استفاده قرار گیرد.

علیرضا پاکدل

رئیس فدراسیون

۱. مقدمه

متن قوانین، توضیحات، علائم دست I.H.F، توضیحات مربوط به قوانین بازی و مقررات منطقه تعویض همه اجزاء کلی قوانین و مقررات را تشکیل می‌دهند.

لطفاً همچنین به دستورالعمل‌ها و تفاسیر اصلاح‌شده که جهت راهنمایی بیشتر و کاربرد قطعی قوانین به‌صورت اضافه ارائه‌شده، توجه نمایید. دستورالعمل‌ها و تفاسیر در صورت لزوم گسترش خواهند یافت. راهنمای زمین‌بازی و دروازه‌ها بخشی از قوانین نیست ولی به جهت سهولت استفاده‌کنندگان از این متن، در کتاب قوانین گنجانده شده است.

توجه:

به لحاظ سهولت، در قوانین این کتاب در ارتباط با بازیکنان، مسئولین، داوران و دیگر افراد عموماً از ضمائر و مفاهیم مردانه استفاده شده است.

با این وجود، به‌غیر از قانون اندازه توپ مورد استفاده، سایر قوانین به‌صورت یکسان برای مردان و زنان شرکت‌کننده قابل استفاده می‌باشد. (نگاه کنید به قانون ۳)

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۱

۱) زمین بازی

۱: زمین بازی محوطه‌ای مستطیل شکل به طول ۴۰ متر و عرض ۲۰ متر می‌باشد (نگاه کنید به شکل ۱ الف و ۱ ب) که از دو محوطه دروازه (نگاه کنید به ۱:۴ و ۶) و یک محوطه بازی تشکیل گردیده است. دو خط بلند طولی را خطوط کناری و خطوط کوتاه انتهایی را خط دروازه (مابین دوپایه دروازه) یا خط بیرونی دروازه (دو طرف دروازه) می‌نامند. زمین بازی باید حداقل ۱ متر در طول خطوط کناری و ۲ متر در پشت خط بیرونی دروازه حریم داشته باشد. در جریان بازی وضعیت زمین بازی نباید به گونه‌ای تغییر نماید، که یک تیم از این بابت آوانتاژی را کسب نماید.

۲: دروازه در وسط خط بیرونی دروازه قرار دارد (نگاه کنید به شکل ۲ الف و ۲ ب). دروازه‌ها باید به خوبی در زمین یا دیوار پشت آن نصب شوند. ابعاد داخلی هر دروازه دارای ۲ متر ارتفاع و ۳ متر عرض می‌باشند. پایه‌های دروازه به وسیله یک تیر افقی به یکدیگر متصل می‌شوند. لبه پشتی پایه دروازه‌ها باید روی لبه پشتی خط بیرونی دروازه قرار داشته باشد. پایه‌های دروازه‌ها و تیر افقی باید مربع و دارای مقطعی به ابعاد ۸ سانتیمتر باشند. سه طرف دروازه که از داخل زمین قابل مشاهده می‌باشد سطوح آن باید با دو رنگ متفاوت و به صورتی که کاملاً با زمینه پشت دروازه تفاوت رنگ داشته باشند، رنگ آمیزی گردد. دروازه‌ها باید مجهز به تور باشند و باید به گونه‌ای نصب شوند که توپ پرتاب شده به دروازه، به صورت معمول درون دروازه باقی بماند.

۳: تمام خطوط روی زمین به طور کامل بخشی از منطقه‌ای است که آن‌ها را در برمی‌گیرد. خط دروازه‌ها که مابین دوپایه دروازه قرار دارد ۸ سانتیمتر پهنا دارد (نگاه کنید به شکل ۲ الف)، درحالی که تمامی خطوط دیگر باید ۵ سانتیمتر پهنا داشته باشند. خطوط بین دو منطقه مجاور ممکن است به وسیله رنگی متفاوت از رنگ کفپوش آن منطقه جایگزین شود.

۴: در مقابل هر دروازه، یک محوطه دروازه قرار گرفته است (نگاه کنید به شکل ۵). محوطه دروازه توسط خط محوطه-دروازه (خط ۶-متر) محدود و مشخص می‌شود، که به شرح ذیل رسم می‌گردد:

الف: یک خط به طول ۳ متر مستقیم مقابل دروازه، موازی با خط دروازه و به فاصله ۶ متر از آن (از لبه عقبی خط دروازه تا لبه جلویی خط محوطه دروازه اندازه گیری می‌شود)

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

ب: دو ربع دایره، هر کدام به شعاع ۶ متر (اندازه آن از گوشه داخلی عقب پایه دروازه‌ها است)، خط ۳ متری را به خط بیرونی دروازه متصل می‌نماید (نگاه کنید به شکل ۱ الف، ۱ ب و ۲ الف).

۵: خط پرتاب آزاد (خط ۹ متر) یک خط منقطع می‌باشد که به فاصله ۳ متر از خط منطقه دروازه رسم می‌گردد. اندازه هر قطعه خط و فاصله بین آن‌ها ۱۵ سانتیمتر است (نگاه کنید به شکل ۱ الف و ۱ ب).

۶: خط ۷-متر خطی به طول ۱ متر است که مستقیماً در مقابل دروازه قرار دارد. این خط موازی و به فاصله ۷ متر از خط دروازه قرار دارد (اندازه آن از لبه عقبی خط دروازه تا لبه جلویی خط ۷-متر است) (نگاه کنید به شکل ۱ الف و ۱ ب).

۷: خط محدودیت دروازه‌بان (خط ۴-متر) خطی است به طول ۱۵ سانتیمتر که مستقیماً مقابل دروازه قرار گرفته است. این خط موازی با خط دروازه و به فاصله ۴ متر از آن می‌باشد (اندازه آن از لبه عقبی خط دروازه تا لبه جلویی خط ۴-متر است) (نگاه کنید به شکل ۱ الف و ۱ ب).

۸: خط وسط زمین نقاط مرکزی دو خط کناری را به یکدیگر متصل می‌نماید (نگاه کنید به شکل ۱ الف و ۳).

۹: دایره‌ای به قطر ۴ متر که به آن منطقه پرتاب شروع می‌گویند و در وسط خط میانی قرار می‌گیرد (نگاه کنید به شکل ۱ ب و قانون ۳:۱۰ ب).

منطقه پرتاب شروع می‌تواند:

الف: منطقه‌ای بارنگ متفاوت بین محوطه و زمین‌بازی (قطر ۴ متر)

ب: یک خط دایره‌ای

توجه:

منطقه پرتاب شروع برای رویدادهای IHF و لیگ‌های هندبال حرفه‌ای بزرگسالان اجباری و برای کنفدراسیون‌های قاره‌ای و هر رویداد دیگری که توسط فدراسیون‌های ملی برگزار می‌گردد، اختیاری می‌باشد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۱۰: خط تعویض (یک قسمت از خط کناری) برای هر تیم از خط میانی تا نقطه‌ای در فاصله ۴/۵ متری از خط مرکزی می‌باشد. نقطه انتهایی خط تعویض به وسیله یک خط به موازات خط میانی و به طول ۱۵ سانتیمتر داخل زمین می‌باشد و ۱۵ سانتیمتر به بیرون از زمین بازی امتداد می‌یابد (نگاه کنید به شکل ۱ الف، ب و ۳).

۱۱: محوطه مربیگری از فاصله ۳.۵ متری خط مرکزی آغاز شده و تا فاصله ۸ متری خط بیرونی دروازه مربوطه به پایان می‌رسد، و تا حد امکان، محوطه بلا فصل پشت نیمکت را نیز شامل می‌شود.

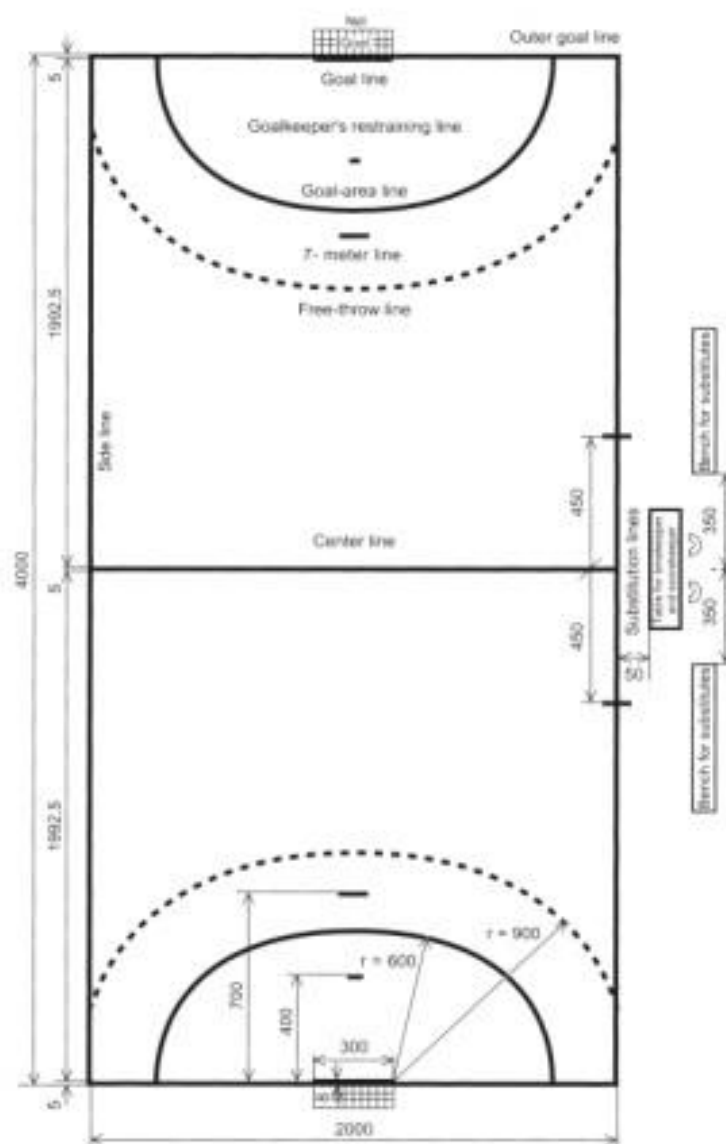
توجه:

جزئیات فنی دقیق‌تر در خصوص زمین بازی و دروازه‌ها را می‌توان در راهنمای زمین بازی و دروازه‌ها یافت.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

شکل ۱ الف: زمین بازی با خط میانی

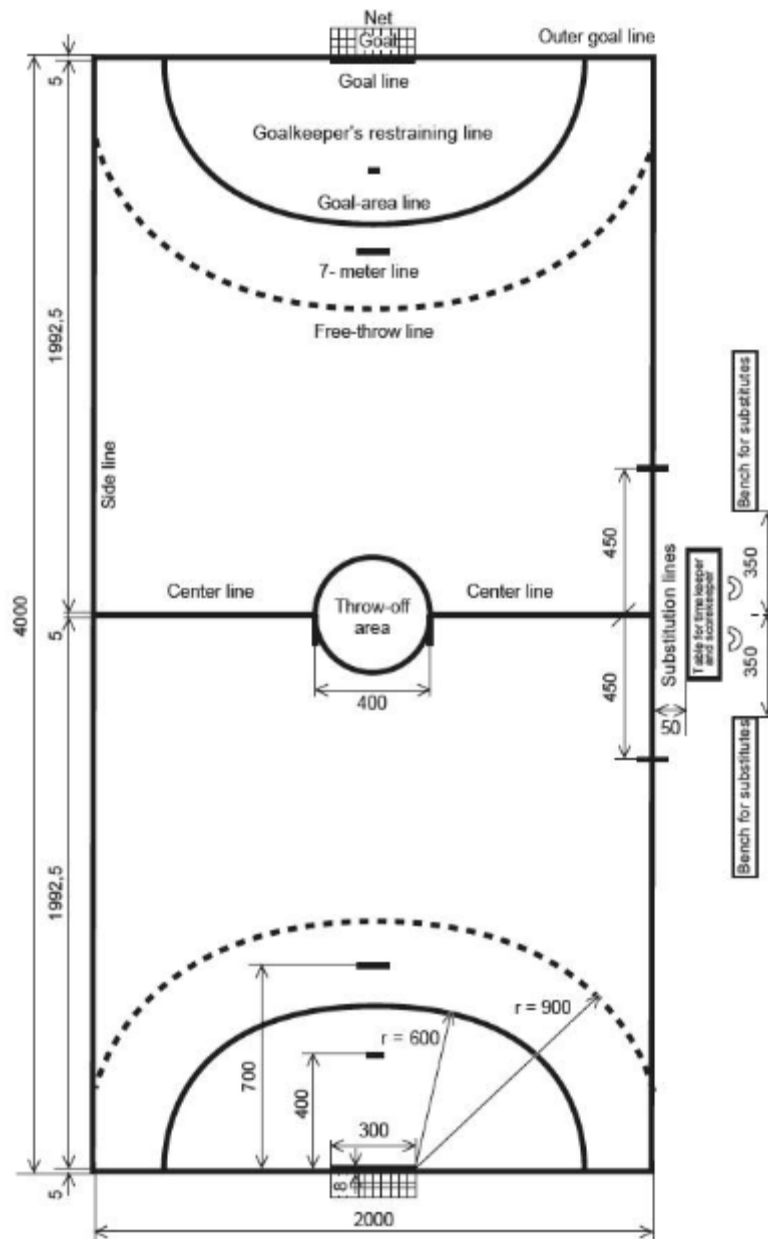
ابعاد به سانتی متر است.

قوانين و مقررات بين المللى هندبال

شکل ۱ ب: زمین بازی با منطقه پرتاب شروع

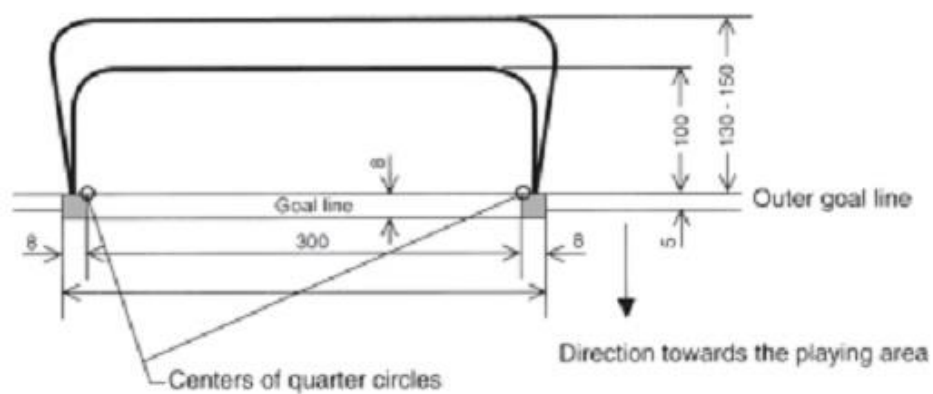
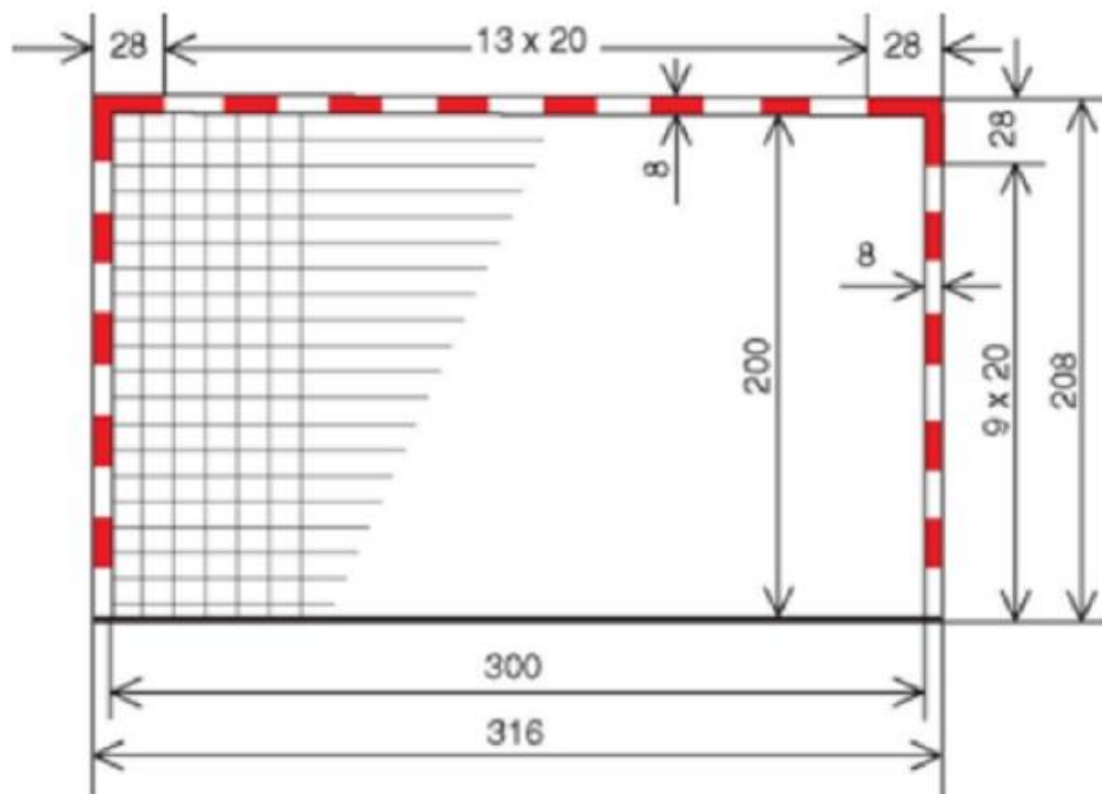
ابعاد به سانتی متر است.

محوطه دروازه: نگاه کنید به شکل شماره ۵

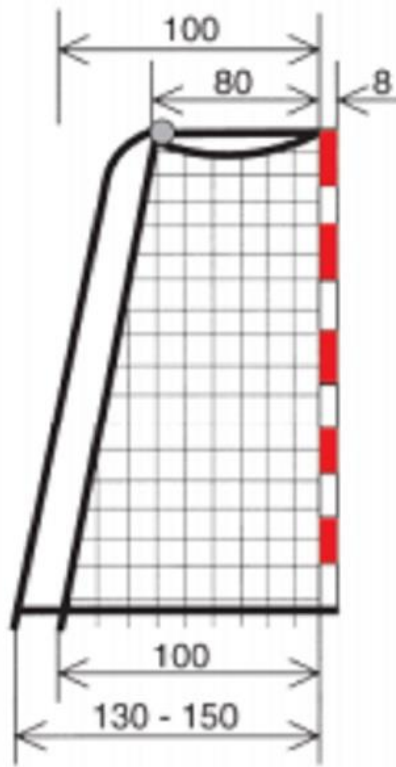
قوانين و مقررات بين المللى هندبال

شکل ۲ الف: دروازه

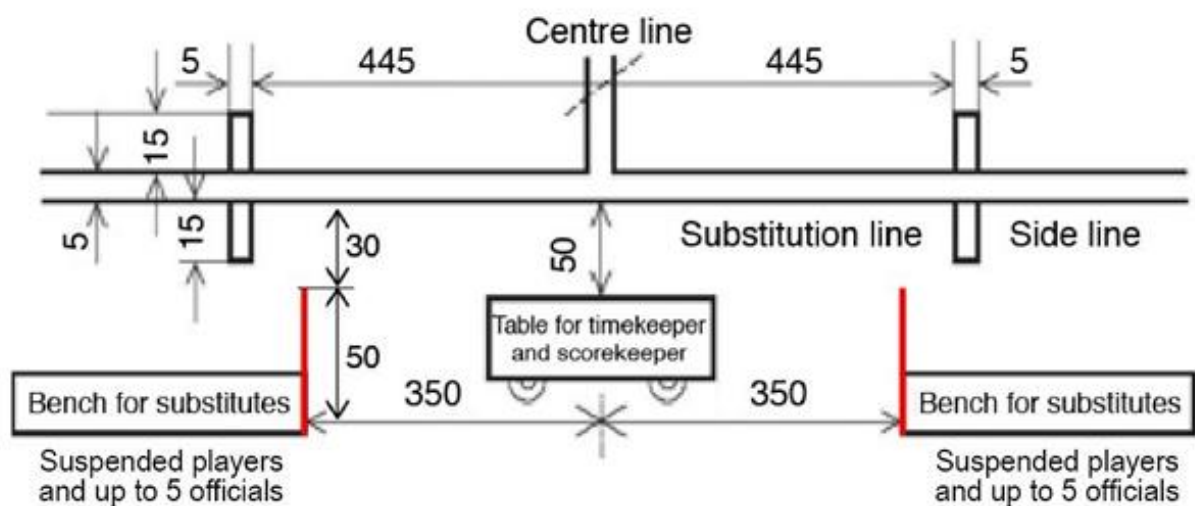

قوانين و مقررات بين المللى هندبال

شکل ۲ ب: دروازه - نمای جانبی

شکل ۳: خط تعویض و منطقه تعویض

میز وقت‌نگه‌دار و منشی و نیمکت ذخیره‌ها باید در جایی مستقر شوند که وقت‌نگه‌دار /منشی بتوانند خطوط تعویض را ببینند. میز باید به خط کناری نزدیک‌تر از نیمکت‌ها بوده اما حداقل باید ۵۰ سانتیمتر بیرون خط کناری باشد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۲

۲) وقت بازی، علامت پایانی و تایم اوت

وقت بازی

۱: وقت عادی بازی برای تمامی تیم‌ها که بازیکنان آن‌ها ۱۶ سال و بالاتر دارند دونیمه ۳۰ دقیقه‌ای می‌باشد. وقت استراحت بین دونیمه به‌طور معمول ۱۰ دقیقه می‌باشد.

وقت عادی بازی برای تیم‌های نوجوانان در گروه سنی ۱۶-۱۲ دو وقت ۲۵ دقیقه‌ای بوده و در گروه سنی ۱۲-۸ سال دو وقت ۲۰ دقیقه‌ای می‌باشد. در هر دو مورد وقت استراحت به‌صورت معمول ۱۰ دقیقه است.

توجه:

فدراسیون بین‌المللی هندبال، کنفدراسیون‌های قاره‌ای و فدراسیون‌های ملی متناسب با مسئولیت خود در منطقه مربوطه، حق دارند در ارتباط با زمان استراحت بین دونیمه تغییراتی ایجاد نمایند. حداکثر زمان استراحت بین دونیمه ۱۵ دقیقه می‌باشد.

۲: چنانچه در مسابقه‌ای که برنده آن باید مشخص گردد در پایان وقت معمول بازی مساوی خاتمه یابد، پس از ۵ دقیقه استراحت وقت اضافی بازی می‌گردد. وقت اضافی شامل دونیمه ۵ دقیقه‌ای، همراه با ۱ دقیقه استراحت بین دونیمه می‌باشد.

چنانچه پس از وقت اضافی اول، مسابقه همچنان مساوی باشد، پس از ۵ دقیقه استراحت وقت اضافی دوم بازی می‌گردد. این وقت اضافی نیز همچنان دونیمه ۵ دقیقه‌ای همراه با ۱ دقیقه استراحت بین دونیمه خواهد بود. چنانچه مسابقه همچنان مساوی باشد، برنده متناسب با مقررات خاص همان مسابقات تعیین می‌گردد. در صورتی که استفاده از اجرای پرتاب ۷-متر به‌عنوان مشخص شدن برنده تساوی تصمیم‌گیری شود، روش ذیل باید اجرا شود.

توضیح:

اگر از پرتاب ۷-متر به‌عنوان برنده تساوی و تعیین برنده استفاده شود، بازیکنانی که در پایان وقت بازی تعلیق یا دیسکالیفه نبوده‌اند، حق شرکت در پرتاب‌ها را دارند (همچنین نگاه کنید به چهارمین پاراگراف قانون ۴:۱). هر تیم ۵ بازیکن را انتخاب و معرفی می‌نماید. این بازیکنان هر کدام یک پرتاب به‌صورت یک در میان پس از

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

پرتاب هر یک از بازیکنان تیم مقابل انجام می‌دهند. نیازی نیست که تیم‌ها ترتیب پرتاب‌کننده‌های خود را از قبل تعیین نمایند. می‌توان دروازه‌بان را از میان بازیکنان واجد شرایط شرکت در پرتاب‌ها آزادانه انتخاب و تعویض نمود. بازیکنان می‌توانند هم به‌عنوان پرتاب‌کننده و هم دروازه‌بان در اجرای پرتاب ۷-متر شرکت داشته باشند.

داوران تصمیم می‌گیرند کدام دروازه مورد استفاده قرار گیرد. داوران پرتاب سکه را انجام می‌دهند، و تیم برنده انتخاب می‌کند پرتاب اول را انجام داده یا پرتاب بعدی را. پس از هر مرحله پنج پرتابی، اگر به دلیل تساوی امتیاز دو تیم لازم باشد پرتاب‌ها ادامه یابد، تیم شروع کننده تغییر خواهد نمود.

برای ادامه پرتاب‌ها، هر تیم باید مجدداً پنج بازیکن را انتخاب و معرفی نماید. تمامی یا هر یک از بازیکنان که پرتاب‌های مرحله اول را انجام داده‌اند، می‌توانند در این مرحله نیز حضور داشته باشند. روش انتخاب و معرفی پنج بازیکن تا زمانی که لازم و ضروری باشد ادامه پیدا می‌کند. در هر حال، برنده تیمی است که پس از تعداد پرتاب یکسان، یک گل بیشتر به ثمر رسانده باشد. اگر در همان دور اول قبل از پایان پنج پرتاب ۷ متر برای هر تیم، نتیجه مشخص شده باشد، دیگر نیازی به ادامه پرتاب‌های باقیمانده نیست.

بازیکنانی که در خلال اجرای پرتاب‌های ۷-متر مرتکب رفتار خارج از روحیه ورزشی چشمگیر و قابل توجه و یا تکرار آن گردند، دیسکالیفه شده و از حضور در ادامه پرتاب‌ها محروم خواهند شد (۱۶:۶ ه)، اگر چنین بازیکنی قبلاً در گروه پنج پرتاب‌کننده انتخاب و معرفی شده باشد این تیم باید پرتاب‌کننده دیگری را انتخاب نماید.

علامت پایانی

۳: وقت بازی با سوت داوران برای اجرای پرتاب-شروع آغاز می‌شود. بازی به وسیله علامت پایانی خودکار از ساعت عمومی یا به وسیله وقت‌نگه‌دار خاتمه پیدا می‌نماید. اگر چنین علامتی داده نشد، داور، وقت‌نگه‌دار یا نماینده فنی برای اعلام پایان وقت بازی سوت خواهند زد (۱۷:۹).

توضیح:

اگر ساعت عمومی مجهز به علامت پایانی خودکار در دسترس نباشد، وقت‌نگه‌دار باید از ساعت رومیزی یا کرنومتر استفاده نموده و پایان بازی را به وسیله علامت پایانی اعلام نماید (پاراگراف دوم ۱۸:۲).

۴: خطاها و رفتارهای خارج از روحیه ورزشی که قبل یا هم‌زمان با علامت پایانی به وقوع می‌پیوندد (برای وقت استراحت بین دونیمه یا پایان بازی و همچنین برای پایان نیمه‌ها در وقت اضافی) باید جریمه شوند، همچنین اگر که پرتاب آزاد (تحت قانون ۱۳:۱) یا پرتاب ۷-متر را تا قبل از علامت پایانی نتوان اجرا نمود.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

به صورت مشابه، اگر علامت پایانی (برای استراحت بین دونیمه یا پایان بازی، همچنین در وقت اضافی) دقیقاً هنگامی به صدا در بیاید که یک پرتاب آزاد یا یک پرتاب ۷-متر در حال اجراست یا توپ قبلاً در فضا باشد پرتاب باید تکرار شود.

در هر دو حالت فوق، داوران هنگامی پایان وقت را اعلام می نمایند که پرتاب آزاد یا پرتاب ۷-متر اجرا شده باشد (یا تکرار شده باشد) و نتیجه مستقیم و بی واسطه آن مشخص شود.

۵: برای اجرای پرتاب آزاد (یا تکرار آن) تحت قانون ۲:۴، در ارتباط با موقعیت و تعویض بازیکن محدودیت های خاصی اعمال می گردد. در این حالت در تعویض عادی بازیکن متناسب با قانون ۴:۴ یک استثناء وجود دارد، در تیم مهاجم فقط یک بازیکن اجازه تعویض دارد، به صورت مشابه، در صورتی که تیم مدافع در هنگام اعلام علامت پایانی وقت بدون دروازه بان بازی می نموده، مجاز خواهد بود که دروازه بان را با یک بازیکن زمین تعویض نماید. تخلفات در این خصوص تحت پاراگراف اول قانون ۴:۵ جریمه می شود. علاوه بر آن، کلیه هم تیمی های پرتاب کننده باید حداقل ۳ متر از پرتاب کننده فاصله داشته باشند، همچنین باید بیرون خط پرتاب آزاد تیم مقابل باشند (۱۳:۷، ۱۵:۶)، همچنین نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۱) موقعیت بازیکنان دفاعی در قانون ۱۳:۸ ذکر گردیده است.

۶: در صورتی که بازیکنان و مسئولین تیم در هنگام اجرای پرتاب آزاد یا پرتاب ۷-متر در موقعیت های شرح داده شده در قوانین ۲:۴-۵ مرتکب خطا یا رفتار خارج از روحیه ورزشی شوند با جریمه شخصی روبرو خواهند شد. به هر حال تخلف، در هنگام اجرای چنین پرتابی نمی تواند منجر به یک پرتاب آزاد در جهت مخالف شود.

۷: چنانچه داوران، متوجه شوند که وقت نگه دار زودتر از موعد علامت پایانی (برای استراحت بین دونیمه یا پایان مسابقه، همچنین در وقت اضافی) را اعلام کرده است آن ها باید بازیکنان را برای ادامه بازی در زمین نگهدارند و وقت باقیمانده را بازی کنند. تیمی که در زمان علامت پیش از موعد صاحب توپ بوده است در ادامه مسابقه همچنان مالکیت توپ را در اختیار خواهد داشت. در صورتی که توپ خارج از بازی بوده، آنگاه شروع مجدد مسابقه با پرتابی متناسب با آن موقعیت خواهد بود. اگر توپ در جریان بازی بوده آنگاه شروع مجدد مسابقه با پرتاب آزاد متناسب با قانون ۱۳:۴ الف، ادامه خواهد یافت. اگر نیمه اول بازی (یا وقت اضافی) بیشتر از زمان مقرر ادامه پیدا کند نیمه دوم باید به همان میزان کاهش پیدا کند. اگر نیمه دوم بازی (یا وقت اضافی) بیشتر از زمان مقرر ادامه پیدا کند آنگاه داوران نمی توانند در این وضعیت تغییری ایجاد نمایند.

تایم - اوت

۸: داوران در مورد زمان شروع و مدت توقف بازی (تایم - اوت) تصمیم می گیرند.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

یک تایم-اوت الزامی است زمانی که:

الف (هنگام اعلام ۲ دقیقه تعلیق یا دیسکالیفه

ب (اعلام تایم اوت تیمی

ج (هنگام علامت سوت از سوی وقت‌نگه‌دار یا نماینده فنی

د (در زمان ضرورت مشورت بین داوران طبق قانون ۷-۱۷:۶

در وضعیت‌های مسلم دیگر و متناسب با موقعیت و شرایط نیز می‌توان به‌صورت عادی تایم اوت اعلام نمود (نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۲)

تخلفات در خلال تایم -اوت ، نتیجه‌ای مشابه تخلفات در جریان وقت عادی بازی را دارد (۱۶:۱۰)

۹: در ارتباط با تایم- اوت اساساً داوران تصمیم می‌گیرند چه زمانی ساعت متوقف و چه زمانی مجدداً آغاز به کار نماید.

توقف وقت بازی به‌وسیله ۳ سوت کوتاه و علامت دست شماره ۱۵ به وقت‌نگه‌دار اعلام می‌شود.

علیرغم این، درمواقع لزوم که وقت بازی به‌وسیله علامت سوت از سوی وقت‌نگه‌دار یا نماینده فنی متوقف می‌شود (۲:۸ ب، ج) لازم است وقت‌نگه‌دار بدون آنکه منتظر تائید داوران بماند بلافاصله ساعت رسمی را متوقف نماید.

برای اعلام شروع مجدد بازی پس از تایم- اوت ، همواره باید سوت زده شود (۱۵:۵ ب)

توضیحات:

علامت سوت توسط وقت‌نگه‌دار / نماینده فنی جهت توقف بازی مؤثر و قابل اجرا خواهد بود حتی اگر داوران (و بازیکنان) بلافاصله متوجه توقف بازی نشوند، هرگونه فعالیتی در زمین پس از علامت سوت بلااثر خواهد بود. این بدین مفهوم است که اگر پس از علامت سوت از سوی میز ، اگر گلی به ثمر رسید، این گل باید باطل اعلام شود، به‌صورت مشابه هرگونه تصمیمی مبنی بر اعلام پرتاب برای یک تیم (پرتاب ۷-متر، پرتاب آزاد، پرتاب-اوت، پرتاب-شروع یا پرتاب دروازه‌بان) نیز غیر معتبر می‌باشد. در مقابل شروع مجدد بازی با روالی متناسب با موقعیت در هنگام سوت وقت‌نگه‌دار / نماینده فنی خواهد بود (آن‌ها باید دلیل توقف بازی تایم - اوت تیمی بوده یا خطای تعویض را در ذهن خود به یاد داشته باشند).

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

علیرغم این، هرگونه جریمه شخصی که در حدفاصل زمان سوت وقت‌نگه‌دار / نماینده فنی و توقف بازی توسط داوران اعلام می‌شود به قوت خود باقی می‌ماند. این تصمیم بدون توجه به نوع خطا و شدت جریمه خواهد بود.

۱۰: هر تیم مجاز به استفاده از یک دقیقه تایم اوت تیمی در هر نیمه وقت معمول بازی می‌باشد اما این مورد در وقت اضافی قابل اجرا نمی‌باشد (توضیحات پیرامون قوانین شماره ۳).

توجه:

فدراسیون بین‌المللی هندبال، کنفدراسیون‌های قاره‌ای و فدراسیون‌های ملی متناسب با مسئولیت خود در منطقه مربوطه، حق دارند در ارتباط با تعداد تایم اوت تیمی تغییراتی ایجاد نماید، گفته می‌شود که هر تیم حق دارد سه تایم اوت تیمی یک دقیقه‌ای در هر مسابقه دریافت نماید (به استثناء وقت اضافی)، اما حداکثر دو تایم اوت تیمی در هر نیمه واگذار می‌شود (نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۳).

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۳

توپ (۳)

۱: توپ باید به شکل کروی و جنس آن از چرم و مواد مصنوعی باشد. سطح آن نباید براق و لغزنده باشد (۱۷:۳).

۲: دودسته مختلف توپ‌های ذیل قابل استفاده می‌باشد:

الف: توپ‌های رزین دار (دارای چسب):

اندازه توپ، (با محیط و وزن) ذکر شده ذیل در رده‌های مختلف سنی مورد استفاده قرار می‌گیرد:

- محیط ۵۸-۶۰ سانتیمتر و ۴۲۵-۴۷۵ گرم (سایز ۳ IHF) برای مردان بزرگسال و بازیکنان نوجوانان مرد (بالای ۱۶ سال)
- محیط ۵۴-۵۶ سانتیمتر و ۳۲۵-۳۷۵ گرم (سایز ۲ IHF) برای زنان بزرگسال و بازیکنان نوجوانان دختر (بالای ۱۴ سال) و نوجوانان پسر (۱۲ تا ۱۶ سال)
- محیط ۵۰-۵۲ سانتیمتر و ۲۹۰-۳۳۰ گرم (سایز IHF) برای بازیکنان نوجوانان دختر (۸-۱۴ سال) و نوجوانان پسر (۸-۱۲ سال)

ب: توپ‌های بدون رزین (بدون چسب):

اندازه توپ، (با محیط و وزن) ذکر شده ذیل در رده‌های مختلف سنی مورد استفاده قرار می‌گیرد:

- محیط ۵۵/۵ تا ۵۷/۵ سانتیمتر و وزن ۴۰۰ تا ۴۲۵ گرم (سایز ۳ IHF) برای بازیکنان مرد بزرگسال و بازیکنان نوجوان پسر (سنین ۱۶ سال و بالاتر)
- قطر ۵۱/۵ تا ۵۳/۵ سانتیمتر و وزن ۳۰۰ تا ۳۲۵ گرم (سایز ۲ IHF) برای بازیکنان زن بزرگسال، بازیکنان دختر نوجوان (سنین ۱۴ سال و بالاتر) و بازیکنان پسر نوجوان (سنین ۱۲ تا ۱۶ سال)
- قطر ۴۹ تا ۵۱ سانتیمتر و وزن ۲۹۰ تا ۳۱۵ گرم (سایز ۱ IHF) برای بازیکنان دختر نوجوان (۸ تا ۱۴ سال) و بازیکنان پسر نوجوان (سنین ۸ تا ۱۲ سال)

توضیح:

شرایط فنی لازم برای توپ‌های مورد استفاده در کلیه مسابقات رسمی بین‌المللی در "مقررات توپ IHF" ذکر شده است.

اندازه و وزن توپ‌های مورد استفاده در "مینی هندبال" در این قوانین استفاده نگردیده است.

۳: در هر بازی باید حداقل ۲ توپ در اختیار باشد. در جریان بازی توپ‌های ذخیره باید در نزدیک‌ترین محل به میز وقت‌نگه‌دار باشد. توپ‌ها باید شرایط بیان‌شده در قوانین ۲-۳ را داشته باشند.

۴: داوران تصمیم می‌گیرند چه زمانی از توپ ذخیره استفاده نمایند. در چنین موقعیتی به‌منظور حداقل توقف در بازی و اجتناب از اعلام تایم اوت، داوران باید فوراً توپ ذخیره را وارد بازی نمایند.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۴

۴) بازیکنان، ذخیره‌ها، تجهیزات، وسایل و آسیب‌دیدگی بازیکن

تیم

۱: یک تیم شامل تا ۱۶ بازیکن می‌باشد.

بیشتر از ۷ بازیکن هم‌زمان نمی‌توانند داخل زمین بازی باشند. سایر بازیکنان، ذخیره محسوب می‌شوند.

بازیکنی که به‌عنوان دروازه‌بان مشخص شده است، می‌تواند در هر لحظه به‌عنوان بازیکن زمین فعالیت نماید (باین وجود به پاراگراف دوم توضیح قانون ۸:۵ توجه نمایید). همچنین، بازیکن زمین تا هنگامی که به‌صورت دروازه‌بان شناخته می‌شود می‌تواند به‌عنوان دروازه‌بان فعالیت نماید (باین وجود نگاه کنید به ۴:۴، ۴:۷). تنها یک بازیکن از هر تیم در هر لحظه می‌تواند به‌عنوان دروازه‌بان در زمین بازی باشد.

اگر تیمی بدون دروازه‌بان بازی کند، مجاز به استفاده هم‌زمان حداکثر ۷ بازیکن زمین در داخل زمین بازی در این حالت می‌باشد (نگاه کنید به قوانین ۴:۷، ۶:۱، ۶:۲، ۶:۳، ۸:۷، و ۱۴:۱ الف). قوانین ۴:۴، ۴:۷ برای تعویض دروازه‌بان با بازیکن زمین قابل اجرا می‌باشد.

یک تیم در زمان شروع بازی باید حداقل ۵ بازیکن در زمین داشته باشد.

تعداد بازیکنان تیم در هر لحظه از بازی، همچنین وقت اضافی می‌تواند تا ۱۶ نفر افزایش پیدا کند.

چنانچه تعداد بازیکنان تیم در جریان مسابقه کمتر از ۵ بازیکن شود، بازی می‌تواند ادامه پیدا نماید. این بر عهده داوران است که تصمیم بگیرند تحت چه شرایطی و چه زمانی بازی باید به‌صورت قطعی تعلیق یافته و خاتمه پیدا کند (۱۷:۱۲).

توضیح:

فدراسیون بین‌المللی هندبال، کنفدراسیون‌های قاره‌ای و فدراسیون‌های ملی متناسب با مسئولیت خود در منطقه مربوطه، حق دارند در ارتباط با تعداد بازیکنان تغییراتی ایجاد نمایند. علیرغم این بیش از ۱۶ بازیکن مجاز نمی‌باشد.

۲: در جریان مسابقه یک تیم مجاز است حداکثر از ۵ مسئول استفاده نماید. این مسئولین تیم در جریان مسابقه نمی‌توانند تعویض شده و یکی از آن‌ها باید به‌عنوان سرپرست مسئول تیم تعیین شود. فقط این مسئول

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

تیم می تواند با وقت نگه دار /منشی، و در صورت امکان با داوران صحبت نماید (باوجوداین نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۳).

به صورت معمول مسئول تیم در جریان مسابقه مجاز به ورود به زمین بازی نیست. تخلف از این قانون تحت عنوان رفتار خارج از روحیه ورزشی جریمه می گردد (نگاه کنید به ۱۰-۸:۷، ۱۶:۱ ب، ۱۶:۳ هـ، ۱۶:۶ ج). شروع مجدد بازی با پرتاب آزاد برای تیم مقابل خواهد بود (۱۳:۱ الف – ب، باوجوداین نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۷).

در زمان شروع بازی سرپرست مسئول تیم باید اطمینان یابد که غیر از (حداکثر ۵) مسئول تیم که در برگ مسابقه ثبت شده اند و بازیکنان واجد شرایط بازی (نگاه کنید به ۴:۳) فرد دیگری در منطقه تعویض حضور ندارد. همچنین او مسئولیت هماهنگی تیم، منطبق با مقررات منطقه تعویض را دارد. تخلف از این موارد باعث جریمه پیش رونده برای سرپرست مسئول تیم می گردد (۱۶:۱ ب، ۱۶:۳ هـ، ۱۶:۶ ج).

توجه:

فدراسیون بین المللی هندبال، کنفدراسیون های قاره ای و فدراسیون های ملی متناسب با مسئولیت خود در منطقه مربوطه، حق دارند در مورد تعداد مسئولین اعمال نظر نمایند. باین حال، مجاز به استفاده بیش از ۵ مسئول نمی باشند.

۳: بازیکن یا مسئول تیم در صورتی واجد شرایط بازی می باشد که در آغاز مسابقه در محل حاضر بوده و نام او نیز در برگ مسابقه ثبت شده باشد.

بازیکنان و مسئولین تیم که پس از آغاز بازی در محل حاضر می شوند باید نام آنها در برگه مسابقه ثبت شود و واجد شرایط بودن آنها توسط وقت نگه دار /منشی تأیید شود.

اصولاً بازیکن واجد شرایط بازی در هر لحظه می تواند از طریق خط منطقه تعویض تیم خودی وارد زمین شود (باین وجود نگاه کنید به ۴:۴، ۴:۶).

سرپرست مسئول تیم باید اطمینان یابد فقط بازیکنانی که واجد شرایط می باشند وارد زمین شوند. تخلف از آن، منجر به جریمه سرپرست مسئول تیم به علت رفتار خارج از روحیه ورزشی خواهد گردید (۱۳:۱ الف-ب، ۱۶:۱ ب، ۱۶:۳ د، ۱۶:۶ ج، باین وجود نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۷).

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

بازیکنان ذخیره

۴: بازیکنان ذخیره می‌توانند به‌صورت مکرر و در هر زمان (علیرغم این نگاه کنید به قانون ۲:۵ و قانون ۴:۱۱) بدون اطلاع منشی/وقت‌نگه‌دار وارد زمین‌بازی شده، به‌شرط آنکه بازیکنان تعویضی قبلاً از زمین خارج شده باشند (۴:۵).

بازیکنان همواره در جریان تعویض باید از خط تعویض تیم خودی از زمین خارج یا به آن وارد شوند (۴:۵) در خصوص تعویض دروازه‌بان هم این شرایط باید رعایت شود (همچنین نگاه کنید به ۴:۷، ۴:۱۰).

قوانین تعویض همچنین در خلال تایم اوت نیز معتبر و قابل اجرا می‌باشد (به‌استثناء تایم اوت تیمی).

توضیح:

منظور و مفهوم از خط تعویض، اطمینان از یک تعویض قانونی و عادلانه می‌باشد. منظور این نیست که در موقعیت‌های دیگر زمانی که بازیکن در یک رفتار صحیح بدون قصد گرفتن هرگونه آوانتاژی از خط کناری و یا خط بیرونی دروازه عبور نماید جریمه‌ای اعلام شود (مانند، برداشتن بطری آب یا حوله از روی نیمکت کمی دورتر از خط تعویض، یا در یک حرکت مطابق با شئون ورزشی پس از گرفتن یک تعلیق از خط کناری کمی دورتر از خط ۱۵ سانتیمتر زمین را به قصد نیمکت ذخیره خودی ترک نماید). روش‌ها و نحوه استفاده غیرقانونی از محوطه خارج از زمین‌بازی به‌صورت مجزا در قانون ۷:۱۰ قیدشده است.

۵: خطای تعویض باید با ۲- دقیقه تعلیق برای بازیکن متخلف همراه باشد. اگر بیش از یک نفر از یک تیم در یک موقعیت مشابه و به‌صورت هم‌زمان مرتکب خطای تعویض شوند فقط اولین بازیکنی که مرتکب تخلف شده باید جریمه شود. شروع مجدد بازی به‌وسیله پرتاب-آزاد برای تیم مقابل خواهد بود (۱۳:۱ الف-ب، باوجوداین نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۷).

۶: اگر بازیکن اضافه بدون اینکه تعویضی صورت بگیرد وارد زمین‌بازی گردد، یا اینکه یکی از افراد ذخیره از منطقه تعویض به‌صورت غیرقانونی در بازی شرکت نماید آن بازیکن باید ۲- دقیقه تعلیق دریافت نماید. در این حالت تیم باید در ۲ دقیقه بعدی در زمین‌بازی با یک بازیکن کاهش یابد (قطعاً این به‌غیر از بازیکنی است که به‌صورت اضافه وارد شده است و باید زمین‌بازی را ترک نماید).

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

اگر بازیکنی قبل از پایان ۲- دقیقه تعلیق خود وارد زمین شود، او باید ۲- دقیقه تعلیق دیگر دریافت نماید. این تعلیق بلافاصله باید آغاز شود، بنابراین یک بازیکن دیگر به مدت باقیمانده از ۲ دقیقه اول باید زمین بازی را ترک نماید.

در هر دو حالت فوق مسابقه به وسیله پرتاب آزاد برای تیم مقابل ادامه پیدا می کند (۱۳:۱ الف -ب، همچنین نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۷).

تجهیزات:

۷: تمامی بازیکنان یک تیم در زمین باید لباس مشابه و یکسانی داشته باشند. ترکیب رنگ ها و طرح لباس دو تیم باید به صورتی باشد که کاملاً آن ها را از یکدیگر متمایز و قابل تشخیص نماید. کلیه بازیکنانی که در یک تیم به عنوان دروازه بان استفاده می شوند باید رنگ لباس مشابه هم داشته و رنگ لباس آن ها باید از رنگ لباس بازیکنان هر دو تیم در زمین و دروازه بان (های) تیم مقابل متمایز باشد (۱۷:۳).

۸: شماره های بازیکنان باید در پشت پیراهن حداقل ۲۰ سانتی متر و در جلو حداقل ۱۰ سانتی متر ارتفاع داشته و قابل رؤیت باشد. شماره های ۱ تا ۹۹ می تواند مورد استفاده قرار گیرد. بازیکنی که به صورت مشترک در هر دو وضعیت بازیکن زمین و دروازه بان فعالیت می نماید، باید در هر دو وضعیت از شماره یکسانی استفاده نماید. رنگ شماره ها باید از طرح و رنگ پیراهن کاملاً متمایز باشد.

۹: بازیکنان باید کفش ورزشی بپوشند. پوشیدن و همراه داشتن اشیاء و وسایلی که برای بازیکنان خطرناک باشد و یا موجب آوانتاژ نابجایی برای بازیکن شود، ممنوع است. به عنوان نمونه این موارد را شامل می شود، محافظ سر یا ماسک صورت، دستبند، دستکش، ساعت، حلقه انگشتری، اشیاء زینتی قابل مشاهده، گردنبند یا زنجیر گردن، عینک بدون بند نگه دارنده و یا با قاب سخت، چیزهایی که می توانند باعث بریدگی یا ساییدگی شوند (ناخن ها باید کوتاه شوند)، یا هر نوع وسایل خطرناک دیگر (۱۷:۳).

بازیکنانی که این شرایط را رعایت نکنند تا زمانی که ایرادات را رفع ننمایند، مجاز به شرکت در مسابقه نمی باشند.

استفاده از حلقه صاف و مسطح، گوشواره کوچک و اشیاء زینتی قابل مشاهده به شرطی که به نحوی بانداژ شوند که دیگر برای بازیکنان خطرناک به نظر نیاید، مجاز می باشد. هدبند، روسری و بازوبند کاپیتانی به شرطی که از مواد نرم و قابل ارتجاع ساخته شود مجاز می باشد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

سرپرست مسئول تیم قبل از شروع مسابقه با امضاء برگ مسابقه/ برگ ثبت بازیکنان تأیید می نماید که کلیه بازیکنان به صورت صحیح تجهیز شده اند. پس از شروع مسابقه، اگر داوران تجهیزات نامناسبی را مشاهده نمایند (بر طبق قانون ۴:۹)، آنگاه سرپرست مسئول تیم به صورت پیش رونده جریمه می گردد و بازیکن مربوطه تا زمان رفع مشکل باید زمین را ترک نماید.

در صورت وجود هرگونه تردید در خصوص تجهیزات تیم، سرپرست مسئول تیم قبل از شروع مسابقه باید با داوران و یا سرپرست فنی مذاکره نماید (همچنین نگاه کنید به مقررات مربوط به تجهیزات حفاظتی و لوازم جانبی).

بازیکن آسیب دیده

۱۰: بازیکنی که خونریزی داشته و یا بدن و لباس او خونی باشد باید سریعاً و داوطلبانه (از طریق یک تعویض معمولی) زمین مسابقه را ترک نماید، چنین بازیکنی تا زمانی که خونریزی او قطع نشود، زخم او پانسمان نشود و بدن و لباس او تمیز نشود نمی تواند به زمین مسابقه بازگردد.

بازیکنی که به توصیه های داوران در ارتباط با موارد مشروحه فوق توجه و اقدام ننماید، عمل او به عنوان رفتار خارج از روحیه ورزشی تلقی می گردد (۸:۷، ۱۶:۱ ب، ۱۶:۳ د).

۱۱: در هنگام مصدومیت و آسیب دیدگی و در خلال تایم اوت، داوران می توانند (با استفاده از علامت دست شماره ۱۵ و ۱۶) به منظور کمک به فرد آسیب دیده به دو نفر از تیم مربوطه که واجد شرایط بازی باشند (نگاه کنید به ۴:۳)، اجازه ورود به زمین را بدهند.

پس از دریافت مراقبت های پزشکی در زمین مسابقه، بازیکن مذکور باید بلافاصله زمین را ترک نماید. او فقط پس از ۳ حمله تیم خود می تواند مجدداً وارد زمین شود (روش و استثنایا نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۸).

بدون توجه به تعداد حملات، بازیکن می تواند در ادامه مسابقه پس از استراحت بین دونیمه مجدداً وارد زمین شود. اگر بازیکن زودتر از موعد وارد زمین مسابقه بشود، او باید بر طبق قانون ۴:۶ - ۴:۴ جریمه شود.

توجه:

فقط فدراسیون های ملی حق این را دارند تا برای رده جوانان مقررات پاراگراف دوم قانون ۴:۱۱ را حذف نمایند. پس از ورود دو نفری که قبلاً وارد زمین شده اند، اگر فرد اضافه دیگری یا فردی از تیمی که ذینفع نیست وارد زمین شود، او باید به عنوان ورود غیرمجاز جریمه شده، این جریمه در مورد بازیکن بر طبق قانون ۴:۶، ۱۶:۳ الف و در مورد مسئول تیم بر طبق قوانین ۴:۲، ۱۶:۱ ب، ۱۶:۳ د، ۱۶:۶ ج خواهد بود. فردی که بر طبق پاراگراف اول قانون ۴:۱۱ مجاز به ورود به زمین می شود، اگر بجای کمک به بازیکن آسیب دیده، اقدام به راهنمایی و تذکر دادن به بازیکنان نماید، یا به بازیکنان حریف و داوران نزدیک شود و ...، باید تخلف او را به عنوان رفتار خارج از روحیه ورزشی محسوب نمود. (۱۶:۱ ب، ۱۶:۳ د، ۱۶:۶ ج)

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۵

۵) دروازه بان

دروازه بان مجاز است که:

- ۱: در محوطه دروازه و در حالت دفاعی توپ را با هر قسمت از بدن لمس نماید.
- ۲: همراه با توپ و بدون محدودیت‌های بازیکنان زمین، در محوطه دروازه حرکت نماید (۷:۲-۴، ۷:۷); علی‌رغم این دروازه بان مجاز نیست در پرتاب دروازه بان تأخیر نماید (۴-۶:۵، ۱۲:۲، ۱۵:۵ ب);
- ۳: منطقه دروازه را بدون توپ ترک نموده و در منطقه بازی در مسابقه شرکت نماید؛ در این حالت، دروازه بان مشمول مقررات حاکم بر بازیکنان زمین خواهد بود (به استثناء موقعیتی که در ذیل قانون توضیحات ۸:۵ پاراگراف دوم شرح داده شده است).
- دروازه بان به محض آن که با یک قسمت از بدن خود، زمین بازی پشت خط منطقه-دروازه را لمس نماید، خارج از محوطه دروازه محسوب می‌گردد.
- ۴: همراه با توپ منطقه دروازه را ترک نموده و در محوطه بازی مجدداً با آن بازی نماید به شرط آنکه نتوانسته باشد، کنترل بدن و یا توپ را به دست آورد.

دروازه بان مجاز نیست که:

- ۵: در حالت دفاعی، بازیکن مقابل را به خطر اندازد (۸:۳، ۸:۵، توضیحات ۸:۵، ۱۳:۱ ب)
- ۶: هنگامی که توپ را در کنترل خود دارد منطقه دروازه را ترک نماید، در صورتی که داوران قبلاً برای اجرای پرتاب دروازه بان سوت زده باشند، این منجر به یک پرتاب آزاد می‌شود (متناسب با ۶:۱، ۱۳:۱ الف، پاراگراف سوم ۱۵:۷) در غیر این صورت صرفاً پرتاب دروازه بان تکرار می‌گردد (پاراگراف دوم ۱۵:۷); علی‌رغم این، نگاه کنید به تشریح آوانتاژ در ۱۵:۷، اگر دروازه بان درحالی که توپ را در دست دارد، از خط عبور نماید و خارج از منطقه دروازه توپ را از دست بدهد.
- ۷: درحالی که داخل منطقه دروازه قرار دارد، توپی که روی زمین خارج از منطقه دروازه ساکن یا در حال غلتیدن است را لمس نماید (۶:۱، ۱۳:۱ الف).
- ۸: توپی که روی زمین خارج از منطقه دروازه ساکن یا در حال غلتیدن است را به داخل منطقه دروازه حمل نماید (۶:۱، ۱۳:۱ الف).

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۹: همراه با توپ از منطقه بازی به منطقه دروازه برگردد (۱:۶، ۱:۱۳ الف).

۱۰: تویی را که به سمت منطقه بازی در حرکت است را با پا یا ساق پائین تر از زانو لمس نماید (۱:۱۳ الف).

۱۱: هنگام اجرای پرتاب ۷-متر، قبل از رها شدن توپ از دست پرتاب کننده، خط محدودیت دروازه بان (خط ۴ متر) یا امتداد آن را از دو طرف قطع نماید (۹:۱۴).

توضیح:

تا زمانی که دروازه بان یک پای خود را پشت یا روی خط محدودیت دروازه بان (خط ۴ متر) حفظ نماید، او می تواند پای دیگر یا هر قسمت دیگر از بدن خود را روی هوا از خط عبور دهد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۶

۶) محوطه دروازه

۱: فقط دروازه‌بان حق ورود به محوطه دروازه را دارد (علیرغم این نگاه کنید به ۶:۳). ورود به محوطه دروازه که شامل خط محوطه-دروازه نیز می‌باشد زمانی محرز می‌گردد که یک بازیکن با هر قسمت از بدن خود آن را لمس نماید.

۲: هنگامی که بازیکن زمین وارد محوطه دروازه شود، تصمیمات زیر اتخاذ می‌شود:

الف: پرتاب دروازه‌بان: هنگامی که یک بازیکن از تیم صاحب توپ همراه با توپ وارد محوطه دروازه می‌شود یا بدون توپ وارد محوطه دروازه شود ولی با این عمل خود آوانتاژی را کسب نماید (۱۲:۱)؛

ب: پرتاب آزاد: هنگامی که بازیکن زمین تیم مدافع وارد محوطه دروازه شود ولی بدون آنکه با این عمل خود یک شانس گل را از بین ببرد، آوانتاژی کسب نماید (۱۳:۱ ب، همچنین نگاه کنید به ۸:۷ و)؛

ج: پرتاب ۷-متر: هنگامی که بازیکن زمین از تیم مدافع وارد محوطه دروازه شده و با این عمل خود یک شانس مسلم گل را از بین ببرد (۱۴:۱ الف، همچنین نگاه کنید به ۸:۸ ط).

منظور از این قانون و مفهوم "ورود به محوطه دروازه" به معنای لمس خط محوطه دروازه یا ورود کامل و واضح به محوطه دروازه است.

۳: ورود به محوطه دروازه جرمه‌ای نخواهد داشت، هنگامی که:

الف: یک بازیکن پس از بازی با توپ به محوطه دروازه وارد شود ولی با این عمل خود آوانتاژی را از تیم مقابل سلب ننماید.

ب: یک بازیکن از هر یک از دو تیم بدون توپ وارد محوطه دروازه شود و با این عمل آوانتاژی کسب ننماید.

۴: زمانی که دروازه‌بان کنترل توپ و بدنش را در محوطه دروازه داشته باشد، در این حالت توپ خارج از بازی محسوب می‌گردد (۱۲:۱) در این موقعیت توپ باید با پرتاب دروازه بان به جریان بازی بازگردانده شود (۱۲:۲).

۵: هنگامی که توپ بر روی زمین داخل محوطه دروازه در حال غلتیدن می‌باشد، توپ در جریان بازی خواهد ماند، در این شرایط توپ در مالکیت دروازه‌بان است و فقط دروازه‌بان می‌تواند آن را لمس نماید. دروازه‌بان ممکن است توپ را برداشته، آن را از بازی خارج نموده، و پس از آن با پرتاب دروازه‌بان به جریان بازی بازگرداند، متناسب با قوانین ۴:۶، ۱-۲: ۱۲ (همچنین نگاه کنید به ۶:۷ ب). در صورتی که این توپ هنگام غلتیدن توسط

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

هم تیمی دروازه بان لمس شود، منجر به یک پرتاب آزاد برای تیم مقابل خواهد شد (۱۳:۱ الف) (همچنین نگاه کنید به ۱۴:۱ الف، توأم با توضیحات پیرامون قوانین ۶ ج)، و در صورتی که توسط بازیکنان تیم مقابل لمس شود بازی با پرتاب دروازه بان ادامه پیدا می کند (۱۲:۱ III).

هنگامی که توپ در محوطه دروازه بر روی زمین متوقف است، توپ خارج از بازی محسوب می شود (۱۲:۱ II) در این شرایط توپ در مالکیت تیم دروازه بان است و فقط دروازه بان می تواند آن را لمس نماید. دروازه بان باید آن را برداشته و متناسب با ۶:۴، ۱۲:۲ (همچنین نگاه کنید به ۶:۷ ب) توپ را به جریان بازی برگرداند. اگر توپ توسط بازیکنان هر یک از دو تیم لمس شود، پرتاب دروازه بان همچنان به قوت خود باقی می ماند (پاراگراف دوم ۱۲:۱، ۱۳:۳).

هنگامی که توپ بر روی فضای محوطه دروازه قرار دارد، متناسب با قوانین ۷:۱، ۷:۸ می توان آن را لمس نمود. ۶: اگر بازیکن تیم مدافع در اثر عمل دفاعی، توپ را لمس نماید و این توپ به دروازه بان برسد یا در محوطه دروازه متوقف شود بازی باید ادامه پیدا کند (به وسیله پرتاب دروازه بان بر طبق قانون ۵-۶:۴).

۷: اگر بازیکنی توپ را به داخل محوطه دروازه خودی پرتاب نماید، تصمیمات ذیل اتخاذ می شود:

الف: گل در صورتی که توپ وارد دروازه شود.

ب: پرتاب آزاد در صورتی که توپ در محوطه دروازه متوقف شده یا دروازه بان توپ را لمس نماید و توپ وارد دروازه نشود (۱۳:۱ الف-ب)؛

ج: پرتاب-اوت در صورتی که توپ از روی خط بیرونی دروازه خارج شود (۱۱:۱)؛

د: بازی ادامه پیدا می کند اگر توپ بدون اینکه به وسیله دروازه بان لمس شود از محوطه دروازه به زمین بازی بازگردد.

۸: تویی که از محوطه دروازه به زمین بازی بازمی گردد در جریان بازی قرار می گیرد.

قانون ۷

(۷) بازی با توپ، بازی غیرفعال

بازی با توپ

توپ از لحظه اجرای یک پرتاب قانونی تا زمانی که بازی با علامت سوت داوران، وقت‌نگه‌دار یا نماینده فنی قطع شود، یا تصمیمی در مورد پرتاب دروازه‌بان یا پرتاب اوت توسط داوران گرفته شود، "در جریان بازی" محسوب می‌شود.

موارد ذیل مجاز می‌باشد:

۱: پرتاب، دریافت، متوقف کردن، هل دادن یا ضربه زدن به توپ با استفاده از دست‌ها (باز یا بسته)، بازوها، سر، بالا تنه، ران‌ها و زانوها

۲: نگه داشتن توپ برای حداکثر ۳ ثانیه، همچنین هنگامی که توپ روی زمین است (۱۳:۱ الف).

۳: برداشتن حداکثر ۳ گام همراه با توپ (۱۳:۱ الف) پس از دریافت توپ از بازیکن دیگر یا گرفتن توپ پس از دربیبل. اگر بازیکنی درحالی که پاهایش با زمین تماس ندارند، توپ را دریافت کند یا بگیرد، در این حالت گذاشتن یک یا هر دو پا به‌طور هم‌زمان روی زمین گام محسوب نمی‌شود. یک گام برداشته‌شده محسوب می‌گردد هنگامی که:

الف: بازیکن درحالی که بر روی دو پا روی زمین ایستاده است، توپ را دریافت می‌کند، در این حالت یک پا را بلند کند و مجدداً روی زمین بگذارد یا اینکه یک پا را از نقطه‌ای به نقطه دیگری حرکت دهد.

ب: بازیکن فقط با یک پا در تماس با زمین است، در این حالت توپ را دریافت می‌کند و سپس با پای دیگر زمین را لمس کند.

ج: بازیکن پس از پرش، فقط با یک پا به زمین فرود می‌آید، سپس روی همان پا پرش کند یا با پای دیگر زمین را لمس کند.

د: بازیکن پس از پرش، هم‌زمان با دو پا فرود بیاید، و سپس یک پا را بلند کند و مجدداً آن را به زمین بگذارد، یا یک پا را از نقطه‌ای به نقطه دیگری حرکت دهد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

توضیح:

اگر یک پا از نقطه‌ای به نقطه دیگری حرکت داده شود و پای دیگر را تا کنار آن کشاند، فقط یک گام محسوب می‌شود. اگر بازیکنی همراه با توپ بر روی زمین بیفتد، سر بخورد و پس‌از آن برخیزد و با توپ بازی نموده و همچنین در مواردی که بازیکنی برای توپ شیرجه برود، آن را کنترل نماید و برخیزد و با توپ بازی کند طبق قانون می‌باشد.

۴: در حال ایستادن یا دویدن می‌توان:

الف: برای یک‌بار توپ را به زمین زد و مجدداً آن را با یک یا هر دو دست گرفت.

ب: توپ را به دفعات با یک دست به زمین زد (دریبل)، و سپس با یک یا هر دو دست آن را گرفت یا مجدداً از زمین برداشت.

ج: توپ را به صورت مکرر با یک دست روی زمین غلطاند، و سپس مجدداً آن را با یک یا هر دو دست گرفت یا از زمین برداشت.

از لحظه گرفتن و کنترل توپ با یک یا هر دو دست، باید ظرف مدت ۳ ثانیه یا حداکثر پس از ۳ گام با آن بازی کرد (۱۳:۱ الف).

زمین زدن یا دریبلینگ از زمانی شروع شده محسوب می‌شود که بازیکن با هر قسمت از بدن خود توپ را لمس کرده و مستقیماً به زمین بزند.

پس‌از آنکه توپ با بازیکن دیگری یا دروازه تماس پیدا کند، بازیکن می‌تواند به توپ ضربه بزند یا آن را به زمین بزند و مجدداً آن را بگیرد (همچنین نگاه کنید به ۱۴:۶).

۵: توپ را از یک دست به دست دیگر منتقل نمود.

۶: بازی با توپ در حالت دوزانو، نشسته یا خوابیده روی زمین (همچنین نگاه کنید به ۱۵:۱).

موارد ذیل مجاز نمی‌باشد:

۷: لمس بیش از یک‌بار توپ، پس‌از آنکه توپ در کنترل قرار گرفت، مگر آن‌که در این فاصله توپ با زمین، بازیکن دیگری یا دروازه تماس پیدا کند (۱۳:۱ الف)؛ علیرغم این، تماس بیش از یک‌بار جریمه‌ای در بر نخواهد

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

داشت، در صورتی که بازیکن در حالت "کورمال" با توپ در تماس باشد، به عبارت دیگر عدم توانائی در کنترل توپ هنگامی که تلاش می کند آن را بگیرد یا متوقف نماید.

۸: لمس توپ با پا یا ساق زیر زانو، به استثناء هنگامی که توپ توسط بازیکن تیم مقابل پرتاب شده باشد (۱۳:۱ الف -ب، همچنین نگاه کنید به ۸:۷ ه، ۸:۸ و).

۹: اگر توپ به داوران در زمین برخورد نماید، بازی ادامه پیدا می کند.

۱۰: لمس توپ همزمان باحالتی که هر قسمتی از بدن در تماس با زمین بیرون منطقه بازی باشد، مجاز نیست. این منجر به یک پرتاب آزاد برای تیم مقابل می شود (۱۳:۱ الف).

چنانچه بازیکنی از تیم صاحب توپ، بدون توپ در خارج از زمین بازی موضع بگیرد، داوران باید به او یادآوری نموده که باید در زمین بازی حرکت نماید. اگر بازیکن مذکور به تذکر داوران توجهی نکرد و یا اگر پس از آن این عمل توسط همان تیم تکرار گردید، آنگاه بدون هرگونه تذکر دیگری باید یک پرتاب آزاد به سود تیم مقابل اعلام شود (۱۳:۱ الف) چنین عملی نمی تواند تحت قوانین ۸ و ۱۶ منجر به یک جریمه شخصی شود.

بازی غیرفعال

۱۱: حفظ توپ در مالکیت تیم بدون هیچ گونه تلاش آشکار و قابل تشخیص برای حمله یا شوت به سمت دروازه مجاز نمی باشد. به صورت مشابه، تکرار تأخیر در اجرای پرتاب-شروع، پرتاب آزاد، پرتاب-اوت، یا پرتاب دروازه بان برای تیم خودی، مجاز نمی باشد (نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۴) این عمل به عنوان بازی غیرفعال در نظر گرفته شده و با یک پرتاب آزاد علیه تیم صاحب توپ جریمه می شود، اصولاً پس از اینکه علامت بازی غیرفعال نشان داده شده باشد. (۱۳:۱ الف).

پرتاب آزاد از محلی که توپ هنگام توقف بازی قرار داشته است، اجرا می گردد.

۱۲: هنگامی که گرایش و تمایل به بازی غیرفعال تشخیص داده شود، علامت هشدار (علامت دست شماره ۱۷) نشان داده می شود. این هشدار به تیم صاحب توپ این فرصت را می دهد که برای جلوگیری از دست دادن توپ روش حمله خود را تغییر دهد. پس از آنکه علامت هشدار نشان داده شد در صورتی که هیچ گونه تغییری در روش حمله ایجاد نشود، داوران می توانند در هر لحظه برای بازی غیرفعال سوت بزنند. چنانچه تیم مهاجم پس از حداکثر ۴ پاس اقدامی برای شوت به سمت دروازه به عمل نیاورد، یعنی زمانی که پاس پنجم توسط یکی از هم تیمی ها دریافت شود، آنگاه یک پرتاب آزاد علیه آن تیم اعلام می گردد (۱۳:۱ الف، روش ها و استثنائات، نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۴ بخش د).

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

تصمیم داوران در مورد تعداد پاس‌ها، تصمیمی است که بر مبنای مشاهده حقایق و اصولاً بر اساس قانون ۱۷:۱۱ خواهد بود.

در موقعیت‌های قطعی و مسلم همچنین، داوران می‌توانند بدون هرگونه علامت هشدار قبلی، یک پرتاب آزاد علیه تیم صاحب توپ اعلام نمایند. به‌عنوان مثال هنگامی که یک بازیکن عمداً از تلاش برای استفاده از یک شانس مسلم گل خودداری می‌نماید.

قانون ۸

۸) خطاها و رفتار خارج از روحیه ورزشی

فعالیت های مجاز

موارد ذیل مجاز است:

۱:

الف: استفاده از یک دست باز برای خارج کردن توپ از دست بازیکن دیگر

ب: استفاده از بازوهای خم شده برای تماس بدنی با بازیکن حریف، تا به این ترتیب او را کنترل و دنبال نماید.

ج: استفاده از بدن خود برای سد کردن حریف، در مبارزه برای وضعیت و موقعیت مناسب تر

توضیح:

سد کردن به مفهوم جلوگیری و ایجاد مانع برای بازیکن مقابل از حرکت در یک فضای باز می باشد. ایجاد سد، حفظ آن و خروج از حالت سد، در ارتباط با حریف اساساً باید به شیوه منفعلانه و غیرفعال باشد (علیرغم این نگاه کنید به ۸:۲ ب)

خطاهایی که به صورت معمول منجر به یک جریمه شخصی نمی شوند (علیرغم این، ضوابط و معیارهای تصمیم گیری در ۸:۳ الف - د مورد توجه قرار گیرد).

موارد ذیل مجاز نیست:

۲:

الف: کشیدن یا ضربه زدن به توپی که در دستان بازیکن حریف می باشد.

ب: سد کردن بازیکن حریف به وسیله بازوها، دست، پاها، یا استفاده از هر قسمت بدن برای جابجا کردن یا هل دادن او. این شامل استفاده خطرناک از آرنج، چه در موقعیت آغاز حرکت و چه در حال حرکت نیز می باشد.

ج: گرفتن بازیکن حریف (بدن یا لباس)، حتی اگر او برای ادامه بازی همچنان آزاد بماند.

د: دویدن یا پریدن بر روی حریف

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

خطاهایی که تحت قوانین ۶-۳: ۸ مستلزم جریمه شخصی می‌باشند.

۳: خطاهایی که عمداً یا منحصراً بدن بازیکن حریف را هدف قرار می‌دهد، باید منجر به جریمه شخصی شود. این بدان مفهوم است که علاوه بر پرتاب آزاد یا پرتاب ۷-متر، حداقل این خطا باید به جریمه پیش‌رونده منجر شود، که با اخطار شروع می‌شود (۱۶:۱)، سپس با ۲-دقیقه تعلیق (۱۶:۳ب)، و دیسکالیفه (۱۶:۶د) ادامه پیدا می‌کند.

برای خطاهای شدیدتر، ۳ سطح اضافه جرائم بر اساس معیارهای تصمیم‌گیری ذیل وجود دارد:

- خطاهایی که باید بلافاصله با ۲-دقیقه تعلیق جریمه شوند (۸:۴)
- خطاهایی که باید با یک دیسکالیفه جریمه شوند (۸:۵)
- خطاهایی که باید با دیسکالیفه جریمه شوند و در مواردی که لازم باشد نیز گزارش نوشته شود (۸:۶)

معیارهای تصمیم‌گیری

به‌منظور تصمیم‌گیری در خصوص اینکه چه نوع جریمه شخصی برای خطاهای خاصی مناسب است، از معیارهای تصمیم‌گیری ذیل استفاده می‌شود؛ این معیارها می‌تواند در هر وضعیتی به‌صورت مناسب ترکیب و مورد استفاده قرار بگیرد:

الف: **موقعیت** بازیکنی که مرتکب خطا می‌گردد (از روبرو، از پهلو و کنار، یا از پشت سر)

ب: **قسمتی از بدن** بازیکن مقابل که هدف خطا و اقدام غیرمجاز قرار گرفته است (بالا تنه، بازوی پرتاب، پاها، سر/گلو/گردن)

ج: **چگونگی و میزان تحرک بدنی** در تخلف و اقدام غیرمجاز (شدت تماس بدنی غیرمجاز و / یا خطا در شرایطی که حریف در حرکت کامل باشد)

د: **اثرات خطا و اقدام غیرمجاز:**

- تأثیر در کنترل بدن و توپ
- کاهش یا جلوگیری از توانایی حرکتی
- ممانعت از ادامه بازی

تصمیم‌گیری در مورد خطاها، همچنین به موقعیت‌های خاص بازی نیز مرتبط است (به‌عنوان مثال، عمل شوت زدن، رفتن به‌سوی فضای باز، در موقعیت دویدن با سرعت زیاد).

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

خطاهایی که بلافاصله ۲- دقیقه تعلیق در پی خواهند داشت.

۴: خطاهای خاصی، که صرف نظر از اینکه بازیکن قبلاً اخطار گرفته است یا خیر، مستقیماً با ۲-دقیقه تعلیق جریمه می شود.

این به صورت خاص و ویژه برای خطاهایی که بازیکن متخلف به خطر ایجاد شده برای حریف بی توجه باشد، نیز قابل اجرا می باشد (همچنین نگاه کنید به ۸:۵، ۸:۶).

با توجه به معیارهای تصمیم گیری تحت قانون ۸:۳، نمونه ای از این قبیل خطاها را به شرح ذیل می توان نام برد:

الف: خطاهایی که با شدت زیاد انجام می شود، یا علیه حریفی است که به سرعت در حال دویدن می باشد.

ب: گرفتن و نگه داشتن حریف به مدت زیاد، یا به زمین زدن او

ج: خطاهایی که روی سر، گلو و گردن انجام شود

د: ضربه سخت و شدید بر روی بالاتنه و بازوی پرتاب

ه: تلاش در جهت بر هم زدن کنترل بدن حریف (به عنوان مثال، گرفتن پا / ساق پا حریفی که در حال پرش است، همچنین نگاه کنید به ۸:۵ الف)

و: دویدن یا پریدن با سرعت فوق العاده زیاد بر روی بازیکن حریف

خطاهایی که منجر به یک دیسکالیفه می شوند.

۵: بازیکنی که حرکات خطرناک علیه سلامتی حریفی که در حال حمله است انجام دهد، باید دیسکالیفه شود (۱۶:۶ الف). خطر خاصی که علیه سلامتی حریف ایجاد می شود ناشی از شدت بالای خطا بوده یا اینکه حریف آمادگی و انتظار خطا را نداشته و در حقیقت غافل گیر می شود لذا به همین جهت توانائی حفاظت و مراقبت از خود را ندارد (نگاه کنید به توضیحات قانون ۸:۵).

علاوه بر معیارهای ذکر شده در ۸:۳، ۸:۴، معیارهای تصمیم گیری ذیل نیز قابل اجرا می باشد:

الف: از دست دادن کنترل بدن هنگام دویدن یا پریدن، یا در خلال عمل پرتاب

ب: یک اقدام شدید تهاجمی علیه بخشی از بدن حریف، به خصوص صورت، گلو یا گردن (شدت تماس بدنی)

ج: رفتار بی پروا و جسورانه توسط بازیکن متخلف هنگام بروز خطا

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

توضیح:

همچنین یک خطا با تأثیر خیلی کوچک بدنی می‌تواند خیلی خطرناک بوده و منجر به صدمه شدیدی شود ، اگر این خطا هنگامی اتفاق بیفتد که بازیکن در هوا پرش کرده یا در حال دویدن باشد، و به همین جهت قادر به دفاع از خود نیست. در این قبیل موارد، نه شدت تماس بدنی بلکه خطر ایجاد شده برای بازیکن مقابل، اساس تصمیم‌گیری برای اعلام یک دیسکالیفه است.

موارد فوق همچنین در موقعیتی که دروازه‌بان به منظور گرفتن پاسی که برای بازیکن حریف ارسال شده است محوطه دروازه را ترک می‌نماید نیز قابل اجراست. در این شرایط دروازه‌بان مسئولیت دارد تا اطمینان حاصل نماید که موقعیت ایجاد شده برای سلامتی حریف خطرناک نباشد.

او باید دیسکالیفه شود اگر:

الف: توپ را به دست آورد، ولی در حین حرکت با بازیکن حریف برخورد نماید.

ب: موفق به گرفتن یا کنترل توپ نشود، ولی با بازیکن حریف برخورد نماید.

اگر داوران در یکی از این موقعیت‌ها مطمئن شوند که، بدون عمل غیرمجاز دروازه‌بان، بازیکن حریف قادر به دریافت توپ بوده، آنگاه باید یک پرتاب ۷-متر نیز اعلام شود.

دیسکالیفه به دلیل یک عمل با بی‌احتیاطی خاص و منحصرأ به منظور ایجاد خطر برای حریف یا عملی از روی بدخواهی و قصد و نیت قبلی (همچنین به صورت کتبی گزارش می‌شود).

۶: اگر داوران متوجه عملی شوند که با بی‌احتیاطی خاص منحصرأ به منظور ایجاد خطر برای حریف یا عملی از روی بدخواهی و قصد و نیت قبلی باشد، آن‌ها باید پس از بازی گزارش بنویسند، به نحوی که مقامات مسئول بتوانند در مورد اقدامات انضباطی بیشتر تصمیم بگیرند.

علائم و مشخصه‌هایی که علاوه بر قانون ۸:۵ باید به عنوان معیار تصمیم‌گیری در نظر گرفت عبارتند از:

الف: یک اقدام با بی‌احتیاطی خاص یا منحصرأ به منظور ایجاد خطر

ب: عملی از روی بدخواهی و قصد و نیت قبلی، که به هیچ وجه مربوط به وضعیت بازی نیست.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

توضیح:

هنگامی که خطایی تحت قانون ۸:۵ یا ۸:۶ به منظور ممانعت از به ثمر رسیدن یک گل در خلال ۳۰ ثانیه پایانی بازی انجام می‌شود، آنگاه این عمل باید به عنوان "رفتار بی‌نهایت شدید و افراطی خارج از روحیه ورزشی" تلقی گردیده و مطابق با قانون ۸:۱۱ ب جریمه شود.

رفتار خارج از روحیه ورزشی که تحت قانون ۸:۷-۱۱ مستلزم یک جریمه شخصی می‌باشد.

هرگونه بیان یا حالات کلامی و یا غیر- کلامی که با روحیه جوانمردانه ورزشی سازگار نباشد، رفتار خارج از روحیه ورزشی محسوب می‌گردد. این هم برای بازیکنان و هم مسئولین تیم چه داخل زمین بازی و چه خارج از آن قابل اجرا می‌باشد. برای جریمه رفتار خارج از روحیه ورزشی، رفتار شدید خارج از روحیه ورزشی و رفتار بی‌نهایت شدید و افراطی خارج از روحیه ورزشی، اقداماتی متفاوت در ۴ سطح در نظر گرفته شده است:

- اعمالی که مستلزم جریمه پیش‌رونده است (۸:۷)
- اعمالی که مستقیماً با ۲-دقیقه تعلیق جریمه می‌شوند (۸:۸)
- اعمالی که با دیسکالیفه جریمه می‌شوند (۸:۹)
- اعمالی که با دیسکالیفه همراه با گزارش جریمه می‌شوند (۸:۱۰ الف-ب)

اعمال خارج از روحیه ورزشی که مستلزم جریمه پیش‌رونده است.

۷: اعمال زیر الف تا و نمونه‌هایی از رفتار خارج از روحیه ورزشی است که به صورت پیش‌رونده جریمه می‌شوند، که با اخطار شروع می‌شود (۱۶:۱ ب).

الف: اعتراض علیه تصمیمات داور، یا اعمال و رفتارهای زبانی و غیر-زبانی به قصد وادار کردن داور به یک تصمیم خاص؛

ب: آزار رساندن حریف یا هم‌تیمی توسط کلمات یا حرکات یا فریاد زدن بر سر حریف به قصد حواس‌پرتی او؛

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

- ج: ایجاد تأخیر در اجرای یک پرتاب رسمی حریف، با عدم رعایت فاصله ۳-متر یا به نحوی دیگر؛
- د: از طریق تحریکات یا واکنش‌های بیش از حد، تلاش در جهت گمراه کردن داوران در مورد عمل بازیکن حریف، یا بزرگ‌نمایی در مورد یک ضربه او، به منظور ایجاد توقف در بازی و یا ایجاد یک جریمه غیرعادلانه برای بازیکن حریف (همچنین نگاه کنید به ۸:۸ ح)؛
- ه: سد کردن فعالانه یک شوت یا پاس با پا یا ساق پا زمانی که این حرکت باعث بزرگ‌تر شدن و افزایش سطح بدن بازیکن می‌گردد؛ عکس‌العمل طبیعی در حرکت همانند جمع کردن ساق‌ها، جریمه‌ای نخواهد داشت (همچنین نگاه کنید به قوانین ۷:۸ و ۸:۸ و)؛
- و: ورود مکرر به محوطه دروازه به دلایل تاکتیکی.

رفتار خارج از روحیه ورزشی که مستقیماً ۲-دقیقه تعلیق در پی خواهد داشت.

۸: برخی رفتارهای خارج از روحیه ورزشی که طبیعتاً شدیدتر به نظر می‌رسند، صرف‌نظر از اینکه بازیکن یا مسئول تیم قبلاً اخطار دریافت نموده‌اند یا خیر، بلافاصله باید با ۲-دقیقه تعلیق جریمه شوند. این اعمال شامل موارد ذیل می‌باشند:

- الف: اعتراض‌هایی که با فریاد بلند همراه با حرکات و رفتاری تحریک کننده باشد؛
- ب: هنگامی که تصمیمی علیه تیم صاحب توپ گرفته شود و بازیکن صاحب توپ بلافاصله با رها کردن یا به زمین گذاشتن توپ، آن را در اختیار حریف قرار ندهد؛
- ج: سد کردن توپی که به منطقه تعویض رفته است (توسط بازیکن ذخیره یا مسئول تیم)؛
- د: وقتی در جریان بازی، بازیکنی در یک موقعیت آزاد، بدون مانع و محدودیت اقدام به شوت به سمت دروازه نموده و توپ به سر دروازه‌بان برخورد نماید؛ یا وقتی در پرتاب ۷ متر پرتاب‌کننده شوت را به سر دروازه‌بان بزند، به شرط که دروازه‌بان با هدف مهار شوت، سرش را به سمت توپ حرکت نداده باشد؛
- ه: هنگامی که در حین اجرای پرتاب آزاد پس از علامت پایانی مطابق قانون ۲:۴، پرتاب‌کننده شوت را به سر مدافع بزند، به شرطی که مدافع با هدف مهار شوت سر خود را به سمت توپ حرکت نداده باشد؛
- و: به طور واضح باز کردن یا بلند کردن یک یا هر دو پا یا دو ساق پا با هدف مسدود کردن/ضربه زدن به یک پاس یا شوت، که تأثیر آشکاری بر وضعیت بازی دارد (همچنین نگاه کنید به قوانین ۷:۸ و ۸:۷ ه)؛

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

ز: جلوگیری فعالانه از اجرای پرتاب رسمی برای حریف و رعایت نکردن فاصله ۳ متری و/یا انجام سایر تخلفات که مانع از انجام پرتاب می شود؛

ح: از طریق شبیه سازی، تلاش برای گمراه کردن داوران در مورد اقدامات حریف، زمانی که تماس بسیار جزئی یا عدم تماس با قسمت مربوط به بدن انجام شده است تا داوران بازی را متوقف نموده یا حریف را به طور غیرمنصفانه جریمه نمایند (همچنین نگاه کنید به ۸:۷ د)؛

ط: بازیکن زمین درحالی که وارد محوطه دروازه می گردد، یک شوت را به سمت دروازه خالی مهار می کند یا می گیرد.

ی: یکی از مسئولان تیم که بیرون زمین ایستاده، در حین هدایت تیمش، به طور تصادفی با لمس توپ یا بازیکن، در بازی دخالت کند (به قانون ۸:۱۰ ب (ل)) نگاه کنید .

نکته:

معیارها و ضوابط برخورد توپ به سر دروازه بان:

این قانون فقط در موقعیتهایی از بازی اجرا می گردد که مهاجم در شرایط باز و بدون مانع اقدام به حمله کرده باشد، بدین معنی که هیچ مدافعی بین پرتاب کننده و دروازه بان قرار نداشته باشد .

سر باید اولین نقطه تماس توپ باشد. اگر توپ ابتدا به قسمت دیگری از بدن دروازه بان برخورد کرده و سپس به سر برخورد نماید، این قانون اعمال نمی گردد.

اگر دروازه بان سر خود را در جهت توپ حرکت دهد، این قانون قابل اجرا نمی باشد.

اگر دروازه بان سعی کند داوران را در جهت جریمه نمودن مهاجم گمراه نماید (مثلاً پس از برخورد توپ به سینه

دروازه بان)، دروازه بان طبق قانون ۸:۸ ح جریمه می گردد.

رفتار شدید خارج از روحیه ورزشی که با دیسکالیفه جریمه می شود.

۹: برخی رفتارهای خارج از روحیه ورزشی که به صورت شدید انجام می شود با دیسکالیفه جریمه می گردد. نمونه هایی از چنین رفتارها به شرح ذیل می باشد:

الف: پس از تصمیم داوران، پرتاب کردن یا ضربه زدن به توپ با روشی نمایشی؛

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

- ب: اگر دروازه بان به صورت آشکار و واضح از تلاش برای مهار توپ در پرتاب ۷-متر خودداری نماید؛
- ج: پرتاب عمدی توپ به سمت بازیکن حریف در خلال توقف بازی، اگر این عمل با شدت زیاد و از فاصله نزدیک باشد، به عنوان یک عمل خاص بی پروا و گستاخانه تحت قانون ۸:۶ فوق محسوب می شود؛
- د: انجام یک عمل انتقام جویانه پس از خطایی که روی بازیکن اتفاق افتاده.

دیسکالیفه ناشی از رفتار بی نهایت شدید و افراطی خارج از روحیه ورزشی باید با گزارش همراه باشد.

۱۰: اگر داوران رفتاری را در رده بی نهایت شدید و افراطی خارج از روحیه ورزشی تشخیص دادند، جریمه ای متناسب با مقررات ذیل اعلام می شود.

در موارد تخلفات قید شده ذیل به عنوان نمونه (الف، ب) ، داوران پس از خاتمه مسابقه باید گزارش بنویسند تا افراد ذی ربط و ذیصلاح بتوانند تصمیم بگیرند که چه اقدامات بیشتری باید اتخاذ شود:

الف: رفتار مبتنی بر فحاشی و توهین یا تهدید علیه افراد دیگر به عنوان مثال: داور، وقت نگه دار /منشی، نماینده فنی، مسئول تیم، بازیکن، تماشاگر؛ این حرکات ممکن است کلامی یا غیر-کلامی باشد. (به عنوان مثال حالت صورت، ژست گرفتن، زبان بدن یا تماس بدنی)

ب: (ا) دخالت مسئول تیم در بازی، در زمین یا از منطقه تعویض، یا (II) بازیکن یک شانس مسلم گل را از بین ببرد، چه از طریق ورود غیرقانونی به زمین بازی (قانون ۴:۶) یا در منطقه تعویض (همچنین قانون ۸:۸ ی را ببینید).

دیسکالیفه و پرتاب ۷ متر به دلیل رفتار شدید خارج از روحیه ورزشی خاص یا رفتار بسیار شدید خارج از روحیه ورزشی در ۳۰ ثانیه

۱۱: در موارد بروز تخلفات ذیل (الف، ب) ، یک پرتاب ۷متر به سود حریف اعلام می گردد.

الف: اگر در خلال ۳۰ ثانیه پایانی مسابقه در حالی که توپ خارج از جریان بازی می باشد، بازیکن یا مسئول تیم به منظور جلوگیری از یک شوت به سمت دروازه یا ایجاد یک شانس مسلم گل ، مرتکب تأخیر در اجرای یک پرتاب حریف بشوند، بازیکن/مسئول متخلف باید دیسکالیفه شود و همچنین یک پرتاب ۷متر نیز برای

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

حریف اعلام گردد . این به انواع مختلف دخالت‌ها قابل اعمال است (به‌عنوان مثال، تنها یک عمل فیزیکی محدود، دخالت در اجرای یک پرتاب از قبیل قطع یک پاس، دخالت در رسیدن توپ، رها نکردن توپ)

ب: اگر در خلال ۳۰ ثانیه پایانی مسابقه توپ در جریان بازی باشد، و بازیکنان مقابل

۱. از طریق تخلف به‌وسیله بازیکن تحت قوانین ۸:۵ یا ۸:۶ همچنین ۸:۹، ۸:۱۰ الف یا ۸:۱۰ ب (II)

۲. از طریق تخلف به‌وسیله مسئول تحت قوانین ۸:۱۰ الف یا ۸:۱۰ ب (I)

جلوگیری از یک شوت به سمت دروازه یا ایجاد یک شانس مسلم گل تیمی که در مالکیت توپ است، متناسب با قوانین مربوطه منجر به دیسکالیفه بازیکن یا مسئول متخلف می‌شود و یک پرتاب ۷ متر به سود تیم صاحب توپ نیز اعلام می‌شود.

اگر بازیکنی که خطا بر روی او انجام گرفته یا هم‌تیمی او قبل از آنکه بازی متوقف شود یک گل به ثمر برسانند، پرتاب ۷ متر نباید اعلام شود.

توجه:

در صورت تخلف از قوانین ۸:۶ یا ۸:۱۰، داوران باید گزارش کتبی ارائه نمایند.

قانون ۹

۹) امتیاز گل

۱: هنگامی یک گل به ثمر می‌رسد که تمامی توپ کاملاً از خط دروازه عبور نماید (نگاه کنید به شکل ۴)، مشروط بر آن که هنگام پرتاب یا قبل از آن، پرتاب‌کننده، هم‌تیمی‌های او یا مسئول تیم مرتکب تخلف از قوانین نشده باشند.

داور خط دروازه به وسیله دو سوت کوتاه و علامت دست شماره ۱۲، به ثمر رسیدن گل را تأیید می‌نماید. علیرغم تخلف از قوانین توسط مدافع، اگر توپ وارد دروازه شود، این گل مورد پذیرش خواهد بود.

چنانچه قبل از عبور کامل توپ از خط دروازه، داور، وقت‌نگه‌دار یا نماینده فنی بازی را متوقف نمایند، گل مورد پذیرش نخواهد بود.

اگر بازیکنی توپ را به داخل دروازه خودی وارد نماید، یک گل برای حریف باید اعلام شود، به استثناء مواردی که دروازه‌بان در حال اجرای پرتاب دروازه‌بان باشد (پاراگراف دوم ۱۲:۲).

توضیح:

اگر شخصی یا چیزی که حضور آن در بازی مجاز نیست (تماشاگران و غیره) مانع ورود توپ به داخل دروازه گردد و داوران متقاعد شوند که (بدون دخالت آن عامل خارجی) توپ در هر شرایطی وارد دروازه می‌گردیده است، یک گل باید اعلام شود.

۲: گلی که قبلاً مورد قبول واقع شده است، پس از سوت داور برای اجرای پرتاب-شروع دیگر نمی‌توان آن را باطل نمود (علیرغم این نگاه کنید به توضیح قانون ۹:۲). چنانچه پس از ورود توپ به دروازه علامت پایان نیمه بازی به صدا درآید، داوران باید به صورت واضح و روشن (بدون اجرای پرتاب-شروع) نشان دهند که گل مورد قبول بوده ولی به علت پایان وقت پرتاب شروع اجرا نمی‌شود.

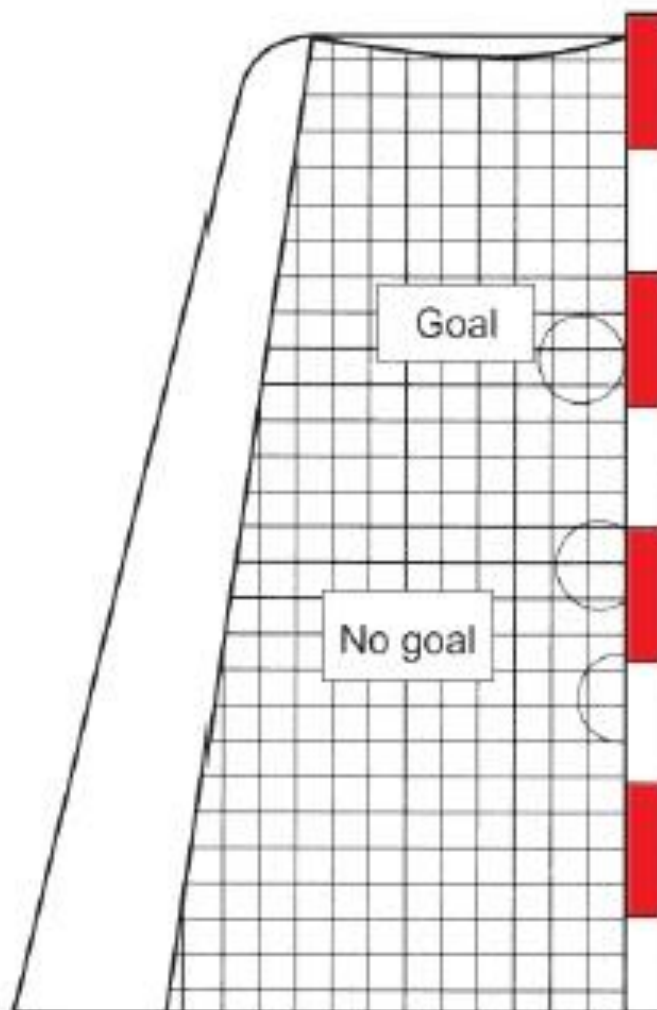
توضیح:

امتیاز گلی که مورد تأیید داوران قرار می‌گیرد باید بلافاصله در تابلو امتیازات ثبت شود.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۳: تیمی که نسبت به تیم مقابل امتیاز گل بیشتری به دست آورده باشد، برنده مسابقه خواهد بود. اگر هر دو تیم به تعداد برابر گل به ثمر رسانده باشند یا هیچ گلی به ثمر نرسیده باشد، آنگاه نتیجه مسابقه مساوی خواهد بود (نگاه کنید به ۲:۲).

شکل ۴: گل

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۱۰

(۱۰) پرتاب-شروع

۱: پرتاب-شروع در آغاز بازی توسط تیمی اجرا خواهد شد که در پرتاب سکه برنده شده و مالکیت توپ را در شروع بازی انتخاب کرده باشد، سپس تیم حریف حق دارد که زمین را انتخاب نماید. همچنین اگر تیمی که برنده پرتاب سکه بوده ترجیح دهد که زمین را انتخاب نماید، آنگاه تیم مقابل پرتاب-شروع را انجام می‌دهد. تیم‌ها در نیمه دوم زمین‌ها را جابجا می‌نمایند، پرتاب-شروع در آغاز نیمه دوم توسط تیمی انجام می‌شود که پرتاب-شروع آغاز بازی را انجام نداده باشد.

در آغاز هر دوره وقت اضافی نیز پرتاب سکه مجددی انجام می‌شود و کلیه مقررات ذکر شده فوق تحت قانون ۱۰:۱، همچنین برای وقت‌های اضافه نیز قابل اجرا می‌باشد.

۲: پس از به ثمر رسیدن یک گل، بازی با اجرای پرتاب شروع توسط تیمی که گل دریافت نموده است، ادامه می‌یابد (علیرغم این نگاه کنید به پاراگراف دوم ۹:۲)

۳: پرتاب شروع در یکی از ۲ حالت ذیل اجرا شده تلقی می‌گردد:

الف: پرتاب از خط وسط

پرتاب شروع از نقطه مرکزی خط وسط و در همه جهات انجام می‌گردد (با ۱/۵ متر فاصله از نقطه مرکزی خط وسط به طرفین)، این پرتاب با علامت سوت و حداکثر ظرف مدت ۳ ثانیه باید انجام شود. (۱۳:۱ الف، پاراگراف سوم ۱۵:۷) بازیکنی که پرتاب-شروع را اجرا می‌کند باید در موقعیتی قرار بگیرد که حداقل یک پای او روی خط وسط قرار گیرد، و پای دیگر او پشت یا روی خط باشد (۱۵:۶) و تا هنگامی که توپ از دست او رها نشده باشد باید در همین وضعیت باقی بماند (۱۳:۱ الف، پاراگراف سوم ۱۵:۷) (همچنین نگاه کنید توضیحات پیرامون قوانین شماره ۵)

هم تیمی‌های پرتاب کننده، تا قبل از علامت سوت مجاز نمی‌باشند خط وسط را قطع نمایند. (۱۵:۶)

ب - پرتاب شروع از محوطه پرتاب شروع

- پرتاب شروع ظرف مدت ۳ ثانیه پس از علامت سوت از محوطه پرتاب شروع، در هر جهتی می‌تواند اجرا گردد (۱۳:۱ الف، پاراگراف سوم ۱۵:۷).

- داوران می‌توانند علامت سوت را فقط زمانی به صدا درآورند که توپ و پرتاب کننده به طور کامل در داخل محوطه پرتاب شروع قرار داشته باشد (۱۵:۶).

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

داوران می‌توانند علامت سوت را زمانی به صدا درآورند که توپ در داخل محوطه پرتاب شروع قرار داشته باشد

- تا زمانی که پرتاب شروع به صورت کامل اجرا نشده باشد، پرتاب کننده نمی‌تواند خط محوطه پرتاب شروع را با هر قسمتی از بدن خود قطع نماید (۱۳:۱ الف، پاراگراف سوم ۱۵:۷).

- پرتاب کننده می‌تواند به صورت آزادانه در محوطه پرتاب شروع حرکت نماید ولی مجاز نیست که پس از علامت سوت داوران، توپ را به زمین زده و مجدداً دریافت نماید. (۱۳:۱ الف، پاراگراف سوم ۱۵:۷).

- پرتاب را می‌توان در حال دویدن اجرا نمود. ولی پرش در حین اجرای پرتاب مجاز نمی‌باشد (۱۳:۱ الف، پاراگراف سوم ۱۵:۷).

پرتاب شروع اجرا شده تلقی می‌گردد هنگامی که:

- توپ ابتدا از دست پرتاب کننده خارج شده و سپس به طور کامل از خط منطقه پرتاب عبور نماید. یا

- توپ توسط پرتاب کننده پاس داده شود و توسط یکی از هم تیمی‌ها لمس یا کنترل شود، حتی اگر داخل محوطه پرتاب شروع باشد.

هم تیمی‌های پرتاب کننده اجازه ندارند قبل از علامت سوت از خط وسط عبور نمایند، مگر اینکه داخل محوطه پرتاب باشند (۱۵:۶).

بازیکنان تیم مدافع باید خارج از محوطه پرتاب باشند و تا زمانی که پرتاب به صورت کامل انجام نشده باشد، مجاز به لمس توپ یا حریف در داخل محوطه پرتاب نیستند. (۱۵:۴، ۸:۷ ج، ۸:۸ ز) مدافعین مجاز می‌باشند بلافاصله خارج از منطقه پرتاب شروع مستقر شوند.

۴: برای پرتاب-شروع در آغاز هر نیمه (همچنین هر نیمه وقت اضافی) کلیه بازیکنان باید در نیمه زمین خودی و یا در صورت امکان در محوطه پرتاب شروع باشند.

باین وجود برای پرتاب-شروع پس از به ثمر رسیدن یک گل، بازیکنان تیم مقابل پرتاب کننده اجازه دارند در هر دو نیمه زمین حضور داشته باشند.

اگر پرتاب شروع از خط وسط زمین (۱۰:۳ الف) اجرا می‌گردد، بازیکنان تیم مقابل حداقل باید ۳ متر از بازیکنی که پرتاب شروع را اجرا می‌کند، فاصله داشته باشند (۱۵:۴، ۱۵:۹، ۸:۷ ج، ۸:۸ ز).

اگر پرتاب شروع از محوطه پرتاب شروع (۱۰:۳ الف) اجرا می‌گردد باید تمام بدن بازیکنان تیم مقابل خارج از خط منطقه قرار داشته باشد (۱۵:۴، ۱۵:۹، ۸:۷ ج، ۸:۸ ز).

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۱۱

(۱۱) پرتاب-اوت

۱: پرتاب-اوت هنگامی اعلام می‌شود که تمامی توپ از خط کناری، خارج شده یا قبل از عبور از خط بیرونی دروازه توسط بازیکن زمین تیم دفاعی لمس شده باشد.

همچنین هنگامی که توپ با سقف یا تجهیزات بالای زمین برخورد نماید نیز پرتاب-اوت اعلام می‌گردد.

۲: پرتاب -اوت بدون علامت سوت داوران (علیرغم این نگاه کنید به ۱۵:۵ ب) توسط تیم مقابل، تیمی که بازیکن آن آخرین بار قبل از عبور توپ از خط یا برخورد با سقف و تجهیزات بالای زمین، آن را لمس کرده است، انجام می‌گردد.

۳: پرتاب-اوت از نقطه‌ای که توپ از خط کناری خارج شده است یا اگر از خط بیرونی دروازه خارج شده باشد از محل تقاطع این خط با خط کناری در همان طرف انجام می‌گردد. برای پرتاب-اوت پس از برخورد توپ با سقف و تجهیزات بالای زمین، پرتاب -اوت از نزدیک‌ترین نقطه در نزدیک‌ترین خط کناری مرتبط با محل برخورد با سقف و تجهیزات بالای زمین اجرا می‌شود.

۴: پرتاب‌کننده باید یک پای خود را روی خط کناری قرار دهد و تا هنگامی که توپ از دست او رها نشده است باید در همین وضعیت باقی بماند. محدودیتی برای استقرار پای دوم وجود ندارد. (۱۳:۱ الف، ۱۵:۶، پاراگراف دوم و سوم ۱۵:۷).

۵: هنگامی که پرتاب-اوت در حال انجام می‌باشد، بازیکنان تیم مقابل نمی‌توانند کمتر از ۳ متر با پرتاب‌کننده فاصله داشته باشند (۱۵:۴، ۱۵:۹، ۸:۷ ج، ۸:۸ ز).

باین حال، اگر آن‌ها بلافاصله خارج از خط دروازه خودشان بایستند، این امر صدق نمی‌کند.

قانون ۱۲

۱۲) پرتاب دروازه بان

۱: یک پرتاب دروازه بان اعلام می شود هنگامی که: (I) بازیکنی از تیم مقابل متناسب با تخلف ذکر شده در قانون

(۶:۲ الف) وارد محوطه دروازه شود؛ (II) دروازه بان توپ و بدنش را در محوطه دروازه کنترل نماید یا توپ در محوطه دروازه بر روی زمین متوقف شود (۵-۶:۴)؛ (III) یک بازیکن از تیم مقابل توپی را که بر روی زمین محوطه دروازه در حال غلتیدن می باشد را لمس نماید (پاراگراف اول ۶:۵) یا (IV) هنگامی که توپ از خط بیرونی دروازه به خارج زمین برود، در حالی که آخرین بار توسط دروازه بان یا بازیکن تیم مقابل لمس شده باشد.

این بدین مفهوم است که در کلیه این موارد، توپ خارج از بازی محسوب می گردد (۱۳:۳)، لذا در صورتی که پس از اعلام پرتاب دروازه بان و قبل از اجرای آن تخلفی به وقوع پیوندد، آنگاه بازی با پرتاب دروازه بان ادامه خواهد یافت. (همچنین تعریف توپ "در جریان بازی" در قانون ۷ را ببینید).

۲: پرتاب دروازه بان بدون علامت سوت داور توسط دروازه بان (علیرغم این نگاه کنید به ۱۵:۵ ب) از محوطه دروازه و از روی خط محوطه دروازه انجام می شود.

اگر تیمی که باید پرتاب دروازه را انجام دهد، بدون دروازه بان باشد، دروازه بان باید با یکی از بازیکنان زمین تعویض شود (قانون ۴:۴). داوران در خصوص ضرورت تایم-اوت تصمیم می گیرند (پاراگراف دوم قانون ۲:۸، توضیحات پیرامون قوانین شماره ۲).

پرتاب دروازه بان هنگامی اجرا شده محسوب می گردد، که توپ پرتاب شده توسط دروازه بان کاملاً از خط محوطه دروازه عبور نماید.

بازیکنان تیم مقابل می توانند بلا واسطه پشت خط محوطه دروازه مستقر شوند، ولی تا قبل از اینکه توپ کاملاً از خط محوطه دروازه عبور نکند، مجاز به لمس آن نمی باشند (۱۵:۴، ۱۵:۹، ۸:۷ ج، ۸:۸ ز).

قانون ۱۳

۱۳) پرتاب آزاد

اعلام پرتاب آزاد

۱: اساساً داوران بازی را متوقف ساخته و آن را مجدداً با یک پرتاب آزاد برای تیم مقابل شروع خواهند کرد هنگامی که:

الف: تیم صاحب توپ مرتکب تخلفی شود که باید منجر به سلب مالکیت از آن تیم شود (نگاه کنید ۳-۴:۲، ۶-۴:۵، ۴:۹، ۱۰-۵:۶، پاراگراف اول ۵:۶، ۶:۷، ۶:۷، ۷:۲-۴، ۷:۷-۸، ۷:۱۰، ۷:۱۱-۱۲، ۷:۱۱، ۸:۲-۱۰، ۱۰:۳، ۱۱:۴، ۱۳:۷، ۱۴:۴-۷، ۱۵:۷ پاراگراف سوم و ۱۵:۸)

ب: تیم حریف مرتکب تخلفی از شود که در اثر آن تیم صاحب توپ، مالکیت آن را از دست دهد (نگاه کنید به ۳-۴:۲، ۴:۵-۶، ۵:۵، ۶:۲، ۶:۷، ۷:۸، ۱۰-۲:۸)

۲: داوران باید در جهت تداوم و استمرار بازی از قطع پیش از موقع بازی به وسیله اعلام پرتاب آزاد خودداری نمایند.

این بدین مفهوم است که طبق قانون ۱۳:۱ الف، اگر پس از خطای تیم حمله، تیم دفاعی بلافاصله مالکیت توپ را به دست آورد ، داوران نباید پرتاب آزاد اعلام نمایند.

به صورت مشابه، طبق قانون ۱۳:۱ ب، تا زمانی که تیم حمله کننده به سبب خطایی که توسط تیم دفاعی انجام شده باشد، به صورت کامل مالکیت توپ را از دست بدهد یا موفق نشود حمله خود را ادامه دهد، داوران نباید در بازی دخالت کند.

اگر به سبب تخلف از قوانین یک جریمه شخصی در نظر گرفته شود، آنگاه داوران در صورتی که به این وسیله آوانتازی را از تیم مقابل تیم مقابل سلب ننمایند، می توانند بلافاصله بازی را متوقف نمایند، در غیر این صورت این جریمه تا زمانی که موقعیت مورد نظر خاتمه یابد، باید به تأخیر افتد.

در موارد تخلف از قوانین ۳-۴:۲ یا ۴:۵-۶، اساساً قانون ۱۳:۲ قابل اجرا نمی باشد و بازی باید بلافاصله متوقف شود که معمولاً توسط وقت نگه دار ، نماینده فنی یا داوران انجام می شود.

۳: اگر تخلفی که به صورت معمول منجر به یک پرتاب آزاد تحت قانون ۱۳:۱ الف، ب می شود، در شرایطی صورت گیرد که توپ خارج از جریان بازی باشد، آنگاه بازی با پرتابی متناسب با توقف بازی ادامه پیدا می کند

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

(لطفاً همچنین نگاه کنید به دستورالعمل خاص در خلال ۳۰ ثانیه پایانی بازی در قانون ۸:۱۱ الف و مقررات تایم اوت تیمی الکترونیکی)

۴: علاوه بر موقعیت‌های اشاره شده در قانون ۱۳:۱ الف، ب، همچنین از پرتاب آزاد به‌عنوان راهی برای شروع مجدد بازی در بعضی موقعیت‌هایی که بازی متوقف شده است، استفاده می‌شود، حتی اگر تخلفی از قوانین رخ نداده باشد (به عبارت دیگر زمانی که توپ در بازی است):

الف: اگر یک تیم در هنگام توقف بازی مالکیت توپ را داشته، آن تیم در شروع مجدد نیز باید صاحب توپ باشد

ب: اگر مالکیت توپ در اختیار هیچ تیمی نبود آنگاه تیمی که آخرین بار قبل از توقف بازی، مالک توپ بوده در شروع مجدد نیز صاحب توپ خواهد بود.

۵: اگر علیه تیمی که مالکیت توپ را در هنگام سوت داور در اختیار دارد یک پرتاب آزاد اعلام شود، در همان لحظه بازیکن صاحب توپ باید بلافاصله توپ را رها کرده و یا آن روی زمین قرار دهد، به نحوی که بتوان با آن بازی کرد (۸:۸ ب).

اجرای پرتاب-آزاد

۶: پرتاب آزاد به صورت معمول بدون علامت سوت از سوی داور (علیرغم این نگاه کنید ۱۵:۳ ب) و اساساً از محلی که خطا اتفاق افتاده است اجرا می‌شود. موارد ذیل از این قاعده مستثنا می‌باشد.

در موقعیت تشریح شده تحت قانون ۱۳:۴ الف، ب پرتاب آزاد پس از علامت سوت و اصولاً از محلی که توپ در هنگام توقف بازی قرار داشته است، اجرا می‌شود.

اگر داور یا نماینده فنی (فدراسیون بین‌المللی هندبال یا فدراسیون قاره‌ای / فدراسیون ملی) بازی را به علت تخلف بازیکن یا مسئول تیم دفاعی متوقف نمود و این منجر به یک تذکر شفاهی یا جریمه شخصی گردید، آنگاه پرتاب-آزاد باید از محلی که توپ در هنگام توقف بازی قرار داشته است، اجرا شود، به شرط آنکه این محل موقعیت مناسب‌تری نسبت به محل وقوع خطا داشته باشد.

به همین ترتیب پاراگراف فوق قابل اجرا خواهد بود، در صورتی که وقت‌نگه‌دار بازی را به علت تخلف به وقوع پیوسته تحت قوانین ۴:۲-۳ یا ۴:۵-۶ متوقف نماید.

همان‌گونه که در قانون ۷:۱۱ ذکر شده است، پرتاب آزاد که به علت بازی غیرفعال اعلام می‌شود، باید از محلی که توپ در هنگام توقف بازی قرار داشته است، اجرا شود.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

علیرغم قاعده کلی و زیر بنایی و روش قیدشده در پاراگراف‌های قبلی، پرتاب آزاد هرگز نمی‌تواند از داخل محوطه دروازه تیم پرتاب‌کننده یا داخل محوطه خط پرتاب آزاد تیم مقابل انجام شود. در هر موقعیتی از مکان‌های شرح داده شده در یکی از پاراگراف‌های قبلی شامل یکی از این دو محوطه مذکور، محل اجرای پرتاب باید به نزدیک‌ترین نقطه بلافاصله خارج از آن محوطه خاص منتقل گردد.

توضیح:

اگر موقعیت صحیح برای اجرای پرتاب آزاد از محل محوطه خط پرتاب آزاد تیم دفاعی باشد، آنگاه لازم است که پرتاب از محل دقیق خود انجام شود. با این وجود هر چه از خط محوطه پرتاب آزاد تیم مدافع دورتر شویم، اجازه داده می‌شود که پرتاب آزاد با فاصله بیشتری نسبت به محل وقوع خطا انجام شود. این فاصله به تدریج بیشتر می‌شود تا حداکثر ۳ متر که در موقعیت انجام پرتاب آزاد از پشت خط محوطه دروازه خودی قابل اجراست.

در مواردی که تخلفی متناسب با قانون ۱۳:۵ به وقوع می‌پذیرد و جریمه‌ای بر طبق توضیحات قانون ۸:۸ ب اعلام می‌شود، آنگاه این فاصله شرح داده شده فوق قابل اجرا نیست و پرتاب همواره باید دقیقاً از محل وقوع خطا اجرا شود.

۷: بازیکنان تیم پرتاب‌کننده قبل از اجرای پرتاب نباید خط پرتاب آزاد تیم مقابل را لمس یا قطع نمایند. همچنین نگاه کنید به محدودیت‌های خاص قیدشده در قانون ۲:۵.

داوران باید موقعیت بازیکنان مهاجم را که قبل از اجرای پرتاب آزاد بین خط پرتاب آزاد و خط محوطه-دروازه قرار دارند، تصحیح نمایند، در صورتی که این وضعیت ناصحیح در بازی تأثیرگذار باشد (۱۵:۳، ۱۵:۶) پس از آن پرتاب آزاد باید همراه با علامت سوت انجام شود (۱۵:۵ ب). اگر بازیکنان تیم پرتاب‌کننده در خلال اجرای پرتاب آزاد (قبل از رها شدن توپ از دست پرتاب‌کننده) وارد محوطه غیرمجاز شوند، اگر اجرای پرتاب آزاد همراه با علامت سوت نباشد نیز به همین طریق اعمال می‌گردد (پاراگراف دوم قانون ۱۵:۷).

در مواردی که اجرای پرتاب آزاد با علامت سوت همراه باشد، اگر بازیکنان تیم مهاجم قبل از رها شدن توپ از دست پرتاب‌کننده، خط پرتاب آزاد را لمس یا قطع نمایند، آنگاه باید یک پرتاب آزاد به سود تیم مدافع اعلام شود (۱۳:۱ الف، پاراگراف سوم ۱۵:۷).

۸: در هنگام اجرای پرتاب آزاد، بازیکنان تیم مقابل باید حداقل ۳ متر از پرتاب‌کننده فاصله داشته باشند. با این وجود در صورتی که پرتاب آزاد از پشت خط پرتاب آزاد انجام شود، بازیکنان مدافع می‌توانند بلافاصله در جلوی خط محوطه دروازه خود مستقر شوند. دخالت در اجرای پرتاب آزاد متناسب با قوانین ۱۵:۹، ۸:۷ ج و ۸:۸ ز جریمه در پی خواهد داشت.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۱۴

(۱۴) پرتاب ۷-متر

اعلام ۷-متر

۱: یک پرتاب ۷-متر اعلام می‌شود برای:

الف: از بین بردن یک شانس مسلم گل به صورت غیرقانونی در هر قسمت زمین توسط بازیکن یا مسئول تیم مقابل

ب: سوت نابهنگام توسط هر فردی غیر از داوران در موقعیت یک شانس مسلم گل

ج: از بین بردن یک شانس مسلم گل به وسیله دخالت عواملی که اجازه شرکت در بازی را نداشته‌اند، به عنوان مثال وقتی تماشاگری وارد زمین شود، یا بازیکنان به وسیله صدای سوت متوقف شوند (به استثناء زمانی که توضیح قانون ۹:۱ قابل اجرا می‌باشد).

د: خطایی متناسب با قوانین ۸:۱۱ الف یا ۸:۱۱ ب (بالین وجود نگاه کنید به پاراگراف آخر ۸:۱۱).

به صورت مشابه، در موارد وجود (حادثه غیرقابل پیشگیری) همانند قطع ناگهانی برق که در خلال یک شانس مسلم گل موجب توقف بازی می‌شود، این قانون نیز قابل اجرا می‌باشد.

برای تعریف شانس مسلم گل به توضیحات پیرامون قوانین بازی شماره ۶ مراجعه نمایید.

۲: اگر علیرغم تخلف قیدشده در قانون ۱۴:۱ الف، بازیکن مهاجم کنترل توپ و بدن خود را حفظ کرد، دلیلی برای اعلام یک پرتاب ۷-متر وجود ندارد، حتی اگر پس از آن بازیکن مذکور نتواند از این شانس مسلم گل استفاده ببرد.

هنگامی که امکان اعلام یک پرتاب ۷-متر وجود دارد داوران همواره باید از دخالت خودداری نمایند تا زمانی که اگر در واقع اعلام ۷-متر قانونی و ضروری باشد بتوانند یک رأی صحیح اتخاذ نمایند. اگر بازیکن مهاجم علیرغم مداخله غیرقانونی مدافع از یک امتیاز گل سود برد، بدیهی است که دلیلی برای واگذاری پرتاب ۷-متر وجود ندارد. برعکس اگر مشخص گردید که آن بازیکن در اثر خطای مذکور، واقعاً کنترل توپ یا بدن خود را از دست داده و به این علت شانس مسلم از بین رفته است، آنگاه پرتاب ۷-متر باید اعلام شود.

در موارد تخلف از قوانین ۳-۲:۴ یا ۵-۴:۴ که بازی باید بلافاصله توسط وقت‌نگه‌دار، نماینده فنی یا داوران متوقف شود، قانون ۱۴:۲ قابل اجرا نمی‌باشد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۳: هنگامی که یک پرتاب ۷-متر اعلام می‌شود، داوران فقط زمانی می‌توانند تایم-اوت اعلام نمایند که یک تأخیر قابل توجه در بازی ایجاد شده باشد، به عنوان مثال، تعویض دروازه بان و یا پرتاب کننده، و اعلام تایم-اوت باید متناسب با اصول و ضوابط مندرج در توضیحات پیرامون قوانین بازی شماره ۲ باشد.

اجرای ۷-متر

۴: پرتاب ۷-متر باید به صورت شوت به سمت دروازه و ظرف مدت ۳ ثانیه پس از علامت سوت داور اجرا شود (۱۳:۱ الف، پاراگراف سوم ۱۵:۷).

۵: بازیکنی که پرتاب ۷-متر را اجرا می‌کند باید در پشت خط ۷-متر مستقر شود ولی مجاز نیست بیشتر از ۱ متر با خط فوق فاصله بگیرد (۱۵:۱، ۱۵:۶). پس از علامت سوت داور پرتاب کننده قبل از آن که توپ از دستش رها شود، نمی‌تواند خط ۷-متر را لمس یا قطع نماید (پاراگراف سوم ۱۵:۷، ۱۳:۱ الف).

۶: پس از اجرای پرتاب ۷-متر تا قبل از تماس توپ با بازیکنان حریف یا دروازه، پرتاب کننده یا هم تیمی‌های او نمی‌توانند مجدداً با توپ بازی نمایند. (پاراگراف سوم ۱۵:۷، ۱۳:۱ الف).

۷: هنگامی که یک پرتاب ۷-متر در حال اجرا می‌باشد، تا قبل از رها شدن توپ از دست پرتاب کننده، هم تیمی‌های پرتاب کننده باید بیرون خط پرتاب آزاد باشند (۱۵:۳، ۱۵:۶)، در صورت تخلف از این امر، یک پرتاب آزاد علیه تیمی که پرتاب ۷-متر را انجام داده اعلام می‌شود. (پاراگراف سوم ۱۵:۷، ۱۳:۱ الف).

۸: هنگامی که یک پرتاب ۷-متر در حال اجرا است و تا قبل از رها شدن توپ از دست پرتاب کننده، بازیکنان تیم مقابل باید بیرون خط پرتاب آزاد باشند و حداقل ۳ متر با خط ۷-متر فاصله داشته باشند. در صورت تخلف از این امر، چنانچه توپ منجر به گل نشود، پرتاب تکرار می‌گردد. ولی چنین حرکتی جریمه شخصی در پی نخواهد داشت.

۹: در صورتی که قبل از رها شدن توپ از دست پرتاب کننده، دروازه بان خط محدودیت خود را به عبارت دیگر خط ۴ متر (۱:۷، ۵:۱۱) را قطع نماید چنانچه توپ گل نشود، پرتاب ۷-متر باید تکرار شود، باین وجود، چنین حرکتی منجر به یک جریمه شخصی برای دروازه بان نخواهد شد.

۱۰: هنگامی که پرتاب کننده همراه با توپ در وضعیت صحیح جهت اجرای پرتاب ۷-متر مستقر می‌شود، دروازه بان مجاز به تعویض نمی‌باشد، هرگونه تلاش جهت انجام تعویض در این موقعیت به عنوان رفتار خارج از روحیه ورزشی جریمه در پی خواهد داشت. (۸:۷ ج، ۱۶:۱ ب، ۱۶:۳ د)

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۱۵

۱۵) دستورالعمل‌های عمومی برای اجرای پرتاب‌ها

پرتاب-شروع، پرتاب-اوت، پرتاب دروازه-بان، پرتاب آزاد و پرتاب ۷-متر

پرتاب‌کننده

۱: قبل از اجرای پرتاب، پرتاب‌کننده باید در وضعیت صحیح متناسب با آنچه برای آن پرتاب مقرر شده است مستقر گردد. توپ باید در دست پرتاب‌کننده قرار گیرد (۱۵:۶).

در هنگام اجرای یک پرتاب، به‌استثناء پرتاب دروازه‌بان (نگاه کنید به ۲:۱۲) و پرتاب شروع از محوطه پرتاب شروع

(۳:۱۰ ب)، پرتاب‌کننده تا قبل از رها نمودن توپ، باید قسمتی از همان پای خود را در تماس دائم با زمین نگه دارد. (همچنین نگاه کنید به قانون ۱۰:۳ ب) پای دیگر را می‌توان به‌صورت مکرر بلند کرد و به زمین گذاشت. (همچنین نگاه کنید به قانون ۷:۶)

تا زمانی که پرتاب اجرا نشده باشد، پرتاب‌کننده باید در وضعیت صحیح باقی بماند. (پاراگراف دوم و سوم ۱۵:۷)

توجه:

قبل از اجرای پرتاب‌ها (به‌استثناء پرتاب دروازه‌بان) بازیکن باید در حالت ایستاده باشد و غیر از پاها هیچ قسمت دیگری از بدن وی نباید در تماس با زمین باشد.

۲: هنگامی که توپ از دست پرتاب‌کننده رها شود، پرتاب انجام شده محسوب می‌گردد. (بالین وجود نگاه کنید به ۱۲:۲، ۱۰:۳ الف، پاراگراف دوم ۱۰:۳ ب)

تا زمانی که توپ به بازیکن دیگری یا دروازه تماس پیدا نکند، پرتاب‌کننده نمی‌بایست مجدداً توپ را لمس نماید (۱۵:۷، ۱۵:۸) همچنین نگاه کنید به محدودیت بیشتر در موقعیت تحت قانون ۱۴:۶.

تمامی پرتاب‌ها می‌توانند مستقیماً منجر به یک گل شوند، به‌استثناء پرتاب دروازه‌بان زمانی که توپ خارج از جریان بازی است (۱۲:۱) که نمی‌تواند مستقیماً منجر به یک گل در دروازه خودی شود (به‌عنوان نمونه افتادن توپ در دروازه خودی)

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

هم تیمی های پرتاب کننده

۳: هم تیمی های پرتاب کننده باید در وضعیتی که برای آن پرتاب در نظر گرفته شده قرار بگیرند (۱۵:۶)، تا زمانی که توپ از دست پرتاب کننده رها نشده است، بازیکنان باید در همان وضعیت صحیح باقی بمانند، به استثناء موقعیت ذکر شده در پاراگراف دوم ۱۰:۳ الف (بالین وجود نگاه کنید به ۱۰:۳ ب)

در خلال اجرای پرتاب، توپ را نمی توان توسط هم تیمی لمس نمود یا آن را دست به دست نمود (پاراگراف دوم و سوم ۱۵:۷).

بازیکنان دفاعی

۴: بازیکنان دفاعی باید در وضعیتی که برای آن پرتاب در نظر گرفته شده است قرار گیرند و تا زمانی که توپ از دست پرتاب کننده رها شود، باید در وضعیت صحیح باقی بمانند (همچنین نگاه کنید به ۱۰:۳ ب، ۱۲:۲ و ۱۵:۹)

وضعیت ناصحیح هر یک از بازیکنان دفاعی در ارتباط با پرتاب-شروع، پرتاب-اوت یا پرتاب آزاد، اگر آوانتاژی را از بازیکنان مهاجم که می خواهند سریعاً پرتاب را انجام دهند سلب ننماید، نباید توسط داوران اصلاح گردد. در صورت سلب آوانتاژ، این وضعیت باید اصلاح گردد.

علامت سوت برای شروع مجدد

۵: داور برای شروع مجدد باید سوت بزند:

الف: همواره برای پرتاب-شروع (۱۰:۳) یا پرتاب ۷-متر (۱۴:۴)

ب: در موارد پرتاب-اوت ، پرتاب دروازه بان یا پرتاب آزاد

- برای شروع مجدد پس از تایم-اوت

- برای شروع مجدد با پرتاب آزاد تحت قانون ۱۳:۴

- هنگامی که در اجرای پرتاب تأخیر ایجاد شود

- پس از اصلاح وضعیت موقعیت بازیکن

- پس از تذکر شفاهی یا اخطار

در صورت لزوم، داور می تواند به منظور شفاف سازی، در موقعیت های مقتضی دیگر نیز برای شروع مجدد سوت بزند.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

اساساً تا زمانی که شرایط لازم در وضعیت استقرار بازیکنان تحت قوانین ۱۵:۱، ۱۵:۳ و ۱۵:۴ رعایت نشود، داوران نباید برای شروع مجدد سوت بزنند (باین وجود نگاه کنید به پاراگراف دوم ۱۳:۷ و پاراگراف دوم ۱۵:۴). اگر علیرغم وضعیت ناصحیح هر یک از بازیکنان، داور سوت خود را برای اجرای پرتاب به صدا درآورد، آنگاه کلیه بازیکنان حق خواهند داشت که به صورت کامل در بازی مداخله نمایند.

پس از علامت سوت، پرتاب کننده باید ظرف ۳ ثانیه پرتاب را انجام دهد.

جرائم

۶: تخلفات پرتاب کننده یا هر یک از هم تیمی های او قبل از اجرای پرتاب همانند استقرار ناصحیح یا لمس توپ توسط هر یک از هم تیمی ها، منجر به اصلاح وضعیت می شود (نگاه کنید به پاراگراف دوم ۱۳:۷)

۷: پس از تخلفات پرتاب کننده یا هر یک از هم تیمی های او (۱-۳:۱۵) در خلال اجرای یک پرتاب، در درجه اول به این بستگی دارد که چه پرتابی همراه با علامت سوت برای شروع مجدد بازی خواهد بود.

اساساً، هرگونه تخلفی در خلال اجرای پرتابی که همراه با علامت سوت برای شروع مجدد نباشد، منجر به اصلاح و تکرار پرتاب همراه با علامت سوت خواهد بود. باین وجود مفهوم آوانتاژ متناسب با قانون ۱۳:۲ در اینجا نیز قابل اجرا می باشد، در صورتی که تیم پرتاب کننده بلافاصله پس از اجرای ناصحیح پرتاب، مالکیت توپ را از دست بدهد، پس از آن پرتاب انجام شده تلقی گردیده و بازی ادامه پیدا می کند.

اساساً، هرگونه تخلفی در خلال اجرای یک پرتاب که همراه با علامت سوت برای شروع مجدد باشد، باید جریمه شود. در نمونه های ذیل مفاد فوق قابل اجرا می باشد، اگر پرتاب کننده در خلال اجرای پرتاب، پرش کند، توپ را بیش از ۳ ثانیه نگهدارد یا قبل از آنکه توپ از دستش رها شود از وضعیت صحیح استقرار خارج شود همچنین اگر بازیکنان هم تیمی پرتاب کننده پس از سوت داور و قبل از رها شدن توپ از دست پرتاب کننده، در موقعیت غیر صحیح قرار بگیرند، آنگاه این امر نیز قابل اجرا خواهد بود (به استثناء پاراگراف دوم ۱۰:۳ الف)، در چنین مواردی پرتاب مذکور باطل و یک پرتاب آزاد (۱۳:۱ الف) از محلی که تخلف به وقوع پیوسته به سود تیم مقابل اعلام می شود (علیرغم این نگاه کنید به قانون ۲:۶).

در این شرایط آوانتاژ تحت قانون ۱۳:۲ قابل اجرا می باشد، به عبارت دیگر اگر قبل از آنکه داوران فرصت مداخله در بازی را پیدا نمایند، تیم پرتاب کننده مالکیت توپ را از دست بدهد، آنگاه بازی ادامه خواهد یافت.

۸: اساساً، هر تخلفی که بلافاصله پس از پرتاب ولی مرتبط با آن انجام می شود، بر اساس تخلف مندرج در پاراگراف دوم ۱۵:۲، باید جریمه شود، به عبارت دیگر پرتاب کننده پس از اجرای پرتاب و قبل از آنکه توپ با

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

دیگر بازیکنان یا با دروازه تماس پیدا کند، مجدداً آن را لمس نماید، این می‌تواند به شکل دریبل یا گرفتن مجدد توپ در فضا و یا پس از گذاشتن توپ بر روی زمین باشد.

این عمل به وسیله یک پرتاب آزاد (۱۳:۱ الف) به سود تیم مقابل جریمه می‌شود. همانند موارد قیدشده در پاراگراف سوم ۱۵:۷، در اینجا نیز شرط آوانتاژ قابل اجرا می‌باشد.

۹: به استثناء موارد قیدشده در قوانین ۱۴:۸ ، ۱۴:۹ ، پاراگراف دوم ۱۵:۴ و سومین پاراگراف ۱۵:۵، بازیکنان دفاعی که در اجرای پرتاب حریف مداخله می‌نمایند، از قبیل عدم استقرار اولیه در وضعیت صحیح یا تغییر موقعیت به وضعیت ناصحیح در جریان پرتاب، باید جریمه شوند. تفاوتی نمی‌کند که این عمل قبل از اجرای پرتاب یا در خلال اجرای آن باشد (قبل از رها شدن توپ از دست پرتاب کننده)

همچنین تفاوتی نمی‌کند که پرتاب همراه با علامت سوت برای شروع مجدد بازی بوده یا نه، در هر حال موارد فوق باید اجرا گردد، در ارتباط با قوانین ۱۶:۱ ب و ۱۶:۳ د ، قانون ۸:۷ ج یا ۸:۸ ز قابل اجراست.

اساساً اگر پرتابی به دلیل دخالت مدافعین دچار اثرات منفی شود، این امر منجر به یک پرتاب آزاد برای تیم مالک توپ خواهد شد. در صورتی که پرتاب ۷ متر به دلیل دخالت مدافعین دچار اثرات منفی شود، پرتاب باید تکرار شود.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۱۶

۱۶) جرائم

اخطار

۱: اخطار تنبیهی است مناسب برای:

الف: خطاهایی که باید به صورت پیش‌رونده جریمه شوند (۸:۳، باین وجود مقایسه کنید با ۱۶:۳ ب، ۱۶:۶ د)

ب: رفتار خارج از روحیه ورزشی که باید به صورت پیش‌رونده جریمه شود (۸:۷)

توضیح:

یک بازیکن نباید بیشتر از یک اخطار دریافت نماید و بازیکنان یک تیم در مجموع نباید بیش از ۳ اخطار بگیرند، پس از آن جرائم حداقل باید ۲-دقیقه تعلیق باشد.

بازیکنی که قبلاً ۲-دقیقه تعلیق شده است پس از آن نمی‌تواند اخطار بگیرد.

مجموعاً در کل بازی نمی‌توان بیش از یک اخطار به مسئولین یک تیم داد.

۲: داور باید اخطار را با بالا بردن کارت زرد به بازیکن خاطی یا مسئول تیم و به وقت‌نگه‌دار / منشی اعلام نماید

(علامت دست شماره ۱۳)

تعلیق

۳: تعلیق (۲ دقیقه) جریمه‌ای مناسب است:

الف: برای خطای تعویض، در صورتی که بازیکن اضافی وارد زمین شود، یا اگر بازیکنی از منطقه تعویض

به صورت غیرقانونی در بازی دخالت نماید (۵-۶: ۴، باین وجود به قانون ۸:۱۰ ب II توجه کنید)

ب: برای خطاهایی مانند آنچه در ۸:۳ قید گردیده، اگر یک بازیکن و / یا تیم او قبلاً حداکثر تعداد اخطار را

دریافت نموده باشند (نگاه کنید به توضیح ۱۶:۱)

ج: برای خطاهایی که همانند موارد قیدشده در ۸:۴ آمده است.

د: برای رفتار خارج از روحیه ورزشی توسط یک بازیکن آن‌چنان‌که در قانون ۸:۷ قیدشده، به شرطی که بازیکن

و تیم او قبلاً حداکثر تعداد اخطار را دریافت نموده باشند.

ه: برای رفتار خارج از روحیه ورزشی توسط یک مسئول تیم آن‌چنان‌که در قانون ۸:۷ قیدشده، به شرطی که

مسئولین تیم قبلاً یک اخطار دریافت نموده باشند.

و: برای رفتار خارج از روحیه ورزشی یک بازیکن یا مسئول تیم آن‌چنان‌که در قانون ۸:۸ قیدشده باشد.

ز: متعاقب دیسکالیفه یک بازیکن یا مسئول تیم (پاراگراف دوم ۱۶:۸، باین وجود نگاه کنید به ۱۶:۱۱ ب)

ح: برای رفتار خارج از روحیه ورزشی توسط بازیکن قبل از شروع مجدد بازی پس از آنکه به او ۲-دقیقه تعلیق

داده شده است. (۱۶:۹ الف)

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

توضیح:

در مجموع مسئولین یک تیم نمی‌توانند بیش از یک تعلیق ۲- دقیقه‌ای بگیرند.
هنگامی که طبق قانون ۱۶:۳ یک تعلیق ۲-دقیقه‌ای علیه مسئول تیم اعلام می‌گردد، این مسئول می‌تواند در منطقه تعویض باقی بماند و به وظایف خود عمل نماید، با این وجود نیروی آن تیم در زمین به مدت ۲ دقیقه کاهش می‌یابد.

۴: پس از اعلام تایم-اوت، داور به باید صورت واضح ۲-دقیقه تعلیق را با نشان دادن علامت دست مربوطه به بازیکن متخلف یا مسئول تیم، و به وقت‌نگه‌دار /منشی اعلام نماید، به عبارت دیگر با بالا بردن بازو همراه با دو انگشت باز (علامت دست شماره ۱۴)

۵: تعلیق همواره برای مدت ۲ دقیقه از وقت بازی است، سومین تعلیق یک بازیکن نیز، همواره منجر به دیسکالیفه

می‌گردد (۱۶:۶ د)

بازیکن تعلیقی در مدت تعلیق خود حق حضور در بازی را ندارد و تیم او نمی‌تواند در این مدت به جای او از بازیکن دیگری استفاده نماید.

زمان تعلیق از لحظه علامت سوت داور برای شروع مجدد بازی آغاز می‌شود.

اگر ۲-دقیقه تعلیق در نیمه اول خاتمه پیدا نکند ادامه آن در نیمه دوم بازی خواهد بود، به همین طریق نیز پس از پایان وقت معمول بازی ادامه تعلیق در وقت اضافی خواهد بود. عدم اتمام ۲-دقیقه تعلیق در پایان وقت اضافی به این مفهوم است که متناسب با توضیح ۲:۲، آن بازیکن برای شرکت در پرتاب‌های ۷-متر که بعد از وقت اضافی اجرا می‌شود، واجد شرایط نمی‌باشد.

دیسکالیفه

۶: دیسکالیفه جریمه‌ای است مناسب:

الف: برای خطاهای طبق ۸:۵ ، ۸:۶

ب: برای رفتار شدید خارج از روحیه ورزشی تحت قانون ۸:۹ و رفتار بی‌نهایت شدید و افراطی تحت قانون ۸:۱۰ به وسیله بازیکن یا مسئول تیم در داخل یا خارج زمین

ج: برای رفتار خارج از روحیه ورزشی یکی از مسئولین تیم تحت قانون ۸:۷ ، پس از آنکه آن‌ها قبلاً در مجموع هم اخطار و هم ۲-دقیقه تعلیق تحت قوانین ۱۶:۱ ب، ۱۶:۳ ه، دریافت کرده باشند

د: پس از دریافت سومین تعلیق یک بازیکن (۱۶:۵)

ه: برای رفتار خارج از روحیه ورزشی چشمگیر و قابل توجه و یا تکرار آن در طول وقت اضافه که از طریق پرتاب ۷-متر انجام می‌شود (توضیحات ۲:۲ و ۱۶:۱۰)

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۷: پس از اعلام تایم-اوت، داور باید به صورت واضح دیسکالیفه را با بالا بردن کارت قرمز به بازیکن متخلف یا مسئول تیم، و به وقت نگه دار / منشی اعلام نماید (علامت دست شماره ۱۳، همچنین نگاه کنید به قانون ۱۶:۸)

۸: دیسکالیفه بازیکن یا مسئول تیم همواره برای مدت باقیمانده بازی است، بازیکن یا مسئول دیسکالیفه شده باید فوراً زمین بازی و منطقه تعویض را ترک نمایند. این بازیکن یا مسئول پس از ترک محوطه تحت هیچ شرایطی اجازه ارتباط با تیم را ندارد.

دیسکالیفه بازیکن یا مسئول تیم داخل یا خارج زمین در خلال وقت بازی، همواره با ۲-دقیقه تعلیق برای تیم همراه خواهد بود. این بدین مفهوم است که قدرت این تیم در زمین با یک نفر کاهش پیدا می کند (۱۶:۳ و).
بالین وجود، در صورت دیسکالیفه بازیکن در ارتباط با موقعیت شرح داده شده در قانون ۱۶:۹ ب-د، این کاهش قدرت در زمین به مدت ۴ دقیقه خواهد بود.

دیسکالیفه تعداد بازیکنان یا مسئولین حاضر تیم را کاهش می دهد (به استثناء موارد ذکر شده در قانون ۱۶:۱۱ ب) (بالین وجود، آن تیم می تواند پس از خاتمه تعلیق، بازیکنان داخل زمین خود را مجدداً افزایش دهد).
همان گونه که در قوانین ۸:۶، ۸:۱۰ الف-ب اشاره شده است، دیسکالیفه تحت این قوانین مستلزم نوشتن گزارش خطاب به مقامات رسمی برای اتخاذ تصمیمات بعدی است. در این قبیل موارد، سرپرست مسئول تیم و نماینده فنی (نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین بازی شماره ۷) باید بلافاصله از تصمیم اتخاذ شده آگاه شوند.

به همین منظور، داور همچنین به وسیله نشان دادن کارت آبی، پس از بالا آوردن کارت قرمز، اطلاع رسانی لازم را انجام می دهد.

تخلفات اضافی در موقعیت های دیگر

۹: اگر یک بازیکن یا مسئول تیم مرتکب بیش از یک تخلف به صورت هم زمان یا سلسله وار قبل از شرع مجدد بازی شوند این تخلفات احکام و جریمه های متفاوتی می تواند داشته باشند، آنگاه اساساً، فقط یکی از شدیدترین این جریمه ها را باید اعلام نمود .

علیرغم این، در موارد استثناء شده ذیل تیم باید به مدت ۴ دقیقه با نیروی کمتری در زمین بازی کند؛

الف: اگر بازیکنی که قبلاً ۲-دقیقه تعلیق گرفته است، قبل از شروع مجدد بازی، مرتکب رفتار خارج از روحیه ورزشی شود، آنگاه بازیکن مذکور ۲-دقیقه تعلیق اضافه دریافت می کند (۱۶:۳) اگر این تعلیق اضافی، سومین آن باشد، بازیکن مذکور باید دیسکالیفه گردد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

ب: اگر بازیکنی که قبلاً دیسکالیفه شده (مستقیماً یا به علت سومین تعلیق)، قبل از شروع مجدد بازی مرتکب رفتار خارج از روحیه ورزشی گردد، آنگاه به تیم یک جریمه اضافی داده می‌شود که این منجر به کاهش برای ۴ دقیقه می‌شود (پاراگراف دوم ۱۶:۸)

ج: اگر بازیکنی که قبلاً ۲-دقیقه تعلیق شده است قبل از شروع مجدد بازی، مرتکب رفتار شدید یا بی‌نهایت شدید و افراطی خارج از روحیه ورزشی گردد، آنگاه بازیکن مذکور علاوه بر آن دیسکالیفه می‌شود (۱۶:۶ ب)، این جرائم ترکیبی منجر به ۴-دقیقه کاهش می‌گردد (پاراگراف دوم ۱۶:۸).

د: اگر بازیکنی که قبلاً دیسکالیفه شده است (مستقیماً یا به علت سومین تعلیق)، قبل از شروع مجدد بازی، مرتکب رفتار شدید یا بی‌نهایت شدید و افراطی خارج از روحیه ورزشی گردد، آنگاه تیم مذکور یک جریمه اضافی می‌گیرد به‌نحوی که این کاهش برای ۴ دقیقه خواهد بود (پاراگراف دوم ۱۶:۸).

تخلفات در حین زمان بازی

۱۰: برای اعمالی که در خلال وقت بازی اتفاق می‌افتد، جرائم باید بر طبق قوانین ۱۶:۱، ۱۶:۳، ۱۶:۶ اعمال شود.

مفهوم "زمان بازی" شامل همه توقف‌ها، تایم-اوت، تایم-اوت تیمی و علاوه بر آن وقت‌های اضافی می‌باشد. در اشکال دیگر بعد از وقت اضافه (به‌عنوان نمونه پرتاب‌های ۷-متر) فقط قانون ۱۶:۶ قابل اجرا می‌باشد. به این ترتیب هرگونه رفتار خارج از روحیه ورزشی چشمگیر و قابل توجه و یا تکرار آن، مانع ادامه حضور بازیکن در ادامه بازی می‌شود (نگاه کنید به توضیح قانون ۲:۲).

تخلفات خارج از وقت بازی

۱۱: رفتار خارج از روحیه ورزشی، رفتار شدید خارج از روحیه ورزشی، رفتار بی‌نهایت شدید و افراطی خارج از روحیه ورزشی، یا هرگونه عمل بی‌پروا و گستاخانه (نگاه کنید به قانون ۱۰-۶:۸) توسط هر یک از بازیکنان یا مسئول تیم، که در محوطه مسابقه اما خارج از وقت بازی انجام شود، باید به شرح ذیل جریمه شود:

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قبل از مسابقه:

الف: یک اخطار باید داده شود برای رفتار خارج از روحیه ورزشی تحت قانون ۸-۷: ۸ که در مجموع اخطارها برای بازیکن، مسئول تیم و/ یا تیم محاسبه می شود.

ب: دیسکالیفه بازیکن متخلف یا مسئول در صورتی که عمل آنها تحت قوانین ۸:۶ یا ۸:۱۰ الف به نظر برسد اما این تیم می تواند بازی را با ۱۶ بازیکن و ۵ مسئول آغاز نماید ، پاراگراف دوم قانون ۱۶:۸ فقط در موارد تخلف در وقت بازی قابل اجرا می باشد. در نتیجه، این دیسکالیفه منجر به ۲-دقیقه تعلیق نمی گردد.

چنین جرائمی برای تخلفات قبل از شروع بازی می تواند در هر زمانی در خلال بازی اجرا گردد، هنگامی که مشخص می شود که فرد متخلف در بازی شرکت نموده است، آنگاه از لحظه وقوع چنین تخلفی دیگر نمی توان لیست را اصلاح نمود.

پس از مسابقه:

گزارش نوشته می شود.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۱۷

۱۷) داوران

۱: دو داور با اختیارات مساوی، مسئولیت هر بازی را بر عهده دارند. آن‌ها را یک وقت‌نگه‌دار و یک منشی کمک و همراهی می‌کنند.

۲: داوران رفتار و حرکات بازیکنان و مسئولین تیم را از لحظه ورود به محل مسابقه تا زمانی که آنجا را ترک می‌کنند، تحت نظارت و کنترل دارند.

۳: مسئولیت بازرسی و کنترل زمین بازی، دروازه‌ها و توپ‌ها قبل از شروع بازی، بر عهده داوران می‌باشد، آن‌ها تصمیم می‌گیرند که کدام توپ مورد استفاده قرار گیرد (قوانین ۱، ۳:۱)
داوران همچنین حضور هر دو تیم با لباس متحدالشکل مناسب را مورد کنترل و تأیید قرار می‌دهند. آن‌ها برگه مسابقه و وسایل بازیکنان را کنترل می‌نمایند. آن‌ها از تعداد مجاز بازیکنان و مسئولین حاضر در منطقه تعویض اطمینان حاصل کرده، و همچنین هویت و حضور سرپرست مسئول هر یک از تیم‌ها را کنترل و تأیید می‌نمایند. هرگونه موارد نقض قانون و تفاوت باید اصلاح گردد. (۲-۱: ۴، ۹-۷: ۴)

۴: پرتاب سکه توسط یکی از داوران در حضور داور دیگر و سرپرست مسئول هر دو تیم یا یک مسئول تیم یا بازیکن (به‌عنوان مثال کاپیتان تیم) به انتخاب سرپرست مسئول تیم انجام می‌شود.

۵: اساساً مسابقه باید با همان داورانی که شروع شده، به پایان برسد.
داوران مسئولیت دارند اطمینان حاصل نمایند که بازی بر طبق قوانین و مقررات انجام می‌شود و آن‌ها باید هرگونه موارد تخلف را جریمه نمایند (باین وجود نگاه کنید به ۲: ۱۳، ۲: ۱۴)
چنانچه یکی از داوران قادر به ادامه بازی نبود، در صورتی که امکان یافتن داور / کوبل داوری ذخیره یا جایگزین نباشد، داور دیگر به تنهایی بازی را ادامه می‌دهد.

توجه:

فدراسیون بین‌المللی هندبال، کنفدراسیون‌های قاره‌ای و ملی متناسب با مسئولیت خود در منطقه مربوطه، حق دارند در ارتباط با کاربرد پاراگراف‌های ۱ و ۳ قانون ۱۷:۵، تغییراتی ایجاد نمایند.

۶: اگر هر دو داور برای اعلام خطایی سوت بزنند و هر دو در خصوص تیمی که باید جریمه شود، هم عقیده باشند ولی در خصوص شدت جریمه نظرات متفاوتی داشته باشند، تصمیم مشترکی که داوران پس از مشورت با یکدیگر به آن می‌رسند، اعمال خواهد شد. اگر نتوانند به یک تصمیم مشترک برسند، آنگاه از بین دو جریمه مذکور، شدیدترین آن اجرا می‌شود.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۷: اگر هر دو داور برای اعلام خطا سوت بزنند ، یا توپ از زمین خارج شده باشد، و دو داور نشان دهند که نظریات متفاوتی در خصوص تیم صاحب توپ دارند، آنگاه تصمیم مشترکی که داوران پس از مشورت با یکدیگر اتخاذ می نمایند، قابل اجرا است. اگر آن ها نتوانند به یک تصمیم مشترک برسند، آنگاه نظر داور زمین اجرا می شود.

در این شرایط تایم-اوت الزامی است. در ادامه مشورت بین داوران، آن ها با علائم دست واضح و روشن و با علامت سوت بازی را مجدداً شروع می نمایند. (۸:۲۲ ، ۵:۱۵)

۸: هر دو داور در خصوص کنترل و حفظ امتیازات مسئولیت دارند.

۹: هر دو داور برای کنترل وقت بازی مسئولیت دارند. در صورت بروز هرگونه اختلاف در خصوص صحت وقت، داوران به یک تصمیم مشترک می رسند (همچنین نگاه کنید به ۳:۲).

توجه:

فدراسیون بین المللی هندبال ، کنفدراسیون های قاره ای و ملی متناسب با مسئولیت خود در منطقه مربوطه، حق دارند در ارتباط با کاربرد قوانین ۸:۱۷ ، ۹:۱۷ ، تغییراتی ایجاد نمایند.

۱۰: داوران مسئولیت دارند مطمئن شوند که در پایان بازی برگه مسابقه به درستی تکمیل شده باشد. دیسکالیفه های از نوع موارد اشاره شده در قوانین ۶:۸ ، ۱۰:۸ باید در برگ مسابقه توضیح داده شود.

۱۱: تصمیمات داوران یا نمایندگان فنی که بر اساس مشاهده حقایق یا قضاوت آن ها اتخاذ می گردد، جنبه قطعی و نهائی دارد.

فقط علیه تصمیماتی که در خلال بازی منطبق با قوانین و مقررات نباشد ، می توان درخواست تجدید نظر و رسیدگی نمود، در جریان بازی فقط "سرپرست مسئول تیم" مربوطه می تواند داوران را مورد خطاب قرار دهد.

۱۲: داوران حق دارند که بازی را به صورت موقت یا دائم تعلیق نمایند. قبل از تصمیم به تعلیق دائم بازی ، باید برای ادامه آن هرگونه تلاشی به عمل آید.

۱۳: داوران می توانند در طول بازی مطابق قوانین بازی ویدیویی (VR) از بازی ویدیویی استفاده کنند. فدراسیون بین المللی هندبال، کنفدراسیون های قاره ای و فدراسیون های ملی تصمیم می گیرند که داوران در چه بازی هایی امکان استفاده از بازی ویدیویی را داشته باشند.

۱۴: داوران و نمایندگان فنی ممکن است از تجهیزات الکترونیکی به منظور ارتباطات داخلی استفاده نمایند. قوانین مربوط به استفاده از این تجهیزات توسط فدراسیون مربوطه تدوین می گردد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۱۸

۱۸) وقت‌نگه‌دار و منشی

۱: اساساً، وقت‌نگه‌دار مسئولیت اصلی کنترل زمان بازی، تایم-اوت‌ها و زمان تعلیق برای بازیکنان تعلیقی را بر عهده دارد.

منشی مسئولیت اصلی کنترل لیست بازیکنان، برگ مسابقه، ورود بازیکنانی که پس از شروع بازی حاضر می‌شوند و ورود بازیکنانی که واجد شرایط بازی نیستند، را بر عهده دارد.

وظایف دیگر، همانند تعداد بازیکنان و مسئولین تیم در منطقه تعویض، ورود و خروج بازیکنان تعویضی، همچنین شمارش تعداد حملات (این تصمیم بر اساس مشاهده خود منشی یا وقت‌نگه‌دار از حقایق است) پس از خدمات پزشکی که در زمین بازی به بازیکن آسیب‌دیده داده می‌شود، به‌عنوان مسئولیت‌های مشترک نامبردگان محسوب می‌گردد.

عموماً، فقط وقت‌نگه‌دار (و در شرایط مناسب نماینده فنی از فدراسیون ذی‌ربط) در شرایطی که ضرورت داشته باشد، باید بازی را متوقف نماید.

همچنین نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین بازی شماره ۷، راجع به روش مناسب دخالت وقت‌نگه‌دار و منشی هنگامی که برخی از مسئولیت‌های خود را که در بالا اشاره شده است، را انجام می‌دهند.

۲: اگر استفاده از تابلوی عمومی مجهز به ساعت امکان‌پذیر نباشد، آنگاه وقت‌نگه‌دار زمان گذشته و وقت باقیمانده از بازی علی‌الخصوص در ادامه تیم-اوت را باید به سرپرست مسئول هر یک از تیم‌ها اطلاع‌رسانی نماید.

اگر استفاده از تابلوی عمومی مجهز به ساعت و علامت پایانی خودکار امکان‌پذیر نبود، وقت‌نگه‌دار مسئولیت اعلام علامت پایانی در پایان نیمه اول و پایان بازی را بر عهده دارد (نگاه کنید به ۲:۳).

اگر تابلوی عمومی قابلیت نشان دادن وقت تعلیق را نداشته باشد (حداقل ۳ مورد برای هر تیم در مسابقات فدراسیون بین‌المللی هندبال)، وقت‌نگه‌دار باید زمان خاتمه هر تعلیق به همراه شماره بازیکن را به‌وسیله یک کارت بر روی میز وقت‌نگه‌دار نشان دهد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

علائم دست

هنگامی که پرتاب-اوت یا پرتاب آزاد اعلام می‌شود، داوران باید بلافاصله جهت پرتاب را با استفاده از علائم ۷ یا ۹ نشان دهند.

پس از آن در صورت لزوم برای آگاهی از هرگونه جریمه شخصی، علائم دست مناسب باید اعلام شود (علائم ۱۳، ۱۴)

اگر به نظر بیاید که بیان دلیل اعلام پرتاب آزاد یا پرتاب ۷-متر مفید و سودمند باشد، آنگاه یکی از علائم دست ۶-۱ و ۱۱ را برای آگاهی نشان داده می‌شود. به هر حال در شرایطی که یک پرتاب آزاد به علت بازی غیرفعال بدون نشان دادن علامت دست شماره ۱۷ اعلام شود، آنگاه نشان دادن علامت دست شماره ۱۱ الزامی می‌باشد.

علائم دست شماره ۱۲، ۱۵ و ۱۶ در موقعیت‌هایی که شامل حال آن‌ها می‌شود، اجباری و الزامی است.

علائم دست شماره ۸، ۱۰ و ۱۷ در صورت لزوم توسط داوران استفاده می‌شود.

فهرست علائم دست:

شماره علامت	شرح علامت دست	شماره صفحه
۱	ورود به محوطه دروازه	۶۲
۲	دریبل غیرقانونی	۶۲
۳	گام‌های اضافه همراه با توپ (رانینگ) یا نگه داشتن توپ بیش از ۳ ثانیه	۶۳
۴	محدود کردن، نگه داشتن و یا هل دادن	۶۳
۵	ضربه زدن	۶۴
۶	خطای حمله	۶۴
۷	پرتاب اوت - جهت	۶۵
۸	پرتاب دروازه بان	۶۵
۹	پرتاب آزاد - جهت	۶۵
۱۰	رعایت فاصله ۳ متر	۶۶
۱۱	بازی غیرفعال	۶۶
۱۲	گل	۶۷
۱۳	اخطار (زرد) دیسکالیفه (قرمز) اعلام گزارش (آبی)	۶۷
۱۴	تعليق (۲ دقیقه)	۶۸
۱۵	تایم - اوت	۶۸
۱۶	اجازه ورود به دو نفر (واجد شرایط) برای ورود به زمین در خلال تایم-اوت	۶۹
۱۷	علامت هشدار برای بازی غیرفعال	۶۹

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۱- ورود به محوطه دروازه

۲ - دریبل غیرقانونی

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۳ - گام‌های اضافی یا نگه‌داشتن توپ بیش از ۳ ثانیه

۴ - محدود کردن ، نگه‌داشتن یا هل دادن

۵- ضربه زدن

۶- خطای حمله (شارژینگ)

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۷- پرتاب- اوت

۸- پرتاب دروازه بان

۹- پرتاب آزاد (جهت)

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۱۰- رعایت فاصله ۳ متر

۱۱- بازی غیرفعال

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۱۲- گل

۱۳- اخطار (زرد) / دیسکالیفه (قرمز) / اعلام گزارش (آبی)

قوانين و مقررات بين المللى هندبال

۱۴- تعليق (۲ دقيقه)

۱۵- تايم اوت

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۱۶ - اجازه به دو نفر (واجد شرایط) برای ورود به زمین در خلال تایم-اوت

۱۷ - علامت هشدار برای بازی غیرفعال

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۲. توضیحات پیرامون قوانین بازی

فهرست مطالب

ردیف	توضیح	شماره صفحه
۱	اجرای پرتاب آزاد پس از علامت پایانی (۶-۴: ۲)	۷۱
۲	تایم - اوت (۸: ۲)	۷۱
۳	تایم - اوت تیمی (۱۰: ۲)	۷۲
۴	بازی غیرفعال (۱۱-۱۲: ۷)	۷۴
۵	پرتاب شروع (۳: ۱۰)	۸۹
۶	تعریف "شانس مسلم گل" (۱: ۱۴)	۹۰
۷	توقف بازی توسط وقت‌نگه‌دار یا نماینده فنی (۱: ۱۸)	۹۰
۸	بازیکن آسیب‌دیده (۱۱: ۴)	۹۲

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۱: اجرای پرتاب آزاد پس از علامت پایانی (۴-۶:۲)

در موارد متعددی، تیمی که پس از پایان وقت بازی دارای فرصتی جهت اجرای پرتاب آزاد می‌شود، واقعاً علاقه‌ای به تلاش برای کسب یک گل ندارد یا نتیجه بازی قبلاً مشخص شده است و یا محل اجرای پرتاب آزاد از دروازه حریف فاصله زیادی دارد. هر چند که مقررات فنی تأکید بر اجرای پرتاب آزاد دارد، ولی اگر بازیکن که در وضعیت نسبتاً صحیح مستقر شده است، به‌سادگی توپ را رها کند یا به داوران بدهد، داوران باید درایت از خود نشان دهند و پرتاب را اجرا شده تلقی نمایند.

در موقعیت‌هایی که واضح و مشخص است تیم تصمیم دارد برای کسب یک گل تلاش نماید، برای ایجاد تعادل بین واگذاری این فرصت (هر چند بسیار جزئی باشد) و ایجاد اطمینان که این موقعیت به علت وقت کم، کیفیت خود را از دست نمی‌دهد و به نمایشی طولانی و ناامیدکننده تبدیل نمی‌شود داوران باید تلاش نمایند این فرصت برای تیم ایجاد شود، این بدان معنی است که داوران باید بازیکنان هر دو تیم را سریع در موقعیت‌های صحیح قرار دهند تا پرتاب آزاد بدون تأخیر اجرا شود. محدودیت‌های جدید در قانون ۲:۵ در مورد موقعیت‌های بازیکن و تعویض‌ها باید اجرا شود (۴:۵، ۱۳:۷).

همچنین داوران باید در قبال تخلفاتی که توسط هر دو تیم انجام می‌شود و قابلیت جریمه دارد، حساسیت و هوشیاری زیادی از خود نشان دهند. تخلفات مداوم و مستمر مدافعین باید جریمه شود (۴:۱۵، ۹:۱۵، ۱:۱۶)، علاوه بر آن، همچنین در خصوص بازیکنان مهاجم که در خلال اجرای پرتاب مرتکب تخلف از قوانین می‌شوند، به‌عنوان نمونه یک یا تعدادی از بازیکنان پس از سوت ولی قبل از اجرای پرتاب، خط پرتاب آزاد را قطع نمایند (پاراگراف سوم ۱۷:۳) یا پرتاب‌کننده هنگام اجرای پرتاب، حرکت یا پرش نماید (۳:۱۵، ۲:۱۵، ۱:۱۵). این بسیار حائز اهمیت است که اجازه داده نشود گلی به‌صورت غیرقانونی به ثمر برسد.

۲: تایم-اوت (۸:۲)

به‌غیر از موارد ذکر شده در قانون ۲:۸ مبنی بر این که در چه موقعیت‌هایی تایم-اوت الزامی است، داوران باید آمادگی داشته باشند تا در صورت نیاز و در موقعیت‌های دیگر نیز تایم-اوت اعلام نمایند. در برخی موقعیت‌ها تایم-اوت الزامی نمی‌باشد، اما باین حال در موقعیت‌های عادی ذیل نیز تایم-اوت اعلام می‌شود:

الف: وجود عوامل خارجی در زمین به‌عنوان مثال ، هنگامی که زمین باید خشک شود.

ب: احتمال مصدومیت بازیکن

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

ج: یک تیم به صورت واضح و آشکار وقت را تلف نماید ، به عنوان مثال : هنگامی که آن تیم در اجرای یک پرتاب رسمی تأخیر نماید، یا هنگامی که یک بازیکن توپ را رها نکند یا به فاصله دور پرتاب نماید.

د: اگر توپ با سقف یا تجهیزات بالای زمین برخورد نماید (۱۱:۱) و توپ به علت برخورد با سقف از محلی که منجر به پرتاب-اوت شده است ، منحرف و دور گردد ، وقوع یک تأخیر غیرمعمول

ه: تعویض یک بازیکن زمین با دروازه بان به منظور اجرای پرتاب دروازه بان

هنگامی که در موارد ذکر شده و دیگر موقعیت ها، مشخص گردید که نیاز به اعلام یک تایم-اوت است، داوران در درجه اول باید در نظر داشته باشند که توقف بازی بدون اعلام تایم-اوت ممکن است یک زیان غیرعادلانه برای یکی از تیم ها ایجاد نماید. به عنوان مثال اگر تیمی با استفاده از مسائل کاملاً واضح حاشیه ای در بازی تأخیر ایجاد نمود، پس ممکن است در خلال توقف های کوتاه بازی جهت خشک کردن زمین، اعلام تایم-اوت ضروری نباشد، به صورت مشابه اگر تیمی که بنا به دلایلی از عدم اعلام تایم-اوت ممکن است دچار زبانی گردد، درحالی که خود آن تیم مرتکب تأخیر یا اتلاف وقت شده باشد، آنگاه بدیهی است که دلیلی برای اعلام تایم-اوت وجود ندارد.

عامل مهم دیگر در توقف بازی که باید مورد توجه قرار گیرد، تخمین و برآورد مدت توقف بازی به علت مصدومیت است که معمولاً مشکل می باشد، بنابراین در این شرایط اعلام تایم-اوت مطمئن تر می باشد، برعکس آن، داوران نباید برای خروج توپ از زمین سریعاً اعلام تایم-اوت نمایند. در این قبیل موارد معمولاً توپ بلافاصله به زمین بازگردانیده شده و آماده بازی می شود، در غیر این صورت، داوران باید بر روی آوردن توپ ذخیره به بازی تمرکز نمایند (۳:۴). صراحتاً باید گفت که در این قبیل موارد اعلام تایم-اوت غیرضروری می باشد.

۳: تایم-اوت تیمی (۲:۱۰)

هر تیم می تواند در هر نیمه از وقت عادی بازی از یک تایم-اوت تیمی استفاده نماید (اما این شامل وقت های اضافی نمی شود).

تیمی که در نظر دارد درخواست تایم اوت تیمی نماید توسط مسئول تیم باید کارت سبز را روی میز مقابل وقت نگه دار قرار دهد . ابعاد کارت سبز ۲۰×۱۵ سانتی متر است و حرف " T " باید به صورت درشت هر دو طرف آن نوشته شود. یک تیم فقط زمانی می تواند درخواست تایم-اوت تیمی نماید که توپ در مالکیت او باشد (هنگامی که توپ در بازی است یا در خلال توقف). به شرطی که تا قبل از اینکه وقت نگه دار فرصت سوت زدن پیدا کند ، تیم مالکیت توپ را از دست ندهد (در این صورت کارت سبز باید به تیم مذکور عودت داده شود)، بلافاصله تایم - اوت تیمی به آن تیم واگذار می شود.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

وقت‌نگه‌دار به وسیله سوت بازی را متوقف کرده، و ساعت بازی را متوقف می‌سازد (۲:۹)، او علامت دست برای تایم-اوت را نشان می‌دهد (شماره ۱۵) و به وسیله دست کشیده تیم درخواست کننده تایم-اوت تیمی را نشان می‌دهد. کارت سبز بر روی میز و در سمت تیمی که درخواست تایم-اوت تیمی کرده قرار گرفته و تا پایان تایم-اوت همان جا باقی می‌ماند.

داوران تایم-اوت تیمی را مورد تأیید قرار داده و وقت‌نگه‌دار ساعت جداگانه‌ای را برای کنترل وقت تایم-اوت تیمی به جریان می‌اندازد. منشی زمان تایم-اوت تیمی را برای تیمی که آن را درخواست کرده است در برگ مسابقه درج می‌نماید.

در خلال تایم-اوت تیمی، بازیکنان و مسئولین تیم در محوطه تعویض خود، چه در زمین یا در محوطه تعویض، باقی می‌مانند. داوران در مرکز زمین مستقر می‌شوند، اما یک نفر از آن‌ها می‌تواند خیلی کوتاه برای مشورت به سمت میز وقت‌نگه‌دار برود.

به منظور اعمال جرائم تحت قانون ۱۶، تایم-اوت تیمی به عنوان بخشی از جریان بازی محسوب می‌شود (۱۶:۱۰)، همچنین هرگونه رفتار خارج از روحیه ورزشی و دیگر تخلفات به صورت معمول جریمه می‌شوند. این موضوع ارتباطی به این ندارد که بازیکن/مسئول تیم داخل یا خارج از زمین باشد، متناسب با تخلفات، می‌توان تحت قوانین ۱-۳: ۱۶، ۹-۶: ۱۶ برای رفتار خارج از روحیه ورزشی (۷-۱۰: ۸) یا برای عملی تعمدی و گستاخانه تحت قانون ۸:۶ ب اخطار، تعلیق یا دیسکالیفه اعلام نمود.

پس از ۵۰ ثانیه وقت‌نگه‌دار، با علامت سوت اعلام می‌کند که بازی ظرف ۱۰ ثانیه آینده ادامه پیدا خواهد کرد.

تیم‌ها باید آماده باشند تا به محض خاتمه تایم-اوت تیمی، بازی را ادامه دهند. شروع مجدد بازی به وسیله پرتابی متناسب با موقعیت، در هنگام پذیرش تایم-اوت تیمی یا اگر توپ در جریان بازی بوده، با پرتاب آزاد برای تیم درخواست کننده تایم-اوت تیمی از محلی که توپ در هنگام توقف بازی قرار داشته است، انجام خواهد شد.

هنگامی که داور سوت خود را به صدا در آورد، وقت‌نگه‌دار وقت بازی را به جریان می‌اندازد.

یک تیم ممکن است به جای استفاده از کارت سبز، مستقیماً از طریق فشار دادن دکمه زنگ روی یک دستگاه الکترونیکی درخواست تایم اوت کند. زنگ به طور مستقیم به سیستم تابلوی امتیاز متصل است. هنگامی که زنگ فشار داده شود، زمان به طور مستقیم متوقف خواهد شد. برای اینکه همه از تایم اوت تیم آگاه شوند، این

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

درخواست با یک علامت صوتی نیز نشان داده می‌شود. برای جزئیات بیشتر لطفاً به مقررات تایم اوت تیمی الکترونیک مراجعه کنید.

توجه:

فدراسیون بین‌المللی هندبال، کنفدراسیون‌های قاره‌ای و ملی متناسب با مسئولیت خود در منطقه مربوطه، حق دارند در ارتباط با توجه ذیل قانون ۲:۲ تغییراتی ایجاد نماید، هر تیم حق دارد سه تایم -اوت تیمی در خلال وقت عادی مسابقه و اما نه در وقت اضافی دریافت نماید، بیش از دو تایم -اوت تیمی در هر نیمه وقت معمول بازی نمی‌تواند واگذار شود. بین دو تایم -اوت تیمی یک تیم، تیم مقابل باید حداقل یکبار صاحب توپ شود، ۳ کارت سبز به ترتیب با شماره‌های ۱، ۲، ۳ برای هر تیم باید در دسترس باشد.

تیم‌ها در نیمه اول بازی کارت‌های شماره " ۱ " و " ۲ " را دریافت می‌نمایند و در صورتی که در نیمه اول بیشتر از یک تایم -اوت تیمی استفاده نکرده باشند کارت‌های شماره " ۲ " و شماره " ۳ " را در نیمه دوم دریافت می‌نمایند. در مواردی که آن‌ها در نیمه اول دو تایم -اوت تیمی گرفته باشند، فقط کارت شماره " ۳ " به آن‌ها واگذار می‌شود.

در ۵ دقیقه پایانی وقت معمول بازی، فقط یک تایم -اوت تیمی برای هر تیم مجاز می‌باشد.

۴: بازی غیرفعال (۱۱-۱۲: ۷)

الف: رهنمودهای کلی

مفهوم کلی بازی

فدراسیون بین‌المللی هندبال با وضع قوانین بازی غیرفعال، به دنبال ترویج سبک‌های بازی پرسرعت و جذاب (ضد حمله، پرتاب شروع سریع)، با وقفه‌های کم (تداوم) و تعادل مناسب بین حمله و دفاع است. لذا، داوران در ارزیابی بازی غیرفعال باید دفاع فعال و بدون خطا را مورد توجه و تشویق قرار دهند. در لحظه ارزیابی بازی غیرفعال، طراحی واضح فازهای پرسرعت بازی به قصد ایجاد موقعیت گل مشمول بازی غیرفعال نمی‌شود.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

اهداف

- کاربرد قوانین در مورد بازی غیرفعال، اهداف ذیل را به دنبال دارد:
- کاهش مراحل کسل کننده در بازی (به عنوان مثال: حرکت آرام بازیکنان از نیمه زمین خود به نیمه زمین حریف؛ بازی های تاکتیکی در حمله که تنها به منظور اتلاف وقت انجام می شوند)؛
 - ممانعت از شیوه های بازی غیر جذاب و تأخیرات عمدی در جریان بازی؛
 - کاهش تعداد وقفه های بازی؛
 - تشویق دفاع فعال و مبتنی بر توپ، با هدف تصاحب توپ و قطع کردن حمله حریفان بدون ارتکاب خطا؛
 - این مستلزم آن است که داوران در سراسر بازی مصرا نه روش های بازی غیرفعال را تشخیص داده و در ارتباط با آن قضاوت کنند.

موقعیت ها

- روش های بازی غیرفعال می تواند در کلیه مراحل حمله تیم از جمله موارد زیر، رخ دهد:
- هنگامی که توپ به کندی در زمین حرکت داده می شود؛
 - در جریان اولین تدارک حمله (به عبارتی، فاز تدارک حمله عادی)؛
 - پس از حملات ناموفق یا حرکات حمله ای که با پرتاب آزاد متوقف شده اند (به عبارتی فاز تدارک حمله در زمان کوتاه تر)؛
 - پس از وقفه های بازی (مانند تایم اوت تیمی)؛
- روش بازی غیرفعال مکرراً در موارد ذیل بیشتر دیده می شود:
- زمانی که امتیازها در لحظات پایانی مسابقه نزدیک به هم است؛
 - زمانی که تیمی مجبور به بازی با تعداد بازیکنان کمتر است (پنج به شش؛ چهار به شش؛ موارد دیگر)؛
 - موقعیت های دروازه خالی: تیم مهاجم بدون دروازه بان بازی می کند (هفت در مقابل شش؛ شش در مقابل شش؛ موارد دیگر)؛
 - دفاع فعال، ریتم حمله را مختل/قطع می کند و اجازه تغییر ریتم هدفمند را نمی دهد (معیارهای دقیق را ببینید)؛
 - تفاوت در سطح عملکرد دو تیم (برتری کلی یک تیم، به خصوص در دفاع)؛
 - حملات ناموفق یک تیم در بازه زمانی طولانی؛

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

مشاهده بازی غیرفعال؛

به منظور شناسایی و ارزیابی گرایش به بازی غیرفعال، لازم است معیارهای مشاهده‌ای متنوعی بر تمام بخش‌های حمله‌ی یک تیم، از زمان تصاحب توپ تا از دست دادن آن، اعمال گردد. با این وجود، موقعیت‌های خاصی هستند که داوران می‌توانند در آن‌ها بلافاصله بازی غیرفعال را اعلام کنند

معیارهای ذکر شده در ویژگی‌های ذیل کمتر به تنهایی کاربرد دارند، بلکه داوران باید آن‌ها را به‌طور کلی و در مجموع قضاوت کنند.

صرف نظر از این، موقعیت‌هایی وجود دارند (به بخش ه مراجعه کنید) که داوران می‌توانند فوراً و مستقیم برای اعلام بازی غیرفعال تصمیم بگیرند.

توجه:

اگرچه اعلام بازی غیرفعال زمانی که توپ خارج از بازی است امکان‌پذیر نیست، اما اقدامات تیم صاحب توپ در شرایطی که بازی قطع نشده است، باید مورد توجه قرار گیرد.

ارزیابی داوران از گرایش به بازی غیرفعال باید بر اساس معیارهای زیر باشد:

- **معیارهای کلی پیش از مسابقه** (شرایط خاص بازی (رتبه‌بندی، اهمیت نتیجه پایانی، سیستم حذفی و غیره)، خصوصیات کلی مسابقه و غیره)؛

- **معیارهای اضافی در موقعیت خاص بازی** (زمان، امتیاز فعلی، روند بازی، جریمه‌ها، وقت اضافه، عملکرد تیم‌ها و غیره)؛

- **فازهای بازی** (بازی سریع با ضد حملات سریع (موج اول، دوم و سوم)، پرتاب شروع سریع، اولین تدارک حمله با فاز تدارک حمله عادی؛ فاز تدارک حمله در زمان کوتاه‌تر (سازمان‌دهی مجدد))؛

- **معیارهای مشاهده‌ی خاص در فازهای مختلف بازی** (به بخش ب استفاده از علامت هشدار مراجعه کنید). به‌طور ویژه، تأثیر عملکرد دفاع فعال و منطبق با قوانین، همواره باید مد نظر قرار گیرد.

ب: بکارگیری علامت هشدار

علامت هشدار بخصوص در موقعیت‌های ذیل باید نشان داده شود:

۱. پس از تصاحب مجدد توپ: بازیکنان به‌کندی از نیمه زمین خود به نیمه زمین حریف حرکت می‌کنند.

بازی غیرفعال می‌تواند از لحظه‌ای که یک تیم مالکیت توپ را در نیمه زمین خود به دست می‌آورد، آغاز شود. یک معیار مشاهده‌ی مهم در این رابطه، نحوه‌ی حرکت تیم از نیمه زمین خود به نیمه زمین حریف است. این موضوع در موقعیت‌هایی که توپ در جریان بازی نیست نیز صدق می‌کند (به توضیح شماره‌ی ۲ نیز مراجعه کنید).

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

توجه:

موقعیت‌های مشابه همچنین می‌تواند در جریان تدارک حمله برای کاهش سرعت دفاع حریف رخ دهد. معیار مشاهده‌ی رایج این است که:

- پس از بازپس‌گیری توپ، بازیکنان به‌کندی از نیمه زمین خود به نیمه زمین حریف راه می‌روند.

توجه:

اگر توپ به‌کندی به نیمه زمین حریف پاس داده شود، داوران می‌توانند علامت هشدار را در شروع اولین تدارک حمله با فاز تدارک حمله عادی نشان دهند.

۲. یک بازیکن اجرای پرتاب قانونی را به تأخیر می‌اندازد.

مثال‌ها:

- به تأخیر انداختن پرتاب آزاد (با تظاهر به ندانستن محل خطا یا رفتارهای دیگر)؛

- به تأخیر انداختن پرتاب شروع (کندی دروازه‌بان در جمع کردن توپ، با پاس عمدی و اشتباه به وسط یا با قدم آهسته راه رفتن به مرکز زمین با توپ)؛

- به تأخیر انداختن پرتاب دروازه‌بان یا پرتاب اوت؛

توجه: داوران موظف‌اند به‌محض مشاهده‌ی این تأخیرها، به تیم‌ها تذکر دهند که از این اقدامات اجتناب کنند.

تا زمانی که توپ خارج از بازی است، نمی‌توان علامت هشدار را نشان داد؛ به‌محض اینکه توپ دوباره به بازی برگردانده شد، می‌توان آن را نشان داد. با این حال، زمانی که توپ خارج از بازی بوده است، باید به‌عنوان بخشی از فاز تدارک حمله کوتاه‌تر/طولانی‌تر در نظر گرفته شود.

در موقعیت‌های خاص (مانند لحظات کوتاه قبل از پایان بازی، کمبود بازیکن)، به داوران توصیه می‌شود به‌جای اینکه اجازه دهند زمان بازی بگذرد، تایم اوت بگیرند. سپس بازی مطابق با شرایط بازی، قبل از وقفه از سر گرفته خواهد شد.

۳. علامت هشدار در ارتباط با تعویض دیر هنگام در طول فاز تدارک حمله عادی

معیارهای مشاهده‌ی معمول عبارت‌اند از:

- همه‌ی بازیکنان قبلاً در وضعیت حمله مربوط به خود قرار گرفته‌اند؛

- تیم فاز تدارک حمله را با توالی پاس‌کاری آغاز نموده است؛

- در این لحظه، تیم تعویض انجام می‌دهد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

نکته:

داوران باید اطمینان حاصل کنند که یک بازیکن زمین از تیم مهاجم تعویض می‌شود، نه اینکه دروازه‌بان دوباره وارد زمین شود (بدون تأثیر بر احتمال بازی غیرفعال).
- معیار تکمیلی: تیم منتظر ورود بازیکن تعویضی است.

توضیح:

تیمی که حمله‌ی خود را با یک ضد حمله‌ی سریع (ضد حمله، پرتاب شروع سریع) از نیمه زمین خود آغاز می‌کند، اما پس از رسیدن به نیمه زمین حریف، نمی‌تواند بلافاصله یک فرصت گل به دست آورد، می‌تواند در طول انتقال به فاز تدارک حمله عادی، اقدام به تعویض سریع یک یا چند بازیکن کند، و این اقدام از سوی داوران به‌عنوان بازی غیرفعال تلقی نخواهد شد.

۴. علامت هشدار در خلال فاز تدارک حمله بیش از حد طولانی

اساساً هر تیم می‌تواند قبل از اینکه با تغییر سرعت، حمله هدفمند خود را تدارک ببیند، طی فاز ساخت حمله، موقعیت حمله خود را بسازد.
در اینجا دو فاز مختلف از تدارک حمله وجود دارد:

اولین تدارک حمله با فاز ساخت عادی حمله

پس از تصاحب توپ، اولین تدارک حمله در نیمه زمین حریف انجام شود، به شرطی که مدافعان در نیمه زمین تیم مهاجم یارگیری نفر به نفر انجام ندهند (شاید پس از یک ضد حمله ناموفق یا پرتاب شروع سریع نیز همین اتفاق بیفتد).

به‌عنوان مثال این اولین تدارک حمله به خاطر تعویض بازیکنان، طولانی‌تر شود.

ویژگی‌های اصلی فاز تدارک حمله در اولین موقعیت ساخت حمله این‌ها هستند:

- تعویض بازیکنان
- بازیکنان برای تدارک حمله در موقعیت‌های خود قرار می‌گیرند.
- توالی پاس‌های آماده‌سازی و/یا اقدامات حمله تاکتیکی (مانند حرکات عرضی، جابجایی‌ها بدون تغییر سرعت) با هماهنگی‌های تاکتیکی در تیم مهاجم (قرارهای درون تیمی).
- تدارک و شروع یک حمله تاکتیکی هدفمند (مثلاً: باز کردن بازی با حرکات انفرادی (تک‌به‌تک) یا حرکات تاکتیکی تیمی (حرکات عرضی، جابجایی) و غیره).

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

توجه:

پس از فاز مقدماتی تدارک حمله، معیارهای ذیل به عنوان شاخص‌هایی برای تعیین اینکه آیا تیم، اقدام حمله تاکتیکی هدفمندی را آغاز می‌کند، کاربرد دارند:

- تغییر ریتم هدفمند در تمام اقدامات حمله (پاس‌ها، دویدن‌ها، و غیره).
- حملات به سمت دروازه از مناطق خطرناک
- اقداماتی که در آن مهاجمان با مدافعان درگیر می‌شوند (مانند اینکه مدافعان مهاجمان را متوقف یا به‌طور غیرقانونی سد می‌کنند).

فاز تدارک حمله کوتاه‌تر

دو موقعیت مختلف وجود دارد که تیم حمله می‌تواند حمله هدفمند بعدی را از یک فاز تدارک کوتاه‌تر شروع کند:

۱. بازی پس از یک تلاش ناموفق در حمله ادامه می‌یابد (تلاش ناموفق در حمله، بازی بدون وقفه) مثلاً پرتاب قانونی و غیره) ادامه می‌یابد.

پس از فاز تدارک حمله، تیم مهاجم یک حرکت حمله تاکتیکی هدفمند همراه با تغییر سرعت انجام می‌دهد، اما این حرکت منجر به کامل شدن حمله نمی‌شود (شانس رسیدن به گل وجود ندارد، تیم مهاجم پس از یک شوت بی‌حاصل یا مسدود شده، مالکیت توپ را دوباره به دست می‌آورد و غیره).

۲. پس از یک حرکت حمله تاکتیکی هدفمند، بازی متوقف می‌شود و با یک پرتاب رسمی (پرتاب آزاد، پرتاب اوت و غیره) ادامه پیدا می‌کند.

موارد زیر برای هر دو موقعیت صدق می‌کند:

تیم حمله می‌تواند یک فاز تدارک حمله دیگر برای سازمان‌دهی و آماده کردن تاکتیک‌های هدفمند بعدی اجرا کند. ولی این فاز تدارک حمله بعدی باید کوتاه‌تر باشد.

معیارهای اضافی: توصیه می‌شود فاز تدارک حمله کوتاه‌تر، پس از پرتاب آزاد، پرتاب اوت یا پرتاب دروازه‌بان در پی یک شوت به دروازه که توسط مدافعان مسدود شده، شامل چهار تا شش پاس باشد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

ادامه بازی در موقعیت‌های مختلف

جدول زیر یک دید کلی از موقعیت‌های مختلف را فراهم می‌کند که می‌توانند با یک فاز تدارک حمله معمولی یا کوتاه‌تر شروع شوند.

جدول ۱: ادامه بازی در موقعیت‌های مختلف

بازی ادامه پیدا می‌کند با		
موقعیت	فاز عادی تدارک حمله	فاز کوتاه‌تر تدارک حمله
بازی سریع		
ضد حمله / پرتاب شروع فوری (موج اول، دوم، سوم) - توقف با پرتاب آزاد یا قطع بازی و رفتن به فاز تدارک حمله.	X	
ضد حمله / پرتاب شروع سریع - انتقال هدفمند از موج سوم به فاز تدارک حمله (توالی پاس‌های متعدد با اقدامات تاکتیکی هدفمند) - قطع با پرتاب آزاد یا قطع بازی و رفتن به فاز تدارک حمله.	X	
ضد حمله / پرتاب شروع سریع - انتقال هدفمند از موج سوم به فاز حمله - تظاهر به انتقال به فاز تدارک حمله عادی - اقدام نهایی هدفمند - قطع با پرتاب آزاد.	X	
شروع تدارک حمله		
فاز تدارک حمله عادی - تاکتیک‌هایی با تغییر ریتم ناموفق - سازمان‌دهی مجدد (بدون وقفه).		X
فاز تدارک حمله عادی - تاکتیک‌هایی با تغییر ریتم ناموفق - قطع با پرتاب آزاد.		X
فاز تدارک حمله عادی - تاکتیک‌هایی با تغییر ریتم ناموفق - شوت یا پاس مسدود شده (تیم مهاجم مالکیت توپ را حفظ می‌کند). توجه: توپ برای مدت مشخصی رها است.		X

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

در طول (یک) فاز تدارک حمله طولانی تر		
X		پرتاب آزاد/ پرتاب اوت پس از یک فاز تدارک حمله کوتاه تر
X		حمله ناموفق پس از فاز تدارک حمله کوتاه تر - بازی ادامه پیدا می کند.
X		فاز تدارک حمله کوتاه تر - تاکتیک هایی با تغییر ریتم ناموفق - شوت یا پاس مسدود شده (تیم مهاجم مالکیت توپ را حفظ می کند). توجه: توپ برای مدتی معین، رها شده است.
تایم اوت تیمی		
	X	تیم مالکیت توپ را در نیمه خود به دست می آورد- تایم اوت تیمی TTO فوری
	X	همه بازیکنان در موقعیت/تیم اولین فاز تدارک حمله عادی را شروع می کند - تایم اوت تیمی TTO فوری
X		فاز تدارک حمله عادی - تاکتیک هایی با تغییر ریتم ناموفق - تایم اوت تیمی TTO
موقعیت های خاص		
	X	تعطیل علیه تیم مدافع (با یا بدون علامت هشدار) - بازی بدون علامت هشدار ادامه پیدا می کند.
	X	پرتاب ۷ متر - توپ توسط دروازه بان مهار می شود - تیم مهاجم مالکیت توپ را حفظ می کند - تدارک حمله ادامه پیدا می کند.
	X	تیم مهاجم به دروازه شوت می کند (با یا بدون علامت هشدار) - توپ از دروازه یا دروازه بان مستقیماً به تیم مهاجم برمی گردد یا تیم مهاجم صاحب پرتاب اوت می شود.

۵. معیارهای رایج مشاهده یک فاز تدارک حمله بیش از حد طولانی

معیارهای ذیل برای مشاهده، که معمولاً به صورت ترکیبی دیده می شوند، برای فاز تدارک حمله بیش از حد طولانی کاربرد دارند:

- تیم مهاجم نمی تواند بین فاز تدارک حمله و یک حرکت حمله تاکتیکی هدفمند که به شانس رسیدن به گل می انجامد، تغییر ریتم ایجاد کند.
- بازیکنان درحالی که همچنان ایستاده اند یا از دروازه دور می شوند به دفعات توپ را دریافت می کنند.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

- بازیکنان درحالی که همچنان ایستاده‌اند یا حرکت کرده و از دروازه دور می‌شوند مکرراً توپ را به زمین می‌زنند (بدون دخالت مستقیم حریف).

توضیح:

حرکات اولیه حمله که در تک‌به‌تک، بازیکن با توپ، اغلب درحالی که توپ را دریبل می‌کند، سعی می‌کند حریف مستقیم را به جهت خاصی حرکت دهد تا سپس یک اقدام حمله هدفمند را آغاز کند، نباید در نظر گرفته شوند.

- چند پاس بین دو بازیکن بدون برخورد با مدافعین (بدون ایجاد موقعیت خطرناک روی دروازه).
- برگرداندن توپ به نیمه زمین خودی درحالی که تیم حریف هیچ‌گونه فشاری را وارد نمی‌کند.
- دفاع فعال، سرعت پاس‌ها/حرکات مهاجمان را قطع می‌کند.
- به‌طور کلی: بدون تماس با مدافع؛ وقتی با حریف روبرو می‌شود، بازیکن مهاجم زودتر از موعد برمی‌گردد، منتظر می‌ماند تا داوران بازی را قطع کنند، یا هیچ فضای بیشتری نسبت به مدافع به دست نمی‌آورد.
- توپ از دروازه و/یا مدافعان دور می‌شود.

توجه:

معیارهای تکمیلی برای ارزیابی فاز تدارک حمله کوتاه‌تر.

پس از چهار تا شش پاس در یک فاز تدارک حمله کوتاه‌تر (بسته به سطح عملکرد تیم‌ها)، تیم مهاجم باید اقدام حمله بعدی را با تغییر ریتم و در جهت دروازه آغاز کند (مانند تک‌به‌تک، کار تیمی، حرکات عرضی، انتقال). تعداد پاس‌های ذکر شده فقط به‌عنوان راهنما است و داوران نباید پاس‌ها را بشمارند.

اگر تیمی در یک حمله به دومین یا فازهای تدارک حمله کوتاه‌تر بعدی نیاز داشته باشد، تعداد پاس‌های آماده‌سازی حمله ممکن است کمتر از چهار تا شش باشد. اما در هر صورت، داوران باید حداقل سه پاس برای یک فاز تدارک حمله کوتاه‌تر برای مهاجم در نظر بگیرند، مگر اینکه تیم مهاجم اجرای پرتاب را به تأخیر انداخته باشد.

دفاع فعال

از نظر ایجاد تعادل بین حمله و دفاع، داوران باید بیش از هر چیز، اثر بازی دفاعی فعال را در نظر بگیرند. با بازی دفاعی فعال، مدافعان سعی می‌کنند بدون قطع بازی (بدون خطا/پرتاب آزاد) به تیم مهاجم فشار وارد کنند.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

تیم‌ها با استراتژی‌های دفاعی فعال، اهداف تاکتیکی زیر را دنبال می‌کنند:

- حمله/مسدود کردن پاس‌ها/فضاها.
- مجبور کردن مهاجمان به عقب رفتن در زمین (مهاجمان نمی‌توانند با اطمینان پاس دریافت کنند و باید عقب‌نشینی کنند، برای مثال:
- خراب کردن/مختل کردن ریتم حمله
- خراب کردن/مختل کردن زمان‌بندی تاکتیک‌ها.
- تحریک به پاس‌ها یا شوت‌های ناخواسته
- تحریک اشتباهات فنی/تاکتیکی.

توجه:

داوران باید به وضوح بین رفتار دفاعی که بیشتر بر خطا تمرکز دارد و بازی دفاعی فعال که سعی در فشار به حمله دارد (بدون خطا) تمایز قائل شوند.

خطاهایی که منجر به پرتاب آزاد می‌شوند.

وقفه‌های مکرری که منجر به پرتاب آزاد می‌شوند، همچنین می‌توانند برای ارزیابی بازی غیرفعال استفاده شوند. معیار مشاهده این است:

- بازیکن حمله که مالک توپ است، موجبات ایجاد وقفه را فراهم می‌کند (متوقف کردن حرکت به سمت دروازه، دور شدن از دروازه، منتظر سوت داوران شدن).

توجه:

اقدامات حمله‌ای که به وضوح هدفشان تحریک خطاها برای قطع بازی با پرتاب آزاد به جای ایجاد موقعیت گل است، نشانه‌های بازی غیرفعال هستند.

حرکات تهاجمی که به وضوح برای گرفتن خطا و در نتیجه توقف بازی با پرتاب آزاد به جای ایجاد موقعیت گل طراحی شده‌اند، نشان‌دهنده بازی غیرفعال هستند.

توجه به تفاوت در تاکتیک هدفمند نسبت به اقدامات معمول تک‌به‌تک، که هدفشان دستیابی به نفوذ موفقیت‌آمیز به سمت دروازه یا برتری موقعیتی نسبت به حریف است، بسیار مهم است.

توجه مهم: ارزیابی کیفیت تماس بدنی معمولی همواره بر عهده داوران است.

راهنمای کلی

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

داوران باید همواره کل روند حمله را از آغاز بررسی کنند:

- آیا تمایل به بازی غیرفعال از همان ابتدا وجود دارد؟
- شرایط بازی به چه صورت است؟ (نتیجه، زمان بازی، جرائم، برتری عمومی یک تیم و غیره)؟

استفاده از روش‌های تاکتیکی در حمله برای گمراه کردن داوران

امروزه به‌عنوان بخشی از روند توسعه بازی، می‌توان مشاهده کرد - به ویژه در موقعیت‌هایی که تیم مهاجم با نفرات کمتر یا با دروازه خالی بازی می‌کند - که تیم‌ها حرکات تهاجمی (مانند حرکات عرضی، انتقال‌ها) را بدون قصد حمله مستقیم به دروازه آغاز می‌کنند. این حرکات صرفاً برای گمراه کردن داوران و خریدن زمان انجام می‌شوند.

معیارهای مشاهده عبارت‌اند از:

- بازیکنان به موازات خط پرتاب آزاد و بدون تماس با مدافعان (اغلب دور از دروازه) می‌دوند؛
- بازیکنان صاحب توپ، به ویژه در موقعیت‌های تک‌به‌تک، زودتر از موعد از دروازه روی برمی‌گردانند (چرخش زودهنگام بالاتنه به سمت مسیر پاس؛ تماس چشمی با دریافت‌کننده پاس، بازیکنان به سمت دروازه نگاه نمی‌کنند) مخصوصاً در موقعیت‌های تک‌به‌تک؛
- بازیکنان عقب زمین، پاس‌های عمقی به بازیکن خط را به صورت نمایشی و بدون اینکه تهدید ایجاد کنند، انجام می‌دهند (ایجاد فضا برای پاس‌های عمقی یا عرضی با شانس رسیدن به گل بالا)؛
- جابجایی‌های پیاپی بدون حمله به مناطق خطرناک (به‌عنوان مثال، فضای خالی بین دو بازیکن دفاعی).

ارزیابی بازی غیرفعال در موقعیت هفت در برابر شش

مهم است که داوران به ساختار بازی که تغییر کرده توجه کنند. معمولاً، وقتی تیمی با شش بازیکن در مقابل هفت بازیکن بازی می‌کند، تاکتیک‌های گوناگونی قابل مشاهده است:

- حرکات محدود (عدم وجود حرکات روبه‌جلو یا حرکات عرضی واضح)؛
- بازیکنان عقب زمین در موقعیتی نزدیک‌تر به فضای دفاعی خود قرار می‌گیرند؛
- تغییر ریتم با پاس‌های انفجاری، پاس‌های سریع؛
- دریبل تاکتیکی برای حفظ مدافعان در موقعیت خود؛
- پاس‌های برگشتی پی‌درپی برای حفظ حریف در یک سمت زمین

در غیر این صورت، همان معیارهای مشاهده برای بازی غیرفعال اعمال می‌شود. باید در نظر داشت که تیم‌ها اغلب در این شرایط حملات طولانی انجام می‌دهند، زیرا از دست دادن توپ منجر به فرصتی برای حمله حریف

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

به دروازه خالی می‌شود.

نحوه رفتار مدافعان نیز یک معیار مهم برای ارزیابی است (دفاع فعال و بدون خطا برای برهم زدن سرعت مهاجمان در شرایط برتری عددی باید تشویق شود).

مدیریت بازی غیرفعال در اواخر بازی

در مجموع، خط معیار برای تصمیمات مربوط به بازی غیرفعال باید در سراسر بازی یکسان باشد. اما، در حمله‌ای که در آخرین دقیقه بازی اتفاق می‌افتد، و غالباً آخرین حمله نیز هست، تیم مهاجم ممکن است صرفاً به دنبال انجام یک حرکت تاکتیکی برنامه‌ریزی شده برای ایجاد موقعیت گل در لحظات پایانی بازی باشد.

نشان دادن علامت هشدار برای بازی غیرفعال چند ثانیه قبل از پایان بازی (مطابق با خط معیار برای کل بازی) منطقی نخواهد بود، زیرا هیچ پیامدی نخواهد داشت.

در نتیجه، داوران باید در مورد نشان دادن علامت هشدار، به محض تحقق معیارهای مشخص مشاهده برای بازی غیرفعال تعادل بین تیم‌های مهاجم و مدافع، بسته به وضعیت بازی (زمان باقی‌مانده، وضعیت کلی (امتیاز، نتیجه نهایی)) و رفتار تیم مهاجم از لحظه تصاحب توپ، تصمیم‌گیری کنند. با این حال، به تیم مهاجم باید زمان کافی برای یک فاز تدارک حمله عادی داده شود.

ج: چگونه باید از علامت هشدار استفاده کرد

اگر داور (داور زمین یا داور خط- دروازه) وقوع بازی غیرفعال را تشخیص داد، او دست خود را بالا می‌آورد (علامت دست شماره ۱۷) تا اعلام نماید که بنا بر تشخیص داوران، تیم صاحب توپ هیچ‌گونه تلاشی جهت ایجاد فرصت گل زدن به عمل نمی‌آورد. داوران باید علامت هشدار را به صورت هم‌زمان زمانی که بازیکن مالکیت توپ را در کنترل دارد، نشان دهند.

علامت هشدار مبین آن است که تیم صاحب توپ هیچ‌گونه تلاشی جهت ایجاد یک فرصت گل به عمل نمی‌آورد و یا اینکه به دفعات در شروع مجدد بازی تأخیر ایجاد می‌کند.

علامت هشدار ادامه خواهد یافت تا زمانی که:

- حمله خاتمه یابد، یا

- علامت هشدار از اعتبار خارج شود (توضیحات ذیل را ببینید)

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

یک حمله از زمانی آغاز می‌شود که تیم مالکیت توپ را به دست آورد و هنگامی که یک گل به ثمر می‌رسد و یا مالکیت توپ را از دست می‌دهد، خاتمه پیدا می‌کند.

علامت هشدار به صورت معمول برای زمان باقیمانده یک حمله بکار می‌رود. با این وجود در جریان یک دور از حمله، در دو موقعیت، تشخیص بازی غیرفعال خاتمه یافته و بلافاصله علامت هشدار باید متوقف شده و دست پایین آورده شود:

- ۱- تیم صاحب توپ به سمت دروازه شوت کند و توپ به وسیله دروازه یا دروازه بان برگشت داده شود و مستقیماً در اختیار تیم مهاجم قرار گیرد یا به تیم مهاجم پرتاب اوت یا پرتاب دروازه بان داده شود.
- ۲- بازیکن یا مسئول تیم دفاعی به سبب خطا یا رفتار خارج از روحیه ورزشی تحت قانون ۱۶، جریمه شخصی بگیرد.

در هر دو موقعیت فوق، به تیم صاحب توپ باید اجازه داد یک تدارک-حمله جدید عادی را اتخاذ نماید.

رهنمودهایی برای نشان دادن علامت هشدار

علامت هشدار نباید نشان داده شود

- در طول حرکات واضح و مؤثر تیم مهاجم،
- هنگامی که روش‌های تاکتیکی با تغییر ریتم آغاز می‌شوند.
- به طور کلی، علامت هشدار نباید بلافاصله پس از اجرای پرتاب آزاد نشان داده شود. ابتدا باید به تیم مهاجم فرصت ایجاد فاز جدید تدارک حمله داده شود (به جدول ۱ مراجعه کنید)
- زمان‌هایی در بازی که نشان دادن علامت هشدار مناسب است:
- پاس دادن به عقب زمین؛
- پاس دادن به هم تیم‌هایی که به سمت عقب در حال حرکت هستند؛
- مسیرهای احتمالی پاس کاری بازیکن صاحب توپ، با بازی دفاعی فعالانه، مسدود می‌گردند؛
- بازیکن صاحب توپ از دروازه فاصله گرفته و دور می‌شود.
- به طور کلی این زمانی رخ می‌دهد که شتاب، ریتم حمله یا روش‌های تاکتیکی مختل شوند.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

د: پس از نشان دادن علامت هشدار

هنگامی که داوران علامت هشدار برای بازی غیرفعال را نشان می دهند، تیم مهاجم حداکثر چهار پاس فرصت دارد تا حمله را با شوت به دروازه به پایان برساند (۷:۱۱-۱۲)

توجه:

فدراسیون های ملی حق دارند با توجه به سن بازیکنان و سطح مسابقات، قوانین متفاوتی را در مورد تعداد پاس ها در حوزه مسئولیت خود اجرا کنند. اما حداکثر تعداد پاس های مجاز، شش پاس است.

اعمال زیر به عنوان پاس منظور نمی گردد:

- اگر پاس ارسال شده به سبب تخلف بازیکن دفاعی، قابل کنترل نباشد.
- اگر پاس ارسال شده، به سبب دخالت بازیکن دفاعی از خط کناری یا خط بیرونی دروازه به خارج زمین برود.
- اگر پاس ارسال شده، توسط مدافع مسدود و منحرف شده و از خط کناری یا خط بیرونی دروازه خارج شود.

د ۳: نکاتی در ارتباط با حداکثر پاس ها

د ۳ الف: قبل از انجام پاس چهارم

- اگر داوران، یک پرتاب آزاد یا پرتاب-اوت برای تیم مهاجم اعلام نمایند در حالی که قبلاً علامت هشدار را نشان داده باشند، این موجب قطع شمارش پاس ها نخواهد شد.
- اگر یک پاس یا شوت به سمت دروازه توسط بازیکن زمین تیم دفاعی مسدود شد و توپ مجدداً به تیم مهاجم برگشت (حتی به عنوان پرتاب دروازه بان) به عنوان یک پاس حساب می شود.

د ۳ ب: پس از انجام پاس چهارم

- اگر یک پرتاب آزاد، پرتاب-اوت (یا پرتاب دروازه بان) پس از چهارمین پاس برای تیم مهاجم اعلام شود، آن تیم فرصت دارد این پرتاب را با یک پاس اضافی برای خاتمه حمله خود ترکیب نماید.
- به صورت مشابه اگر پرتاب انجام شده پس از پاس چهارم توسط تیم دفاعی مسدود شود و توپ منحرف شده و به بازیکن مهاجم برسد یا از خط کناری یا خط بیرونی دروازه عبور نماید، در چنین موقعیت هایی، تیم مهاجم می تواند حمله را با یک پاس اضافی خاتمه دهد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۳. قبل از انجام پاس پنجم:

داوران می‌توانند در موقعیت‌های ذیل بازی غیرفعال را اعلام کنند:

- بازیکنی که توپ دارد، برای مدت طولانی بدون حرکت می‌ایستد و به دنبال فرصتی برای پاس دادن می‌گردد.
- مهاجمان مرتباً به دنبال این هستند که از مدافعان خطا بگیرند و یک پرتاب آزاد به دست آورند.
- مهاجمان به سمت عقب زمین حرکت می‌کنند؛
- بازیکنی که توپ دارد، به دلیل دفاع فعال، توپ را به عقب زمین پاس دهد؛
- بازیکنی که توپ دارد، به دلیل دفاع فعال، امکان پاس دادن پیدا ندارد.

ه: شرایط خاصی که داوران می‌توانند مستقیماً در مورد بازی غیرفعال تصمیم‌گیری کنند

در شرایط خاص، داوران می‌توانند مستقیماً در هرزمانی، بدون نیاز به نشان دادن علامت هشدار، بازی غیرفعال را علیه تیم مهاجم اعلام کنند.

۱. صرف‌نظر کردن از یک شانس مسلم گل

معیارهای مشاهده عبارت‌اند از:

- مهاجم با توپ، مسیر مستقیم و باز به سمت دروازه دارد (فضاهای باز)
- بین دروازه و مهاجم با توپ، حریف مستقیمی وجود ندارد.
- مهاجمان با توپ از حرکت رو به جلو باز می‌ایستند، از یک شانس مسلم گل یا فرصت پاس‌کاری با هم‌تیمی حتی در موقعیت بهتر استفاده نمی‌کنند. باین‌حال، داوران باید تأثیر این پاس را در نظر بگیرند. اگر پاس به هم‌تیمی که در موقعیت بهتری است، ارسال شود، نمی‌توان مستقیماً بازی غیرفعال را اعلام کرد.

شرایط معمول بازی:

- متوقف کردن ضد حمله سریع (بدون حریف بین مهاجم و دروازه)
- عدم حمله به دروازه باوجود فرصت برای نفوذ باز در موقعیت حمله یا در شرایط دفاع تک‌به‌تک (فضاهای باز بزرگ).

۲. شوت‌های باز از گوش‌ها

در موقعیتی با شوت باز، جایی که فضای باز کافی در گوش وجود دارد، بازیکن گوش با کنترل کامل بدن و توپ به داخل محوطه دروازه می‌پرد (بدون تماس یا برخورد با حریف). بازیکن گوش به جای شوت به دروازه، توپ را به هم‌تیمی در عقب زمین پاس می‌دهد (همکاری مستقیم بین حالت حمله مهاجمانی که روی دروازه می‌پرند وجود ندارد).

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۳. دفاع تک به تک در نیمه زمین حریف

تیم مدافع در نیمه زمین حریف دفاع تک به تک انجام می دهد. تیم مهاجم هیچ تلاش جدی برای حمله به دروازه نمی کند.
معیارهای مشاهده:

- حرکاتی که هدفشان حمله به دروازه نیست (پرتاب، دریبل، پاس)، درحالی که بازیکنی که توپ دارد، تحت فشار حریف نیست
- باوجود گزینه های دیگر، یک پاس بلند به نیمه زمین تیم خودی داده می شود.
- بازیکنی که توپ دارد، درحالی که ثابت ایستاده، توپ را در همان نقطه به زمین می زند.

۵: پرتاب شروع (۱۰:۳)

اجرای پرتاب

به عنوان یک دستورالعمل مهم برای تفسیر قانون ۱۰:۳، داوران باید در ذهن خود داشته باشند که تیم ها را تشویق به استفاده از یک پرتاب-شروع سریع نمایند. این به بدین مفهوم است داوران باید از موشکافی اجتناب نموده و نباید جهت مداخله در پی فرصت بگردند یا آنکه تیمی را که برای یک پرتاب-شروع سریع تلاش می کند، جریمه نمایند.

به عنوان مثال، داوران باید از عواملی که مانع آمادگی آنها در جهت کنترل سریع موقعیت بازیکنان همانند یادداشت برداری و دیگر طرق مداخله می شود، اجتناب و دوری نمایند. داور زمین باید آماده باشد به محض اینکه پرتاب کننده به وضعیت صحیح رسید، سوت بزند، با فرض بر اینکه نیاز آشکاری برای اصلاح وضعیت دیگر بازیکنان وجود ندارد. داوران همچنین باید به خاطر داشته باشند که هم تیمی های پرتاب کننده بلافاصله پس از به صدا درآمدن صدای سوت، می توانند از خط میانی عبور نمایند (این یک استثناء در اصول اساسی اجرای پرتاب های رسمی است).

اجرای پرتاب بدون محوطه پرتاب شروع

اگرچه در قانون قید شده که پرتاب کننده باید در محدوده ۱/۵ متری نقطه مرکزی خط میانی مستقر شود، ولی داوران نباید در خصوص محل دقیق پرتاب و سانتی مترها حساسیت زیادی از خود نشان دهند. نکته مهم این است که باید از ایجاد حس بی عدالتی، عدم اطمینان و تردید برای تیم حریف در ارتباط با زمان و محل اجرای پرتاب اجتناب نمود.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

علاوه بر این، اغلب زمین‌ها فاقد نقطه مرکزی مشخصی می‌باشند و حتی برخی زمین‌ها به خاطر وجود آگهی‌های تبلیغاتی خط میانی مشخصی ندارند و در این شرایط هم پرتاب‌کننده و هم داور باید به صورت واضح وضعیت صحیح را تخمین بزنند و هرگونه اصرار بر روی محل دقیق پرتاب، غیرواقعی و نادرست است.

۶: تعریف "شانس مسلم گل" (۱۴:۱)

منظور از قانون ۱۴:۱، شانس مسلم گل هنگامی است که:

الف: بازیکن درحالی‌که کنترل بدن خود و توپ را دارد پشت خط محوطه – دروازه تیم مقابل یک فرصت مناسب برای شوت به سمت دروازه دارد، بدون آنکه هیچ‌کدام از بازیکنان حریف بتوانند به روش‌های قانونی مانع شوت او بشوند.

همچنین این موضوع قابل اجرا می‌باشد، هنگامی‌که بازیکن هنوز توپ را دریافت نکرده است اما آماده است که بلافاصله توپ را دریافت نماید و حریف در موقعیتی نیست که بتواند با روش‌های قانونی مانع رسیدن توپ به او شود.

ب: بازیکنی که کنترل توپ و بدن خود را دارد در حال دویدن (یا زمین زدن توپ، دریبل) در یک ضد-حمله به سمت دروازه‌بان در حرکت است، بدون آنکه هیچ‌کدام از بازیکنان تیم مقابل بتوانند مقابل او بیایند و ضد-حمله را متوقف نمایند.

همچنین این موضوع قابل اجرا می‌باشد، زمانی که بازیکن هنوز توپ را دریافت نکرده است اما آماده است که بلافاصله توپ را دریافت نماید، و دروازه‌بان تیم مقابل در یک برخورد تحت توضیحات قانون ۸:۵ مانع رسیدن توپ به او می‌شود، در این مورد خاص، وضعیت و موقعیت بازیکنان دفاع هیچ‌گونه تفاوت و اهمیتی ندارد.

ج: دروازه‌بان محوطه دروازه خود را ترک کرده و بازیکن مقابل همراه با توپ و کنترل بدن خود، یک موقعیت مسلم و بدون مانع جهت پرتاب توپ به دروازه خالی را دارد.

۷: توقف بازی توسط وقت‌نگه‌دار یا نماینده فنی (۱۸:۱)

اگر وقت‌نگه‌دار یا نماینده فنی در بازی مداخله نمایند در حالی که بازی قبلاً متوقف شده است، پس از آن شروع مجدد بازی با پرتابی متناسب با علت توقف آن خواهد بود.

اگر وقت‌نگه‌دار یا نماینده فنی در بازی مداخله نمایند و به این علت بازی متوقف شود درحالی‌که بازی در جریان بوده است، پس از آن طبق مقررات ذیل عمل می‌شود:

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

الف: خطای تعویض یا ورود غیرقانونی بازیکن به زمین (قوانین ۳-۲: ۴، ۵:۶)

بدون در نظر گرفتن مفهوم آوانتاژ که در قوانین ۱۳:۲، ۱۴:۲ قید گردیده، اساساً وقت‌نگه‌دار (یا نماینده فنی) باید بلافاصله بازی را متوقف نمایند اگر به دلیل چنین توقفی در بازی که ناشی از تخلف تیم دفاعی باشد، یک شانس مسلم گل از بین برود، آنگاه تحت قانون ۱۴:۱ الف باید یک پرتاب ۷-متر اعلام شود. در دیگر موارد شروع مجدد بازی به وسیله پرتاب آزاد خواهد بود.

بازیکن متخلف متناسب با قانون ۱۶:۳ الف جریمه می‌شود. باین وجود، در موارد ورود غیرقانونی تحت قانون ۴:۶ در موارد یک شانس مسلم گل، آنگاه بازیکن بر طبق قانون ۱۶:۶ ب در ترکیب با قانون ۸:۱۰ ب جریمه می‌گردد.

ب: توقف بازی به دلایل دیگر، از جمله رفتار خارج از روحیه ورزشی در منطقه تعویض

۱) مداخله توسط وقت‌نگه‌دار

وقت‌نگه‌دار باید تا اولین توقف بعدی بازی تأمل نماید، پس از آن به داوران اطلاع دهد. باین حال، اگر وقت‌نگه‌دار بازی را در حالی متوقف نماید که توپ در جریان بازی است، آنگاه بازی با پرتاب آزاد توسط تیمی که هنگام توقف بازی مالک توپ بوده، مجدداً شروع می‌شود. اگر توقف بازی به علت تخلف تیم دفاعی باشد، و در نتیجه آن یک شانس مسلم گل از بین برود، آنگاه متناسب با قانون ۱۴:۱ ب، باید یک پرتاب ۷-متر اعلام شود.

مفاد فوق قابل اجرا است، اگر وقت‌نگه‌دار به علت درخواست تایم-اوت تیمی بازی را متوقف نماید، و داوران به علت عدم تطابق اعلام درخواست و مالکیت توپ درخواست‌کننده، آن را نپذیرند، اگر در این شرایط به علت توقف بازی یک شانس مسلم گل از بین رفته برود، آنگاه یک پرتاب ۷-متر باید اعلام شود.

در شرایطی که داوران تخلفی را خود مشاهده نکرده باشند، وقت‌نگه‌دار حق ندارد پیشنهاد دهد که چه جریمه‌ای علیه بازیکن یا مسئول تیم اعلام شود. در چنین مواردی آن‌ها فقط می‌توانند به صورت غیررسمی شرایط را منتقل و تذکر دهند. اگر تخلفی تحت قوانین ۸:۶ یا ۸:۱۰ اتفاق افتاده باشد، آن‌ها باید گزارش بنویسند.

۲) مداخله توسط نماینده فنی

نماینده‌های فنی فدراسیون بین‌المللی هندبال، فدراسیون قاره‌ای یا فدراسیون ملی، که مسئولیت بازی را بر عهده دارند، در صورت تخلف از قوانین، یا تخلف از مقررات منطقه تعویض حق دارند که در خصوص تصمیمات ممکن به داوران اطلاع رسانی نمایند (به استثناء مواردی که تصمیمات داوران بر اساس مشاهدات حقایق باشد). نماینده فنی ممکن است بلافاصله بازی را متوقف نماید، در این موارد، شروع مجدد بازی به وسیله پرتاب آزاد توسط تیمی خواهد بود که خطای منجر به توقف بازی را انجام نداده باشد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

اگر توقف بازی به علت تخلف تیم دفاعی باشد و توقف بازی منجر به، از بین رفتن یک شانس مسلم گل گردد، آنگاه متناسب با قانون ۱۴:۱ الف باید یک پرتاب ۷-متر اعلام شود.

داوران ملزم هستند که بر طبق تذکر نماینده فنی، جرائم شخصی اعلام نمایند.

حقایق مربوط به موارد نقض قوانین ۸:۶ یا ۸:۱۰ باید در گزارش داوران نوشته شود.

۸: بازیکن آسیب دیده (۴:۱۱)

اگر به نظر برسد که بازیکنی آسیب دیده است، اقدامات ذیل باید انجام شود:

الف: اگر داوران کاملاً مطمئن باشند که بازیکن آسیب دیده نیاز به مراقبت های پزشکی در زمین دارد، آنها بلافاصله علائم دست شماره ۱۵ و ۱۶ را نشان می دهند. بنابراین، بازیکن مذکور پس از دریافت مراقبت های درمانی باید مطابق با پاراگراف دوم قانون ۴:۱۱ عمل نماید.

در تمامی حالات دیگر، داوران می توانند از بازیکن بپرسند که آیا تمایل دارد که بیرون از زمین مراقبت های درمانی را دریافت نماید. اگر این بازیکن آسیب دیده امکان پذیر نبود، داوران علائم دست شماره ۱۵ و ۱۶ را نشان می دهند. در این شرایط پاراگراف دوم قانون ۴:۱۱ قابل اجرا می باشد.

تخلف از این مقررات به عنوان رفتار خارج از روحیه ورزشی جریمه می شود.

اگر بازیکنی که باید در خلال سه حمله زمین بازی را ترک نماید، به مدت ۲-دقیقه تعلیق شود، او می تواند بدون احتساب تعداد حمله های انجام شده، پس از اتمام زمان تعلیق خود مجدداً وارد زمین شود.

اگر مسئولین تیم از ارائه مراقبت های درمانی ضروری خودداری نمایند، "سرپرست مسئول تیم" باید به صورت پیش رونده جریمه شود (نگاه کنید به پاراگراف سوم ۴:۲)

ب: وقت نگه دار ، منشی یا نماینده فنی مسئولیت کنترل تعداد حملات را بر عهده دارند ، به محض اینکه بازیکن مجاز به ورود مجدد به زمین گردید ، آنها باید به تیم مربوطه اطلاع دهند.

یک حمله از زمان مالکیت توپ آغاز می شود و هنگامی که گلی به ثمر می رسد یا اینکه تیم مهاجم توپ را از دست بدهد، خاتمه می یابد.

اگر تیمی که بازیکنش نیاز به مراقبت های پزشکی دارد ، توپ را در مالکیت خود داشته باشد، این حمله به عنوان اولین حمله این تیم محسوب می شود.

ج: در موارد ذیل پاراگراف دوم قانون ۴:۱۱ قابل اجرا نیست:

هنگامی که مراقبت های پزشکی لازم در زمین بازی نتیجه عمل غیرقانونی بازیکن حریف باشد که منجر به اعلام جریمه پیش رونده توسط داوران شود.

اگر توپ به سر دروازه بان برخورد نماید و مراقبت های پزشکی در زمین ضروری باشد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۳. مقررات منطقه تعویض

۱- منطقه تعویض بیرون خط کناری، در سمت چپ و راست امتداد خط میانی تا انتهای نیمکت ذخیره تیم مربوطه (همانگ با ردیف صندلی‌هایی که مجاز هستند) و همچنین در صورت وجود فضای مناسب نیز پشت نیمکت ذخیره قرار دارد (قوانین و مقررات هندبال: شکل ۱ الف و ب)

مقررات فدراسیون بین‌المللی هندبال و فدراسیون قاره‌ای جهت رویدادها / مسابقات مربوطه، تجویز نموده که نیمکت‌های تیم و همچنین "محوطه مربیگری" (۱:۱۱) باید از فاصله ۳/۵ متری خط میانی شروع شود. همچنین مقررات فوق برای مسابقات در کلیه سطوح دیگر نیز قابل اجرا می‌باشد. در امتداد خط کناری و در مقابل نیمکت ذخیره تیم‌ها، هیچ چیز دیگری نباید وجود داشته باشد (حداقل برای ۸ متر از خط میانی).

۲- فقط بازیکنان و مسئولین تیم که در برگه مسابقه ثبت شده‌اند مجاز به حضور در منطقه تعویض می‌باشند (۲-۱: ۴).

در صورت نیاز به مترجم، وی باید پشت نیمکت ذخیره تیم مستقر شود.

۳- مسئولین تیم در منطقه تعویض باید به صورت کامل ملبس به لباس ورزشی یا لباس شخصی باشند. استفاده از

رنگ‌هایی که ممکن است باعث اشتباه بازیکنان زمین حریف شود، مجاز نمی‌باشد.

۴- وقت‌نگه‌دار و منشی باید در خصوص کنترل حاضرین در منطقه تعویض، قبل از شروع و در خلال بازی، داوران را کمک و یاری دهند.

اگر قبل از شروع بازی، تخلفاتی در ارتباط با مقررات منطقه تعویض مشاهده گردد، تا اصلاح و رفع تخلفات قیدشده، بازی نباید شروع شود. اگر این قوانین در خلال جریان بازی نقض گردند، آنگاه پس از اولین توقف، تا رفع و اصلاح موارد اشکال، بازی نمی‌تواند ادامه پیدا کند.

۵- مسئولین تیم این حق و وظیفه را دارند که در خلال بازی، تیم خود را به وسیله اعمال ورزشی و بازی جوانمردانه در چارچوب قوانین، به نحو صحیح هدایت و رهبری نمایند. اساساً آن‌ها باید روی نیمکت ذخیره بنشینند.

با این وجود، مسئولین تیم مجاز هستند در "منطقه مربیگری" (۱:۱۱) حرکت نمایند.

"منطقه مربیگری" در حدفاصل ۳.۵ متر از خط مرکزی و ۸ متر از خط بیرونی دروازه (خط عرضی) قرار دارد و در صورت امکان، فضای پشت نیمکت ذخیره را نیز شامل می‌گردد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

انتهای "منطقه مربیگری" باید با یک خط یا نوار چسبی به طول ۵۰ سانتی متر و عرض ۵ سانتی متر یا نواری که به خط کناری خارج از زمین بازی متصل است، مشخص شود.

تحرک و اتخاذ موقعیت‌های گوناگون در منطقه مربیگری به منظور ارائه نکات تاکتیکی و ارائه مراقبت‌های پزشکی مجاز می‌باشد. اساساً، در آن واحد فقط یک نفر از مسئولین مجاز است که بایستد یا حرکت نماید. با این وجود، موقعیت یا رفتار وی نباید دخالتی در رفتار بازیکنان در زمین بازی داشته باشد. در صورت تخلف از مقررات فوق، مسئول مربوطه به صورت پیش‌رونده جریمه می‌شود.

البته، یک مسئول تیم زمانی که می‌خواهد بلافاصله کارت سبز را برای درخواست تایم-اوت تیمی ارائه نماید، می‌تواند منطقه مربیگری را ترک نماید. علیرغم این، مسئول تیم مجاز نیست که همراه با کارت سبز منطقه مربیگری را ترک کرده و کنار میز منشی جهت ایجاد موقعیت مناسب برای ارائه درخواست تایم-اوت تیمی در انتظار بماند.

"سرپرست مسئول تیم" همچنین ممکن است منطقه مربیگری را در موقعیت‌های خاص، به عنوان مثال، برای تماس مناسب با وقت‌نگه‌دار یا منشی ترک نماید.

اساساً بازیکنان حاضر در منطقه تعویض باید روی نیمکت ذخیره بنشینند.

با این وجود، بازیکنان اجازه دارند:

- در صورت وجود فضای کافی پشت نیمکت ذخیره و عدم ایجاد مزاحمت و بی‌نظمی، بدون توپ بدن خود را گرم نمایند.

موارد ذیل برای بازیکنان و مسئولین تیم مجاز نمی‌باشد:

- ایجاد مزاحمت یا توهین و فحاشی به داوران، وقت‌نگه‌دار، منشی، مسئولین تیم و تماشاگران، با رفتاری تحریک‌کننده، معترضان یا دیگر روش‌های خارج از روحیه ورزشی (کلامی و گفتاری، با چهره و صورت یا ژست و حالت)

- ترک منطقه تعویض به منظور اثر گذاری بر بازی

مسئولین تیم و بازیکنان به صورت عمومی باید در منطقه تعویض تیم خود باقی بمانند. اگر یک مسئول تیم، منطقه تعویض را به قصد موقعیت دیگری ترک نماید، او حق رهبری و هدایت تیم خود را از دست می‌دهد و باید به منطقه تعویض بازگردد تا مجدداً این حق را به دست آورد.

عموماً، بازیکنان و مسئولین تیم همچنان، در سراسر بازی تحت نظارت و حیطه قضاوت داوران قرار دارند، و اگر بازیکن یا مسئول تصمیم بگیرند که زمین بازی و یا منطقه تعویض را به قصد موقعیت دیگری ترک نمایند، آنگاه قوانین معمول برای جرائم شخصی قابل اجرا می‌باشد. بنابراین، رفتار خارج از روحیه ورزشی، رفتار شدید خارج از روحیه ورزشی و رفتار بی‌نهایت شدید و افراطی خارج از روحیه ورزشی، چه داخل زمین و چه در منطقه تعویض باید بر مبنای یک روش و منوال جریمه شوند.

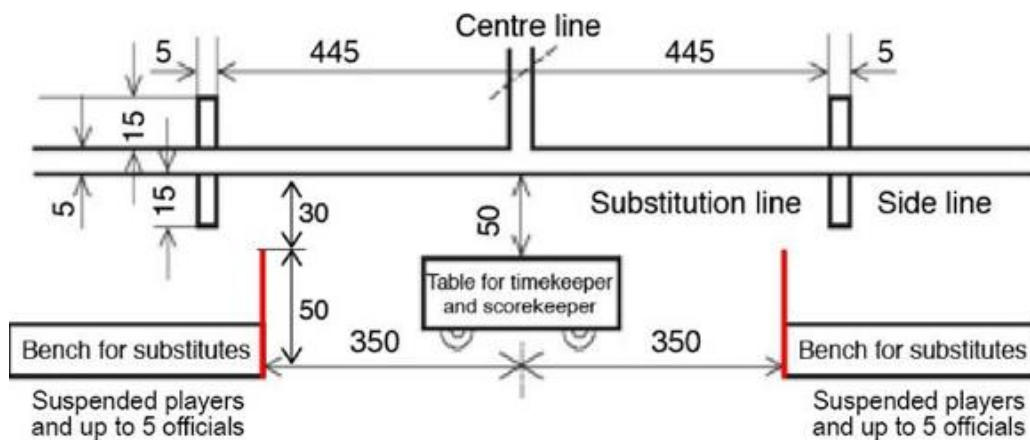
۶- در صورت نقض مقررات منطقه تعویض، داوران یا نماینده فنی ملزم می‌باشند که متناسب با قوانین پاراگراف سوم ۴:۲، ۱۶:۱ ب، ۱۶:۳ د-و یا ۱۶:۶ ب-د اقدام نمایند. (اخطار، تعلیق، دیسکالیفه)

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۴. رهنمودها و تفاسیر

علامت گذاری زمین بازی (قانون ۱ ، مقررات منطقه تعویض بخش ۱)

خط محدوده "محوطه مربیگری" به منظور اطلاع رسانی تعبیه شده است. این خط ۵۰ سانتی متر طول دارد و در فاصله ۳۵۰ سانتی متری از امتداد خط میانی رسم می شود (بیرون زمین و موازی با خط میانی) این خط از ۳۰ سانتی متری لبه بیرونی خط کناری رسم می شود (ابعاد شرح داده شده)

دروازه های ضد واژگونی (قانون ۱:۲)

دروازه ها باید محکم به کف یا دیوارهای پشت آنها متصل شوند یا دارای سیستم ضد واژگونی باشند. این ماده جدید با هدف جلوگیری از حوادث تصویب شده است.

مصدومیت دروازه بان در ارتباط با پرتاب آزاد متناسب با قانون ۲:۵

اگر دروازه بان در ارتباط با پرتاب آزاد پس از علامت پایانی آسیب ببیند، تیم مدافع مجاز است دروازه بان را تعویض نماید. این استثناء برای بازیکنان زمین تیم دفاعی قابل اجرا نیست.

پرتاب آزاد یا پرتاب ۷ متر پس از علامت پایانی (۲:۶، ۸:۱۱ الف)

در صورت تخلف یا رفتار غیر ورزشی مدافعین در حین اجرای پرتاب آزاد یا پرتاب ۷ متر پس از علامت پایانی ، این مدافعان باید شخصاً طبق قوانین ۱۶:۳، ۱۶:۶ یا ۱۶:۹ جریمه شوند و پرتاب باید تکرار شود (پاراگراف سوم قانون ۱۵:۹). قانون ۸:۱۱ الف در چنین مواردی قابل اجرا نمی باشد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

تایم - اوت تیمی (قانون ۲:۱۰ ، توضیحات پیرامون قوانین شماره ۳)

شروع ۵ دقیقه پایانی بازی وقتی خواهد بود که ساعت ۵۵/۰۰ یا ۵/۰۰ را نشان دهد.

استفاده از توپ ذخیره (قانون ۳:۳)

فدراسیون بین المللی هندبال، کنفدراسیون های قاره ای و فدراسیون های ملی این حق را دارند که اجازه استفاده از توپ های ذخیره را که روی میز وقت نگه دار قرار نمی گیرند را دارند. تصمیم گیری در خصوص استفاده از توپ ذخیره بر اساس قانون ۴:۳ توسط داوران می باشد.

تعویض بازیکنان و مربیان (قانون ۴:۱، ۴:۲)

در صورتی که یک تیم از حداکثر تعداد بازیکنان (قانون ۴:۱) یا مسئولین (قانون ۴:۲) مجاز استفاده نکرده باشد، مجاز است:

- ثبت فردی که در ابتدا به عنوان بازیکن ثبت شده بوده به عنوان مسئول
- ثبت فردی که در ابتدا به عنوان بازیکن ثبت شده بوده به عنوان مسئول

این تغییرات نباید موجب گردد که حداکثر تعداد بازیکنان و مسئولین از حد مجاز بیشتر گردد. نقش اولیه بازیکن یا مسئول در برگ گزارش مسابقه باید حذف شود. جایگزینی مجدد بازیکن یا مسئول در وظیفه اصلی وی که در این میان حذف شده است مجاز نیست. علاوه بر این، حذف شرکت کننده ای که عملکرد خاصی از لحاظ جرائم دارد به منظور تغییر در ظرفیت های ممکن، علیرغم وجود حداکثر تعداد مجاز، امکان پذیر نمی باشد. ثبت نام یک نفر هم به عنوان بازیکن و هم به عنوان مسئول مجاز نیست.

فدراسیون بین المللی هندبال، کنفدراسیون های قاره ای و فدراسیون های ملی این حق را دارند که مقررات مربوط به این تغییرات را در حوزه مسئولیت خود اعمال کنند .

جرائم شخصی ناشی از تغییر وظایف (اخطار، تعلیق) به ترتیب برای سهمیه تیمی و سهمیه "بازیکن" و "مسئول" در نظر گرفته می شود.

تعویض بازیکنان (قانون ۴:۴)

بازیکنان همواره می توانند از طریق خط منطقه تعویض تیم خود ، از زمین بازی خارج یا وارد شوند. بازیکنان آسیب دیده که در زمان توقف بازی، از زمین خارج می شوند ، از این امر مستثنی می باشند.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

این قبیل بازیکنان را نباید مجبور نمود که از طریق خط تعویض از زمین خارج شوند ، واضح است که آنها نیاز دارند که در منطقه تعویض و یا رختکن مراقبت‌های پزشکی دریافت نمایند. علاوه بر این، داوران به‌منظور کاهش توقف در بازی باید به بازیکن جایگزین اجازه دهند که قبل از خروج بازیکن آسیب‌دیده، وارد زمین شود.

ورود به زمین (قوانین ۴:۴-۴:۶)

خطای تعویض هنگامی رخ می‌دهد که دستکم یک‌پای بازیکن ترک کننده و یک‌پای بازیکن وارد شده به زمین در زمان مشابه بر روی زمین بازی قرار بگیرد.

ورود به‌عنوان یک بازیکن اضافی هنگامی رخ می‌دهد که بازیکن هر دو پای خود را درون زمین بگذارد و بدون اینکه هیچ‌یک از هم‌تیمی‌های او از زمین خارج نشود.

تخطی از خطوط تعویض زمانی اتفاق می‌افتد که بازیکن از منطقه تعویض و یا نیمه زمین تیم مقابل از زمین بازی خارج و یا به آن وارد شود.

بازیکنان اضافی (پاراگراف اول قانون ۴:۶)

اگر بازیکنی بدون انجام تعویض به‌صورت اضافی وارد زمین شد، بازیکن مذکور ۲-دقیقه تعلیق می‌شود.

اگر امکان تشخیص بازیکن متخلف وجود نداشت، موارد ذیل به کار گرفته می‌شود:

-نماینده فنی یا داوران به ترتیب به "سرپرست مسئول تیم" توصیه می‌نمایند که بازیکن متخلف را معرفی نمایند

-بازیکن معرفی شده باید به‌عنوان جریمه شخصی ۲-دقیقه تعلیق شود.

-در مواقعی که "سرپرست مسئول تیم" از معرفی بازیکن متخلف خودداری می‌نماید ، نماینده فنی یا داوران به ترتیب، بازیکنی را مشخص می‌نمایند بازیکن مذکور باید به‌عنوان جریمه شخصی ۲-دقیقه تعلیق شود.

توجه:

- فقط بازیکنانی که در زمان توقف قطع بازی در زمین بوده‌اند را می‌توان به‌عنوان "بازیکن متخلف" معرفی نمود.

- در مواردی که "بازیکن متخلف" سومین تعلیق خود را بگیرد، او متناسب با قانون ۱۶:۵ باید دیسکالیفه گردد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

ورود بازیکن با رنگ متفاوت پیراهن و شماره اشتباه (۴:۷، ۴:۸)

نقض قوانین ۴:۷ و ۴:۸ منجر به تغییر مالکیت توپ نخواهد شد. بلکه فقط منجر به قطع بازی می شود تا به بازیکن دستور داده شود اشتباه را تصحیح نماید و پس از آن بازی با یک پرتاب برای تیمی که توپ را در اختیار داشت مجدداً شروع می شود.

تجهیزات فنی در منطقه تعویض (۴:۷-۴:۹)

فدراسیون بین المللی هندبال، کنفدراسیون های قاره های و فدراسیون های ملی این حق را دارند که اجازه دهند از تجهیزات فنی در منطقه تعویض استفاده شود. این تجهیزات باید به شیوه ای منصفانه استفاده شود و شامل تجهیزاتی برای برقراری ارتباط با یک مسئول یا بازیکن دیسکالیفه شده و محروم نمی شود.

وسایل ممنوع ، کلاه ایمنی، محافظ صورت و زانو (قانون ۴:۹)

انواع گوناگون ماسک صورت و کلاه ایمنی در هر سایز و اندازه ای ممنوع می باشد. نه تنها ماسک تمام صورت بلکه ماسک برای پوشش دادن به قسمتی از صورت نیز ممنوع می باشد. در صورت لزوم استفاده از محافظ زانو، وجود قطعات فلزی در آن ممنوع می باشد. قطعات پلاستیکی آن نیز باید کاملاً پوشیده شوند. در صورت لزوم استفاده از محافظ قوزک پا، تمامی قسمت های سخت شامل فلز و پلاستیک باید کاملاً پوشانیده شوند.

استفاده از محافظ آرنج (آرنج بند) تنها در صورتی امکان پذیر است که جنس آن از مواد نرم باشد. فدراسیون ها و همچنین داوران مجاز به اعطا هیچ گونه استثنائی در این خصوص نمی باشند، علیرغم این، چنانچه سرپرست مسئول تیم، موارد مورد شک و تردید را به نماینده فنی یا داوران یادآوری نماید، آن ها بر اساس مفاد مندرج در قانون ۴:۹ و همچنین مقررات مربوط به تجهیزات محافظ و لوازم جانبی تصمیم گیری خواهند کرد. در این مفهوم "خطرناک نبودن" و کسب "آوانتاژ نامناسب" از مهم ترین اصول هستند. این تصمیم با هماهنگی کمیسیون پزشکی IHF اتخاذ می شود. برای آشنایی بیشتر لطفاً به مقررات مربوط به تجهیزات محافظ و لوازم جانبی مراجعه کنید.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

چسب (قانون ۴:۹)

استفاده از چسب مجاز می باشد، چسب را می توان روی کفش قرار داد. این مطلب سلامت حریف را به خطر نمی اندازد.

علیرغم این، قرار دادن چسب روی دست و یا مچ مجاز نمی باشد. این برای سلامتی حریف خطرناک است زیرا ممکن است چسب به چشم و یا به صورت آن ها برسد. طبق قانون ۴:۹ این عمل مجاز نمی باشد. فدراسیون های ملی حق دارند محدودیت های بیشتری برای منطقه خود اتخاذ نمایند.

کمک به بازیکنان آسیب دیده (۴:۱۱)

در مواردی که چند بازیکن از یک تیم آسیب دیده اند، به عنوان مثال در اثر برخورد با یکدیگر، داوران و یا نماینده فنی می توانند به افراد واجد شرایط اضافی به منظور کمک به بازیکنان آسیب دیده اجازه ورود به زمین دهند. علاوه بر این نماینده فنی و داوران باید نظارت لازم را بر پزشکیاری که ممکن است وارد زمین شود، داشته باشند.

دروازه بان آسیب دیده (۶:۸)

هنگامی که توپ به دروازه بان برخورد می کند و او قادر به حرکت نیست، اساساً در این قبیل موارد، حفاظت از دروازه بان اولویت اصلی می باشد. در این شرایط شروع مجدد بازی به روش های گوناگون ذیل امکان پذیر است: توپی که از محوطه دروازه به بیرون (زمین بازی) باز می گردد در جریان بازی باقی می ماند. الف: توپ از خط کناری یا از خط بیرونی دروازه خارج شود، یا داخل محوطه دروازه ساکن و یا در حال غلتیدن باشد.

اعمال صحیح قوانین: بلافاصله توقف بازی، پرتاب-اوت، پرتاب دروازه بان یا پرتاب آزاد می باشد (بسته به وضعیت بازی در هنگام قطع بازی) موارد ذکر شده برای شروع مجدد بازی اعمال می شود.

ب: داوران بلافاصله بازی را متوقف می کنند قبل از اینکه توپ از خط کناری یا خط بیرونی دروازه عبور نماید یا قبل از اینکه توپ در محوطه دروازه متوقف شود یا حالت غلطان به خود بگیرد.

اعمال صحیح قوانین: شروع مجدد بازی با پرتابی متناسب با موقعیت خواهد بود.

ج - توپ در فضای بالای محوطه دروازه می باشد.

اعمال صحیح قوانین:

یک یا دو ثانیه تأمل می شود تا یک تیم مالک توپ شود، پس از آن توقف بازی و شروع مجدد بازی به وسیله پرتاب آزاد توسط تیمی که مالک توپ است.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

د - درست در لحظه‌ای که توپ در هوا است داوران سوت می‌زنند و بازی را متوقف می‌نمایند.
اعمال صحیح قوانین: شروع مجدد بازی به‌وسیله پرتاب آزاد توسط تیمی که آخرین بار مالک توپ بوده.
ه - توپ پس از برخورد با دروازه‌بان آسیب‌دیده ناتوان از حرکت برگشت داده می‌شود و در اختیار یک بازیکن مهاجم قرار می‌گیرد.
اعمال صحیح قوانین: بلافاصله بازی متوقف می‌شود و شروع مجدد بازی با پرتاب آزاد توسط تیم مالک توپ خواهد بود.

توجه:

در چنین مواردی پرتاب ۷-متر هرگز امکان‌پذیر نیست. داوران به‌منظور محافظت از سلامتی دروازه‌بان، تعمداً بازی را متوقف می‌نمایند. بنابراین، موضوع "سوت نابهنگام" متناسب با قانون ۱۴:۱ ب اینجا اصلاً مطرح نیست.

شمارش تعداد پاس‌ها پس از علامت هشدار (قانون ۷:۱۱)

بخش پشتیبانی آموزش ضمیمه ۳ را نگاه کنید.

دیسکالیفه دروازه‌بان (توضیح قانون ۸:۵)

این قانون زمانی اعمال می‌شود که دروازه‌بان از داخل محوطه دروازه بیرون آمده یا در موقعیتی مشابه خارج از محوطه دروازه قرار می‌گیرد و از مقابل با حریف برخورد می‌نماید. این قانون قابل اجرا نیست هنگامی که:
الف: دروازه‌بان در همان جهت بازیکن مقابل می‌دود، مثلاً پس از ورود مجدد به زمین از طریق محوطه تعویض
ب: توپ بین مهاجم و دروازه‌بان قرار دارد و مهاجمی که به دنبال توپ می‌دود، این امکان را دارد که از برخورد اجتناب نماید.

در چنین شرایطی، داوران بر اساس مشاهدات خود از حقایق تصمیم می‌گیرند.

مداخله بازیکنان و مسئولین اضافی (قوانین ۸:۵، ۸:۶، ۸:۹، ۸:۱۰ ب)

در مواقع مداخله بازیکنان یا مسئولین اضافی در زمین بازی، تصمیم در مورد جریمه و چگونگی ادامه بازی، متناسب با معیارهای ذیل می‌باشد:

- بازیکن یا مربی
- از بین بردن یک شانس مسلم گل

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

با توجه به معیارهای ذکر شده، شرایط ذیل ممکن است اتفاق بیفتد:

الف: در خلال یک شانس مسلم گل، یک بازیکن که در فرایند تعویض نبوده، به صورت اضافه وارد زمین شود. اعمال صحیح قوانین: پرتاب ۷-متر، دیسکالیفه همراه با گزارش

ب: خطای تعویض: وقت‌نگه‌دار / نماینده فنی در خلال شانس مسلم گل سوت می‌زنند. اعمال صحیح قوانین: پرتاب ۷-متر، ۲-دقیقه تعلیق

ج: در خلال یک شانس مسلم گل یک مسئول تیم وارد زمین شود. اعمال صحیح قوانین: پرتاب ۷-متر ، دیسکالیفه همراه با گزارش

د: موقعیت بند ج، اما شانس مسلم گل وجود ندارد. اعمال صحیح قوانین: پرتاب آزاد، جریمه پیش‌رونده

اقدامات دیگر پس از یک دیسکالیفه همراه با گزارش (قوانین ۸:۶ ، ۸:۱۰ الف ب،)

معیارها برای بالاترین سطح جرائم در این خصوص برای (رفتار غیرقانونی) قانون ۸:۶ و برای (رفتار خارج از روحیه ورزشی) قانون ۸:۱۰ مشخص شده است. همچنین نگاه کنید به بخش دوم قانون ۸:۳.

همان‌گونه که عواقب جرائم مرتبط با قوانین ۸:۶ یا ۸:۱۰ در جریان بازی، تفاوتی با جرائم مندرج در قوانین ۸:۵ و ۸:۹ ندارد (دیسکالیفه بدون نوشتن گزارش)، فدراسیون بین‌المللی هندبال، مفاد ذیل را به‌عنوان مکمل هر دو قانون اضافه نموده است:

".... آن‌ها باید پس از بازی یک گزارش کتبی ارائه دهند تا مسئولین ذی‌ربط بتوانند در مورد اقدامات دیگر بعدی تصمیم بگیرند."

این قوانین مکمل، اصولی را برای مسئولین ذی‌ربط ایجاد می‌نماید تا در خصوص اقدامات دیگری که از قبل پیش‌بینی و تدوین شده، تصمیم بگیرند. چنانچه تصمیمات دیگری اتخاذ گردید به‌هیچ‌وجه نباید واژه "اجرای قانون متناسب با وضعیت بازی" را صلاح‌دید مسئولین ذی‌ربط تفسیر نمود. این به مفهوم تغییر یافته‌های واقعی داوران است. هرگونه اعلام دیسکالیفه الزاماً منتهی به نوشتن گزارش طبق آنچه فدراسیون بین‌المللی هندبال مقرر کرده، نمی‌گردد، بنابراین در چنین مواردی دیگر نیازی به نوشتن گزارش نیست.

ضوابط و معیارهای دیسکالیفه بدون نوشتن گزارش / همراه با نوشتن گزارش (قوانین ۸:۵ ، ۸:۶)

معیارهای ذیل به تشخیص تفاوت بین قانون ۸:۵ و ۸:۶ کمک می‌کند:

الف: تعریف "بی‌ملاحظگی محض و شدید" چیست؟

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

- حمله بدنی و اعمال مشابه -حمله بدنی
- رفتار خشن یا غیرمسئولانه بدون داشتن حس مناسب
- ضربه محکم و بدون کنترل
- رفتار بد خواهانه

ب: تعریف رفتار " بخصوص خطرناک " چیست؟

-رفتار علیه حریف محافظت نشده و بی دفاع

- رفتار شدید و افراطی علیه سلامتی حریف محافظت نشده و بی دفاع

ج: تعریف رفتار " عمدی و با قصد قبلی " چیست؟

-رفتاری تعمدی و با نیت قبلی از روی عناد و خصومت

- اقدام آگاهانه علیه بدن حریف فقط برای از بین بردن عمل حریف

د: تعریف رفتار " شرورانه و از روی عناد " چیست؟

- اقدام ناپسند و پنهانی علیه حریفی که آمادگی خطا را ندارد

ه -تعریف "بدون هیچ گونه ارتباط با موقعیت بازی " چیست؟

-خطا بر روی بازیکنی که از بازیکن صاحب توپ فاصله زیادی دارد

-اقدامی بدون هرگونه ارتباط با تاکتیک های بازی

مهار یا کنترل شوت مستقیم به سمت دروازه خالی توسط بازیکن زمین یا دروازه بان در حین ورود به محوطه دروازه (۸:۸ ط)

الف. اگر یک بازیکن زمین از تیم مدافع در حال دویدن در زمین خارج از محوطه دروازه، توپ را بگیرد و با هر قسمتی از بدنش پس از گرفتن توپ، وارد محوطه دروازه شود، منجر به پرتاب آزاد برای حریف شده و جریمه شخصی ندارد.

ب. اگر یک بازیکن زمین از تیم مدافع که در حال دویدن در زمین خارج از محوطه دروازه است، بپرد و توپ را در هوا بگیرد، سپس با توپ در داخل محوطه دروازه فرود آید، منجر به پرتاب ۷ متر برای حریف و ۲ دقیقه تعلیق مستقیم می شود.

ج. اگر یک بازیکن زمین از تیم مدافع در حال دویدن در زمین خارج از محوطه دروازه باشد و پیش از لمس توپ، با هر قسمت از بدنش وارد محوطه دروازه شود، منجر به پرتاب ۷ متر برای حریف و ۲ دقیقه تعلیق مستقیم خواهد شد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

د. اگر دروازه بان تیم مدافع در حال دویدن در زمین خارج از محوطه دروازه ، توپ را بگیرد و پس از گرفتن توپ با هر قسمت از بدنش وارد محوطه دروازه شود، منجر به پرتاب آزاد برای حریف شده و جریمه شخصی ندارد.

ه. اگر دروازه بان تیم مدافع در حال دویدن در خارج از محوطه دروازه باشد، با هر قسمتی از بدنش وارد محوطه دروازه شود و در حالی که هنوز بخشی از بدنش خارج از محوطه دروازه با زمین در تماس است، توپ را لمس کند، منجر به پرتاب ۷ متر برای حریف شده و جریمه شخصی ندارد.

و. اگر دروازه بان تیم مدافع در حال دویدن در خارج از محوطه دروازه باشد، بپرد و توپ را در هوا بگیرد و سپس با توپ داخل محوطه دروازه فرود آید، یک پرتاب ۷ متر برای حریف اعلام شده و جریمه شخصی ندارد.

آب دهان پرتاب کردن (قوانین ۸:۹ ، ۸:۱۰ الف)

آب دهان پرتاب کردن روی افراد به عنوان مشابه-تهاجم محسوب می گردد و باید مطابق قانون ۸:۱۰ الف جریمه شود (دیسکالیفه همراه با نوشتن گزارش). تفاوت بین " آب دهان پرتاب کردن موفق " (جریمه تحت قانون ۸:۱۰) و " آب دهان پرتاب کردن ناموفق " (قصد و تلاش ، جریمه طبق قانون ۸:۹)، که قبلاً اعلام شده بود، همچنان بدون تغییر باقی می ماند.

۳۰ ثانیه پایانی (قوانین ۸:۱۱ الف ، ۸:۱۱ ب)

۳۰ ثانیه پایانی در خلال وقت معمول بازی (پایان نیمه دوم) و همچنین در پایان وقت نیمه دوم در خلال هر دو وقت اضافی می باشد. آغاز ۳۰ ثانیه پایانی بازی از وقتی است که ساعت ۵۹ و ۳۰ ثانیه را نشان می دهد (یا ۶۹:۳۰ ، ۷۹:۳۰) یا صفر دقیقه و ۳۰ ثانیه

عدم رعایت فاصله (قانون ۸:۱۱ الف)

"عدم رعایت فاصله" در ۳۰ ثانیه پایانی بازی تنها وقتی منجر به دیسکالیفه + پرتاب ۷ متر می شود، که یک پرتاب را نتوان اجرا نمود.

این قانون در صورتی قابل اجرا است که تخلف در ۳۰ ثانیه آخر بازی یا همزمان با علامت نهایی پایان بازی انجام شود (نگاه کنید به پاراگراف اول قانون ۲:۴). در این مورد، داوران بر اساس مشاهدات خود از حقایق تصمیم می گیرند (قانون ۱۷:۱۱).

اگر در خلال ۳۰ ثانیه پایانی، به علت مداخله غیرمستقیم هنگام آماده سازی قبل از پرتاب یا در حین اجرای یک پرتاب (به عنوان مثال خطای تعویض، رفتار خارج از روحیه ورزشی در منطقه تعویض) بازی متوقف گردید، آنگاه قانون ۸:۱۱ الف قابل اجرا می باشد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

به عنوان مثال ، اگر پرتاب اجرا شود اما توسط مدافعی که خیلی نزدیک ایستاده است و به صورت فعال نتیجه پرتاب را تحت تأثیر قرار می دهد یا در حین اجرای پرتاب، مزاحم پرتاب کننده می شود، و پرتاب مسدود گردد، قانون ۸:۱۱ الف نیز باید اعمال شود.

اگر بازیکنی کمتر از سه متر از پرتاب کننده بایستد اما به طور فعال در اجرا دخالت نکند، مجازاتی در کار نخواهد بود. اگر بازیکنی که خیلی نزدیک می ایستد از این موقعیت برای جلوگیری از ضربه یا قطع پاس از پرتاب کننده استفاده کند، آنگاه قانون ۸:۱۱ الف نیز باید اعمال شود.

دیسکالیفه در خلال ۳۰ ثانیه پایانی بازی (قانون ۸:۱۱ ب)

در موارد دیسکالیفه بازیکن مدافع تحت قوانین ۸:۵ ، ۸:۶، در خلال ۳۰ ثانیه پایانی بازی، فقط تخلفات متناسب با توضیح ذیل قانون ۸:۶ می تواند منجر به دیسکالیفه همراه با نوشتن گزارش + پرتاب ۷ متر شود. تخلفات بازیکن دفاعی متناسب با قانون ۸:۵ در خلال ۳۰ ثانیه پایانی بازی منجر به دیسکالیفه بدون نوشتن گزارش + پرتاب ۷ متر می گردد.

کسب آوانتاژ در ۳۰ ثانیه پایانی بازی (پاراگراف آخر ۸:۱۱ ب)

هنگامی که یک پاس به بازیکن می رسد و او نمی تواند گلی به ثمر برساند یا اینکه با یک پاس دیگر بازی را ادامه می دهد، آنگاه داوران در آخرین لحظات بازی را متوقف نموده و یک پرتاب ۷ متر اعلام می نمایند.

اگر که تخلف در خلال وقت بازی یا هم زمان با علامت پایانی به وقوع بپیوندد قانون ۸:۱۱ ب قابل اجرا می باشد (نگاه کنید به پاراگراف اول قانون ۲:۴). در این مورد، داوران تصمیم خود را بر اساس مشاهده واقعیات اتخاذ خواهد نمود (قانون ۱۷:۱۱)

دیسکالیفه دروازه بان متناسب با توضیح قانون ۸:۵ (خروج از محوطه دروازه) در خلال ۳۰ ثانیه پایانی بازی، اگر که موقعیت متناسب با پاراگراف آخر قانون ۸:۵ باشد ، یا آنکه تخلف متناسب با قانون ۸:۶ اتفاق بیفتد. منجر به پرتاب ۷ متر خواهد شد.

بازبینی ویدیویی (قانون ۹:۲، ۱۷:۱۳)

طبق قانون ۹:۲ مهلت مشخص شده برای عدم پذیرش یک گل فقط تا زمان پرتاب شروع بعدی می باشد. ولی هنگامی که در مواقع لزوم استفاده از تکنولوژی بازبینی ویدیویی و تصمیم به اعلام و یا باطل نمودن یک گل

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

مورد نیاز است، این مهلت تا بلافاصله پس از دومین تغییر مالکیت توپ، یا پرتاب بعدی در ارتباط با تغییر مالکیت توپ، تمدید می‌شود. برای جزئیات بیشتر، لطفاً به مقررات بازیابی ویدئویی مراجعه کنید.

اجرای پرتاب - اوت (قانون ۱۱:۴)

پرتاب-اوت به صورت یک پاس مستقیم از خط کناری به سمت زمین بازی اجرا می‌شود.

استفاده از آوانتاژ در صورت تعویض اشتباه یا ورود بازیکن اضافی به زمین (قانون ۱۳:۲)

در صورتی که ورود غیرقانونی به زمین طبق قانون ۴-۴ (تعویض اشتباه یا بازیکن اضافی در زمین) در حین یک شانس مسلم گل رخ دهد، داوران یا ناظران حق دارند که قانون آوانتاژ را طبق قانون ۱۳:۲ تا پایان شانس مسلم گل، اعمال کنند، به شرطی که بازیکن متخلف مستقیماً در شانس مسلم گل دخالتی نداشته باشد. اگر آوانتاژ اعمال شود، بند دو؛ II از قانون ۸:۱۰ ب اجرا نخواهد شد.

اعلام پرتاب ۷ متر و دروازه خالی (قانون ۱۴:۱، توضیحات پیرامون قوانین ۶ج)

تعریف شانس مسلم گل در شرایطی که در توضیحات پیرامون قوانین ۶ ج توضیح داده شده است، زمانی که فرصتی واضح و بدون مانع برای پرتاب توپ به دروازه خالی وجود دارد، مستلزم این است که بازیکن مالک توپ بوده و به وضوح تلاش نماید مستقیماً به سمت دروازه خالی شوت کند.

این تعریف از شانس مسلم گل، صرف‌نظر از نوع تخلف و اینکه توپ در بازی یا خارج از بازی است اعمال می‌گردد و هر پرتابی باید در موقعیت صحیح پرتاب‌کننده و هم‌تیمی‌های او انجام شود.

اجرای یک پرتاب (قانون ۱۵)

پاراگراف سوم قانون ۱۵:۷ و قانون ۱۵:۸ به علاوه مثال‌های ذکر شده، تخلفاتی که در خلال اجرای پرتاب امکان‌پذیر است را بیان می‌کند. به زمین زدن یا به زمین گذاشتن توپ (قبل از گرفتن مجدد آن)، همچنین نگاه داشتن توپ در تماس با زمین هنگام اجرای پرتاب (به استثناء پرتاب دروازه‌بان)، یک تخلف است.

در این شرایط، با تخلفات انجام شده همچنین متناسب با قانون ۱۵:۷، ۱۵:۸ رفتار می‌گردد (تصحیح وضعیت یا جریمه)

دیسکالیفه بازیکنان / مسئولین تیم (قانون ۱۶:۸)

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

بازیکنان و مسئولین تیم که دیسکالیفه می شوند باید بلافاصله زمین و منطقه تعویض را ترک نمایند و پس از آن نباید هر گونه ارتباطی با تیم داشته باشند. آن ها باید تا پایان بازی در سالن مسابقه بمانند.

در مواردی که داوران پس از شروع مجدد بازی، متوجه تخلفات دیگری از بازیکنان یا مسئولین دیسکالیفه شده، شوند، یا بازیکن یا مسئول دیسکالیفه شده تا پایان بازی در سالن مسابقه نماند، باید در این خصوص گزارش بنویسند.

باین وجود، جریمه های بیشتر در بازی علیه بازیکن و مسئول تیم امکان پذیر نمی باشد، و بنابراین، رفتار آن ها نمی تواند منجر به کاهش تعداد بازیکنان زمین گردد. این موضوع، در موارد ورود بازیکن دیسکالیفه شده به زمین، نیز همچنین صادق است.

رفتار تماشاگران در ایجاد خطر برای بازیکنان (قانون ۱۷:۱۲)

اگر رفتار تماشاگران موجب ایجاد خطر برای بازیکنان شود، قانون ۱۷:۱۲ نیز قابل اجرا می باشد، به عنوان مثال استفاده از نشانگر لیزری یا پرتاب انواع اشیاء، در این موارد اقدامات ذیل باید انجام شود:

- در صورت لزوم، بازی باید بلافاصله متوقف شده و ادامه پیدا نکند.
- از تماشاگران خواسته شود که از مختل کردن بازی پرهیز نمایند.
- در صورت لزوم تماشاگران از سالن اخراج شوند و فقط زمانی بازی مجدداً شروع می شود که تماشاگران از سالن خارج شده باشند.
- از تیم میزبان خواسته شود که از تدابیر امنیتی بیشتری اتخاذ کند.
- گزارش نوشته شود.

اگر بازی قبلاً به علت بی نظمی متوقف و موقتاً تعلیق گردیده، قانون ۱۳:۳ (به صورت مشابه) قابل اجرا می باشد.

اگر بازی قبلاً در شرایطی که یک شانس مسلم گل وجود داشت، به علت بی نظمی متوقف و موقتاً تعلیق گردید، قانون ۱۴:۱ ج قابل اجرا می باشد. در کلیه موارد دیگر، یک پرتاب آزاد به سود تیمی که در هنگام قطع بازی صاحب توپ بوده و از محلی که توپ قرار داشته است، باید اعلام شود.

ضمائم:

۱- پشتیبانی آموزشی "بازی غیرفعال"

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

ضمیمه ۱

پشتیبانی آموزشی "بازی غیرفعال"

پشتیبانی آموزشی برای تغییرات قوانین "بازی غیرفعال"

آیا این حرکات پاس محسوب می شود؟ (موقعیت های قبل از انجام پاس ۴ ام)

ردیف	عمل مهاجم ۱	عمل مدافع	عمل مهاجم ۲	ادامه بازی	تصمیم داور
۱	پاس به هم تیمی	عدم تماس با توپ	گرفتن توپ در کنترل	ادامه بازی	پاس محاسبه می شود
۲	پاس به هم تیمی	لمس توپ	گرفتن توپ در کنترل	ادامه بازی	پاس محاسبه می شود
۳	پاس به هم تیمی	لمس یا سد کردن توپ: توپ به مهاجم ۱ به عقب برمی گردد	هیچ تماسی با توپ ندارد	ادامه بازی	پاس محاسبه می شود
۴	پاس به هم تیمی	ارسال مستقیم توپ به بیرون از خط کناری یا بیرونی دروازه	هیچ تماسی با توپ ندارد	پرتاب - اوت برای مهاجم	پاس محاسبه نمی شود
۵	پاس به هم تیمی	خطا روی مهاجم ۱ در خلال پاس	نمی تواند توپ را در کنترل خود در آورد	پرتاب آزاد برای مهاجم	پاس محاسبه نمی شود
۶	پاس به هم تیمی	خطا روی مهاجم ۲	نمی تواند توپ را در کنترل خود در آورد	پرتاب آزاد برای مهاجم	پاس محاسبه نمی شود
۷	شوت به سمت دروازه	دروازه بان توپ را دفع می کند / توپ پس از برخورد با میله دروازه برگشت داده می شود	مهاجم مجدداً توپ را در کنترل خود در می آورد	ادامه بازی	علامت هشدار غیرفعال می شود
۸	شوت به سمت دروازه	دروازه بان توپ را دفع می کند / توپ پس از برخورد با میله دروازه برگشت داده می شود	توپ از خط کناری خارج می شود	پرتاب - اوت برای مهاجم	علامت هشدار غیرفعال می شود
۹	شوت به سمت دروازه	واکنشی نشان نمی دهد	واکنشی نشان نمی دهد	گل ، پرتاب شروع	حمله خاتمه یافته است
۱۰	شوت به سمت دروازه	دروازه بان توپ را در کنترل در می آورد	واکنشی نشان نمی دهد	پرتاب دروازه - بان	توپ از دست رفته / خاتمه حمله
۱۱	شوت به سمت دروازه	دروازه بان توپ را دفع می کند / توپ پس از برخورد با میله دروازه برگشت داده می شود	هم تیمی های دروازه بان توپ را تحت کنترل خود در می آورند	ادامه بازی	توپ از دست رفته / خاتمه حمله
۱۲	شوت به سمت دروازه	بلاک توسط مدافع و ارسال توپ به بیرون از خط کناری یا بیرونی دروازه	واکنشی نشان نمی دهد	پرتاب اوت برای مهاجم	پاس محاسبه نمی شود
۱۳	شوت به سمت دروازه	مدافع توپ را بلاک می کند	گرفتن توپ در کنترل	ادامه بازی	پاس محاسبه می شود
۱۴	شوت به سمت دروازه	مدافع توپ را بلاک می کند	مهاجم ۱ توپ را تحت کنترل خود در می آورد	ادامه بازی	پاس محاسبه می شود
۱۵	شوت به سمت دروازه	واکنشی نشان نمی دهد	گرفتن توپ در کنترل	ادامه بازی	پاس محاسبه می شود

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

پشتیبانی آموزشی برای تغییرات قوانین "بازی غیرفعال" موقعیت‌های بعد از انجام پاس ۱۴م!

ردیف	عمل مهاجم ۱ پس از پاس چهارم	عمل مدافع	عمل مهاجم ۲	ادامه بازی	تصمیم داور
۱	شوت به سمت دروازه	واکنشی نشان نمی‌دهد	گرفتن توپ در کنترل	پرتاب آزاد برای مدافع	بازی غیرفعال
۲	شوت به سمت دروازه	لمس توپ	گرفتن توپ در کنترل	ادامه بازی	پاس اضافی مجاز است
۳	شوت به سمت دروازه	توپ را دفاع می‌کند	مهاجم توپ را در کنترل خود در می‌آورد	ادامه بازی	پاس اضافی مجاز است
۴	شوت به سمت دروازه	توپ را دفاع می‌کند	مهاجم ۱ توپ را در کنترل خود در می‌آورد	ادامه بازی	پاس اضافی مجاز است
۵	شوت به سمت دروازه	پس از دفاع توپ از خط کناری یا بیرونی دروازه خارج می‌شود	واکنشی نشان نمی‌دهد	پرتاب-اوت برای مهاجم	پاس اضافی مجاز است
۶	شوت به سمت دروازه	خطا روی مهاجم ۱ در خلال پاس	نمی‌تواند توپ را لمس نماید	پرتاب آزاد برای مهاجم	پاس اضافی مجاز است
۷	شوت به سمت دروازه	دروازه بان توپ را دفع می‌کند / توپ پس از برخورد با میله دروازه برگشت داده می‌شود	مهاجم مجدداً توپ را در کنترل خود در می‌آورد	ادامه بازی	علامت هشدار غیرفعال می‌شود
۸	شوت به سمت دروازه	دروازه بان توپ را دفع می‌کند / توپ پس از برخورد با میله دروازه برگشت داده می‌شود	توپ از خط کناری خارج می‌شود	پرتاب-اوت برای مهاجم	علامت هشدار غیرفعال می‌شود
۹	شوت به سمت دروازه	واکنشی نشان نمی‌دهد	واکنشی نشان نمی‌دهد	گل ، پرتاب شروع	حمله خاتمه یافته است
۱۰	شوت به سمت دروازه	دروازه بان توپ را در کنترل در می‌آورد	واکنشی نشان نمی‌دهد	پرتاب دروازه-بان	توپ از دست رفته / خاتمه حمله
۱۱	شوت به سمت دروازه	دروازه بان توپ را دفع می‌کند / توپ پس از برخورد با میله دروازه برگشت داده می‌شود	مدافع توپ را تحت کنترل خود در می‌آورند	ادامه بازی	توپ از دست رفته / خاتمه حمله

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۵. راهنمای زمین بازی و دروازه‌ها

الف - زمین بازی (شکل ۱ الف و ۱ ب) شامل مربع مستطیلی به ابعاد 40×20 می باشد که باید به وسیله ابعاد طول دو قطر کنترل شود. از پشت گوشه نقطه تلاقی خطوط طولی و عرضی تا پشت گوشه نقطه تلاقی خطوط طولی و عرضی مقابل باید $44/72$ متر باشد . طول قطر یک نیمه زمین باید از پشت گوشه نقطه تلاقی خطوط طولی و عرضی تا بیرون وسط خط میانی باید $28/28$ متر باشد .

زمین بازی به وسیله خط‌های معینی که خطوط نامیده می شود، مشخص گردد، پهنای خط دروازه (بین دو پایه دروازه) همانند پایه دروازه ۸ سانتی متر بوده و پهنای مابقی خطوط ۵ سانتی متر می باشد. می توان بجای خطوطی که محوطه مجاور زمین بازی را جدا و مشخص می کنند، به وسیله تغییر در رنگ آن محوطه ابعاد زمین را مشخص نمود.

ب- محوطه دروازه در مقابل دروازه‌ها قرار دارند و شامل مربع مستطیلی به ابعاد 3×6 متر و دو یک چهارم دایره متصل به آن هر یک به شعاع ۶ متر است. این محوطه به وسیله رسم یک خط به طول ۳ متر و موازی با خط دروازه و به فاصله ۶ متر از لبه عقبی خط دروازه تا لبه جلویی خط محوطه دروازه ایجاد می شود. این خط در هر دو سمت به وسیله دو یک چهارم دایره به مرکزیت لبه عقب داخلی پایه‌های دروازه به شعاع ۶ متر ادامه پیدا می کند . خطوط و قوس‌ها که محوطه دروازه را محدود و مشخص می کند ، خط محوطه دروازه نامیده می شود . فاصله بیرونی بین نقاطی که دو قوس را به خط بیرونی دروازه متصل می شوند ، ۱۵ متر است (شکل ۵)

ج- خط منقطع پرتاب آزاد (خط ۹ متر) موازی و هم مرکز و با خط محوطه دروازه و با ۳ متر فاصله بیشتر از آن نسبت به خط دروازه رسم می شود. طول خطوط منقطع و همچنین فاصله بین آن‌ها ۱۵ سانتی متر بوده و قطعات باید با زاویه قائمه و شعاع مربوطه برش داده شوند. اندازه گیری قطعات خمیده و انحنا دار با وتر بیرونی قابل سنجش می باشد (شکل ۵).

د - خط ۷-متر به طول یک متر مستقیماً مقابل دروازه ، موازی با خط دروازه و به فاصله ۷ متر از لبه عقبی خط دروازه تا لبه جلویی خط ۷ متر رسم می گردد (شکل ۵)

ه- خط محدودیت دروازه بان (خط ۴ متر) مستقیماً مقابل دروازه و به طول ۱۵ سانتی متر می باشد. این خط موازی و به فاصله ۴ متر از خط دروازه قرار دارد . این فاصله از لبه عقبی خط دروازه تا لبه جلویی خط ۴ متر می باشد . این به مفهوم این است که پهنای دو خط در این اندازه گیری لحاظ شده است .

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

و- در اطراف زمین حریم ایمنی باید وجود داشته باشد که حداقل در طول خطوط کناری ۱ متر و پشت خط بیرونی دروازه ۲ متر باشد .

ز- دروازه (شکل ۲) در مرکز هر خط بیرونی دروازه قرار دارد. دروازه‌ها باید به خوبی در زمین یا دیوار پشت آن نصب و محکم شود . ابعاد داخلی دروازه ۳ متر در طول و ۲ متر در ارتفاع می‌باشد. چهارچوب دروازه باید مربع مستطیل باشد ، این بدین مفهوم است که قطر داخلی آن باید $360/5$ سانتی‌متر باشد(حداکثر ۳۶۱ و حداقل ۳۶۰ سانتی‌متر، در یک دروازه و دروازه مشابه آن حداکثر تفاوت نباید بیش از $0/5$ سانتی‌متر باشد). لبه عقبی پایه‌های دروازه باید روی لبه عقبی خط دروازه قرار گیرند ، این به مفهوم آن است که لبه جلویی پایه‌های دروازه ۳ سانتی‌متر جلوتر از خط بیرونی دروازه قرار می‌گیرند.

پایه‌های دروازه و قطعه افقی متصل به آن‌ها باید از مواد یکسان ساخته شده باشند (به‌عنوان نمونه چوب، فلز سبک یا مواد مصنوعی) و دارای برش مقطعی به اندازه ۸ سانتی‌متر با زاویه‌ای گرد که شعاع این زاویه باید 1 ± 4 میلی‌متر باشد. پایه‌های دروازه و قطعه افقی آن از سه طرفی که از داخل زمین قابل مشاهده می‌باشد ، باید به‌صورت نواری و در دو رنگ کاملاً متفاوت از یکدیگر که از رنگ زمینه پشت آن نیز متمایز باشد، رنگ‌آمیزی شود. هر دو دروازه در یک زمین بازی باید به‌صورت مشابه رنگ‌آمیزی شوند.

رنگ نوار دروازه‌ها در محل اتصال پایه‌ها و قطعه افقی باید در هر طرف ۲۸ سانتی‌متر و دارای یک رنگ مشابه باشند. دیگر نوارهای رنگ‌شده باید ۲۰ سانتی‌متر طول داشته باشند. دروازه‌ها باید به یک تور که به آن تور دروازه می‌گویند مجهز باشند . این تور باید به نحوی تعبیه شود که توپ پرتاب‌شده به داخل دروازه نتواند بلافاصله برگشت داده شود یا از آن عبور نموده و از دروازه خارج شود. اگر ضرورت داشته باشد می‌توان از یک تور اضافی در داخل دروازه پشت خط دروازه استفاده نمود. فاصله بین خط دروازه و تور اضافی باید حدود ۷۰ سانتی‌متر باشد ولی کمتر از ۶۰ سانتی‌متر نمی‌تواند باشد.

ح- عمق تور دروازه باید در بالا حدود $0/9$ متر و در پایین حدود $1/1$ متر پشت خط دروازه باشد . هر دو اندازه فوق می‌تواند به اندازه $0/1$ متر اختلاف داشته باشد . اندازه شبکه‌های تور نباید از 10×10 سانتی‌متر بیشتر باشد . تور باید حداقل در فواصل ۲۰ سانتی‌متری به پایه‌ها و قطعه افقی متصل شود . اجازه داده می‌شود که تور دروازه و تور اضافی به یکدیگر وصل شوند به نحوی که توپ نتواند بین دو تور برود.

ط- پشت دروازه و در مرکز خط بیرونی دروازه و به فاصله تقریباً $1/5$ متر از آن خط ، بهتر است از یک تور به‌صورت عمودی به طول ۹-۱۴ متر و به ارتفاع ۵ متر استفاده نمود.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

ی- در مرکز منطقه تعویض در کنار یکی از خطوط طولی ، میز وقت‌نگه‌دار قرار می‌گیرد . طول میز حدود ۴ متر و باید آن را در ارتفاع ۳۰-۴۰ سانتی‌متر از سطح زمین قرار داد.

ک- کلیه اندازه‌ها بدون ذکر مشخصات اختلاف‌ها باید با معیار ایزو باشد (سازمان استاندارد بین‌المللی ایزو ۱۹۸۹-۲۷۶۸۱)

گ- دروازه‌های هندبال باید توسط کمیته استانداردسازی اروپا استاندارد شده باشد.

شکل ۵: محوطه دروازه و اندازه‌های آن

